ויצו
אמר לאשר על ביתו
איש לא ידע את שלחנו
אשר באמתחת כל גבר
וגביעי [illegible] בפי חבר
כאשר צוה כך עשה
כל איש בחמוריו יצא
האנשים יצאו מעיר
השמש קודם שיאיר
קום רדוף אחריהם
קודם יפתחו פיהם
אמור בדתכם כך כתובה
גנבתם גביע שעמך ואיבה
כך עשה כאשר צוה
זאת הקיא לכם חדוה
שבו חלילה כן לעשות
באו ונפלו לפניו לרצות
אמרו כסף שמצאנו אתנו הן
שמו כסף אחר הורדנו
איך נגנוב כסף וזהב
ואלה מה הוא יאהב
אם מעבדיך הגביע ימצא
יפול ברשע ולא יצא
השיב כן כדבריכם
ולא ימצא שמכם
עשה האיש בשנינה
ובסוף בקטן כלה

1 [illegible] בחוש לתן
שא בן וו וו אחד—
תשים גם כסף ושבר—
ש תרבל תבר— אחד—
כדבר יוסף כמלך אמר—
כשש— אחד—
ואמר— לאבי ואיר—
רכוב על סוס אחד—
תשיגם ואמור— להם—
לדב— דבר אחד—
לשלם רעה תחת טובה—
ולא פחד תם— ושאחד
דברי יוסף לפניהם— שוק
ושא— האחד
ולרעה תשעה שלוה ונאלוצת
בשביל כוס אחד—
פעם ראשון בפי אמתחותינו
גם מנחה לאיש אחד—
ממשך תבק שנים ורהב
ושבני איש אחד—
פגול יהיה לא ירצה—
ויהיה— כעבד— אחד
הורידו משאות מחמוריכם
ומשאתו לאחד—
בגדול החל ת— לה
ומצא כוס את—
באמתחת

385

בפתחת בנימין ראה גביע פני הכל חולה — גויע
זה נגה — היה יביע בי אה — ופחד
בגם בגדיהם קרעו ואדם ראשיהם פרעו
בזריות גבורים בעו ושבו [illegible] יחד
בעיר — בבכירה באו ה — העירה
[illegible] ח השערה בלימה — ופחד
[illegible] נתפשו [illegible] הפרצה נפעכר [illegible] גביעי ברכה
מבושה נפלו לפניו ארצה על אבן אחת
הנחש ינחש איש כמוני זה שני פעמים גנבתם ממוני
גביע שאדם בו דעת קונו וה — יה נפשך תחת
יהודה ענה ויוסף אמר כי באמת דינכם נגמר
מפני שעברו על ושאמר ודבר — אחד
הנה עבדים לאדונינו על חטא שחטאנו
נקבל על נפשינו גזר — ת של אחד
אמר חלילה לי מעשות כמו [illegible] דאות להגות
לא יוכל איש להבגות כולכם — יחד;
איש אשר נמצא אתו גביעי אם יהיה רע ובין לרעי
יהיה עבד כי ולג — עו ככתוב בתורה — אחת
אמר העבד ישב אדני הגם ואתם עלו ושלו לאביכם לשלום
הוא ראה כולם עלה בחלום בלילה — אחד;

פרשת ויגש

יהודה היה גבור כאריה וכנשר אמר שמע נא דבר אליך השומר
מה את בדעתך שעינו גומר ולהתעולל על בן אחד
אדוני אל יחר אפך בעבדיך אני גדול ממך ואבי מאדוניך
כתוב כי ישתחוו לך בני אמיך כברכת ה — אחד

שאלת
[illegible]

באתה עלינו בקרב .. לאחינו הקטן ולאבינו הרב
שמתנו כמוכה בשרב .. ביום אחד
שאלת לנו אבינו .. שהוא כבבת עיני
הוא כבודי והוני והאב ״ ״ אחד
בעלילה באתה עלינו עד להפגע שמרתנו
נגד מעיהו עמו ונער האחד
אמרת תורידו הנער שלא תראו לשער
ושמו לא יגרע האב ״ ״ אחד
אמרנו לך דבר אמת אם יעזוב אביו ומת
הבלו ראשנו תמרות כולנו ״ ״ ביחד
אמרת אל תוסיפו פני לראות .. לא בחלום וגם לא במראות
אם לא תביאו אחיכם כבאות בן ״ ״ האחת
הלכנו לארץ כנען הגדנו דברי אדוני
אמר לא ירד בני ויצא ״ ״ האחד
ואם תקרהו זה בלא לבון תהיו חטאים כאנשי צבון
פן יקראנו גם אסון במשפט אחד
אני הנער ערבתי ואהב אדוני והפצרתי
האשמה ואינו אתי וחטאתי לאחד
בעת שמעה ומהרה נפשהו עמו נקשרת
כשלשלת ברזל ומחוברת וכוהרת אחד
אמר יהודה ליוסף הקשב פני ריקם אל תשב
בנחיד עמך לא תשב אמלו יום אחד
לב יוסף נשאר ומתרפק ולא יכול עוד להתאפק
אמר אין עוד להסתפק לגלות סוד אחד
נכנס בחדר ובכה עשה מספד ובכיה
וכל עבדיו לוה לאו ושכאן ביחד

לאחיו

מהרו התקוששו וקוששו
כפירים רשו ורעבו
עוזרם לא יכסף
לב האלופים יוסף
פניהם מחרפה קלו
אמר מהרו ועלו
אמרו לשמש בגבורתו
מצרים עובדים אותו
בלבושי עירין וכידון
אלהים שמני לאדון
ספרו לאבי את כבודי
אדם גדול לא יש מבלעדי
אמר הביאו סוסים ומרכבות
להביא את אחיו שמלות
לכו נשאו את אביכם
ועיניכם אל תחוס לכליכם
אמרו לאבי כדה של תשמור
כי אצל פרעה תהי בכבוד
שלח שלש עגלות
כדי להבין במלות
מעלות עשרה חמורים
לזרע יעקב נבחרים
הלכו מנשה ואפרים
אחי יוסף פעמים
שמש פרעה ומשרת
אשר עם מצרים ימלך

גשו לי ולא תחשו :
ולא יחסרו דורשי ה׳ אחד
כי אני אחיכם יוסף
בכח הבוחר באחד
וכל אחיו נפה לו
והרשו לש׳ וייו אחד
כך יוסף בגד ולתו
באלוה אחד
שניהם אתם זדון
של אותה אחד
שאני שולח למצרים לפני
ש״א ש׳ אחד
כנור ושופר הרימו המזמור
משנה לנשיא אחד
ואת נשיכם ובל טפכם
ולקשרה אחד
כן ברעב חזק אבוד האבוד
וכאב ה׳ .. ו׳ אחד
וחמור בשמן במנור
בשנתה אחת
שמונים חמים נעשורים
המיוחדים שם אחד
הגידו למלך מצרים
באו לראות האחד
רקד בחנית וברומח
שהושבו יוסף ביתום אחד:

כי זה שנתים יוקר
הרעב הארץ בני חקר
כך האחרון שאמרו והיו קרועים
פרעה וכל המצרים עניים
נסעו המצרים לגושן
חמור כל איש נפשן
באו ואמרו בשורה
על שבחו דבוקה היולדה
והוא שליט למדינה
נמלא פי יעקב רנה
כמו שמו נתהפך
שמא יהיה מהופך
הבין משחיל למין
ראה שגלות והאמין
אמר אלך ואראנו
לך יה חוננו
נסע יעקב לבאר שבע
בחזיון לילה אלהים תבע
אל לא תירא מירדה מצרימה
ופרץ צפונה קדמה נימה
אמר אני אעלך גם עלה
אל מקום משכן שילה
נשאו ביתם בעגלות
בתופים ובמחולות

ותמשמש כסף שוקר
אדם ובהמה יחלתו יחד
מה שעיניכם כבודי רואים
מבקר אחד
ובאו עד ארץ כנען
משא גמל אחד
ראינו יוסף בגבורה
והוא מלך אחד
בכל עבר ופנה
בשמוע קול האחד
טכינה נראשו נשפך
דבר זה יחד
ולא ראה בני מין
וזכר מסכת אחת
יקראני ואני אענגו יי
עד ביאת גואל אחר
אל מקום ראשון שקבע
במר אהד אחד
אני אגדיל זרעך כעפר אדמה
ונברכו בו כל גויי הארץ ביחד:
כמו אברהם נטה אהלה
והיה משכן אחד
עם בחורים ובתולות
ירננו ביחד

כל זרע קדושים—
עף אנשים ונשים
כנח ששלח יונה
בעלי חכמה ובינה
אסר יוסף את מרכבתו
ראה יוסף והשתחוה לקראתו
נשא את קולו בבכיה ורעם
אמר יעקב אמותה הפעם
חבלים נפלו לי
שבא אבי אלי
פרעה אמר ברוך הבא
קבלו באהבה גם בחבה
כמו שושן פקח
כשיוסף אחיו לקח
נשא עיניו של הבחורים
ישבו לראש כל השרים
אמרו רועי מקנה אנו
השיב בטוב שכניכם חנו
שנו שרי פרעה בגושם
נתנו גם להם להתוסם
ישבו בארץ גושנה—
לכם נחלה אתנה
יוסף את יעקב העמיד
אמר ברכות לפרעה תתמיד
יעקב את פרעה בירך
יצא יעקב של ברך

היו שש ועשי— :
כולם— בני איש אחד .
כולם באו בגושן—
אבל יסוד— אחד
וכל שרי פרעה אתו
והודה— לאחד
ובשו אחריו את כל העם
ברצונו בן אחד
של גמלי כמשלי
עם של המינות—
שלום יהיה לגברא רבא
כמלך אחד—
וכרוך שמן מר— וקח
ויעמדו לפניו ביחד—
אמר יהיו כבנים נערים
כל אחד של שער אחד
גם לגור בארץ באנו
של מקום טוב אחת
לכו לשבו בארץ רעמסס
לשאר— ית בני אחד
הייתה כבנה רשנך
עד— של אחד
בשעת עלות הבקר תמיד
בשביל נהר אחד—
כדבר יוסף אב רך
ושל מקום— אחד
כמו

כמו מגן שהתעכל
כהמון דרדע וכלכל
כבדה הרעב במצרים
ערב בקר וצהרים
לקט יוסף כל הכסף
אל האוצר יוסף אסף
כל זקן ונער נהדים
כסוס נרדף נהרס
כלם מרעב שנחרקו
כמו עשב דשא ירקו
אמרו למה נמות נגדיך
הנה לנו אוכל ונעבדוך
שנה אם עבר אתן לכם
תחיו אתם גם שטבעכם
כאשר אמר כן עשו
בדבר הזה הם עשו
תם השנה ההיא
הוא אמר ויהי
אמרו מאדה. מה נכחד
כי מי לא יפחד
תם הכסף ומקננו
לא נשאר בגויתינו
כחן שלנו פני
לחשון שוכן סנה
תן לנו זרע ולא נמות
למה יהיו הכל שממות

יוסף יעקב כלכל
ושל כל עם ביתו
נשפך לבם כמים
ונשקו לאחד
כל אדם נשאר בוסק
מושר הוא לנוס אחר
היו כהפך חרב לשדים
כל עולם כאיש אחד
על פרת פרעה דבקו
על חלת לחם אחת
כל הכסף נאסף לאוצרותיך
כולכו ביחד
תנו לי את כל מקניכם
ועבדו לאחד
איש על ילדיו חמו
בשנה אחרת
נשארו בבכיה וניקי
ילו ויילו אחד
כל בשר מרעב הכחד
באחרית האחד
דבקה לעפר בטננו
כי אם עוה אחד
בלחם אותנו קנה
אנא [illegible] אחד
כזרע הרים ואדמותך
למען ירע הארץ והיה אחד

קנה יוסף את אדמתם רק את אדמת כהנים קנם

הנה עבודתם גם דתם ומצריים דרך אחד

ישב ישראל בארץ רחבה פרו גם רבו ויאחזו בה

אדם גם בהמה רבה ישבו בהשקט ונחת: ויחי

יעקב

פרשת ויחי

בארץ מצרים יעקב חיה
אשה שהכל בידו נקיה
חיה ארבעים ומאה ושבע שנים
בדרך נקיבה נוסעים גם חונים
קרא לבנו את ——ת
נפשי כיונה היא נוהמת
לנה לארץ כנען תשליני
אל במערת אבי וזקני
ענה ככל בלבבך תרצה
בעברת אל מושב ומחסה
ליוסף עשה הבעה—
כמשל ברכות שטה
אחר דברים— שה
עינו למצרים תולה
הגידו יוסף בא אליך
ענה ה' אלהיך ירבך
אמר יעקב מנשה ואפרים
יהיו כראובן כפלי כפלים
אמר אל משין כל נועם
הוא ישיב פנים ונבונים

מדה כנגד מדה— היה
הוא אחר ושמו אחד
יקרבו
שת הפקודה בלה ליבונים
להשלום קץ אחד
ואמר הנה אנכי מת
ולארובה— אחת
ובתוך מצרים אל תקברני
אלא ון ״ וו האחר
בשבועה אני כך אעשה
וק— ול נו באחר
וה— שתחוה לראש המטה
לר— אשין האחר
יעקב נפל חולה—
לר— אורת האחר
לבקש מחילה מן בניך
בקרבן פר— אחר
שנולדו לך בארץ מצרים
לפני אל וו אחר
לי נתן אחוזת עולם—
לשמעון אב [illegible] אחר
כראובן
[illegible]

בראובן ושמעון הם תלמידים
אפרים ומנשה אחים ידידים
קרבן און והבקם—
ברכות אברהם חוקם
אלהים יהיה שמכם
אנכי את לשוניכם
כי בחרתי ובקשתי
בני עבו אר—תי
הקבצו בני ישראל
אשר ידבר יקותיאל
ראובן אתה— כוחי
חוכמה ומוכר לקחי
אחים שמעון ולוי
יהר—גו רקם ואני
כלי חמס מכירותיכם
לעכם העפו ידיהם
שניהם בעלי מרמה
ויפתוס עד תורמק
יהודה כארי לטרף
יפלו לפניו בחרב
לבא שמים תהיה מעלה
בידו קשת סופר ומגלה
כסותה ביין יכבס
עד ביאת משיח ישבק
חלב ולבן שניים
שמולים יעבו מים

ועם שבטים יהיו נמודים
כלם נתנו תרומה אחד
בירך אותם ומשקם—
תפו אל וו ·· וו אחד
ישיבכם לארץ אבותיכם
נתתי לך שכם אחד—
מיד האמורי לקחתי
יקבלו מלכות שתים כה אחד
ושמעו דבר— הט
תפי וו ·· וו האחד
ראשית תרומת מוקי
ותו—ה אתה
שניהם בשני ני
ש— חמשים ואחד
כתאומי צביה הס—
כפעם— וו אחד
לכ—ו השוה בתרמק
לשמעון נש—ה אתה
לאויביו יהיה אורב
כעמור לפני מזבח אחר
ולא תסור מלך ומחלק
קי— ישה האחת
תור—ה ביש—ל ירבץ
מלך יש—ל אמר
ויין מאדם— עינים—
מן מיין א—חד.

זבולון

זבולון לחוף ימים ישכון
ישקיף ברהטים על[illegible] ומכון
יקרא יששכר בשפתים
רובץ בין המשפתים
דן כנחש ושפיפון
יתמשו באורחי קפיון
גדוד יגור גד
ידרכם כענבים בגת
ברוך מבנים אשר
רגש לנדיבי יושר
נפתלי אילה שלוחה
הרעיד ימלא רווחה
בן פורת עלי עין
[illegible] בו כאין
בנימין כזאב יטרף
אויבים יפגו לשורף
יעקב אמר אני נאסף
ממצרים אתכם אסף
קברו אותי בשדה עפרון
עיבעו חכם אף וחרון
של מטה אסף רגלו
נאספו עליו בני גולה
מכל המדינות רופאים
הביאו חונטים כנאים
הרופאים היו קבועים
בכו מצרים ימים שבעים

מעבורתו עד לירדן תיכון
אלהים אחד
תורה השבטים משמים
ידין עמו ביחד
יתן למשיח לפיון
יכרעו לפניו ביחד
שונא לפניו יסגר
בפעם [illegible] ואחר
עם מלכים יתקשר
לא תירא מפחד
בפיו דבר נכוחה
ולאומים תחת
עזר יפא מאין [illegible]
כל [illegible] ו ביחד
בקוץ גם חורף
להבעין משקנה האחד
נפשי לא נכסף נכסף
ה[illegible] פר[illegible] האחד
אשר היא בעיר חברון
ומשאר [illegible] ו אמר
בכה יוסף ונשק לו
הקיפו לו י[illegible]
הביאו בשמים נאים
לחנוט חיה אחת
עד ימים ארבעים
חכמים ימותו יחד
עברו

נשואת מלחמה— אבו
מעה אמר— שובו
קם משה— ונאנם—
נער— ב באו לגבולם—
אמר זה היום מהרתם—
את פני מי שיחרקם—
אמרו איש מצרי הצילנו
וגם מים דלה— לנו
אמר להם באיזה מקום הוא
קומו מהרה ורדפו אחריהו
מהרו ובקשו את האיש
חושו ותשחטו פר ותיש
רעוא פתח שער—ין
קבלו עבדיו ושר—ין
הואיל האיש לשבת בביתו
כאשר היתה באמנה אתו
קבץ כל זקנה השערה
כדין הלכה יפה ברורה
צפרה כגפן פוריה
גרשום עבודתו גריה
ויהי בימים הרבים—
נשכו מצרים כעקרבים
נתנו להם עבודה קשה
שמים גם ארץ רעשה

עם בנו— ר—בו
כל איש בד—רך אחר!
לחר—עק טוב נהנם—
אבל וו אב וו אחד
מכל עתים— עקבעתם
נלאותים— החרד
תיד רועים שנלחמו עמנו
בא—יק אחד
כי גבורים נחשבו לנו כתוכו
בל אחת מל— אחד
אריה הוא בן ליש יי
וכבש—ן יי אחד
והבנות הלכו אחר—ין
לחד—ר אחד
נתן למשה צפרה בתו
אקלה— האחד
בקול ששון שמחה וזמרה
בתורה— אחד
הרה בארץ נכריה
ויצא וו וו האחד
מת מלך לה—בים
את בני איש אחד
אשה את בנה דשה—
על לבנה— אחת

נשארו כאשה גלמודה
כל קהל ועדה
הרימו קולם ברעש
למצרים נמלא זעם
משה במדבר היה רועה
בשביל ישראל בוכה וגועה
בתוך מדבר וערבה
בסנה ראה להבה
בוער האש בסנה
קרא למשה ממענה
ראה המלאך נורא -
נפלה עליו מורא
אמר לו תקרב הלום
ענה ואמר שלום
מהביט ירא איש ענו
משוא פנים אין לפניו
שנה בורא תבל ושחק
מנבה מפרעה והמצרים נמחק
אמר מצרים שתי לחץ
מבלוני מצרים שתי ארחץ
שהה לכה ואשלחך לפרעה
כי לבני ישראל הרשען
ואמר אני להצילו
אשלם לו כפעלו

הי מתוך כובד העבודה
צעקו אל יי בירחד [illegible]
[illegible] להים [illegible] עו
ישלה ברוש תחת
ועמרם ומשה נשארו בקושה
ונשארית גוי אחד
בא להרג חורבה
ויסמך עליהם אחד
ומלאך בתוכה חונה
ויתן הארחד
ולסביבין אש נשרפה
מיראה ונפחד
נס לאבותיך גליתי בחלום
וימלא את יד אחד
במפה הסתיר את פניו
ולא מקרח שורחו
ראית את שתי ברחקי
בבת אחת
בשוק הנץ ובני שרתץ
ואנקמה נקם אחת
ימח שמו וזרע זרעו
ונכרוב " וו " האחד
מיד פרעה נחילו
בתוך כמוהם אחד

ואמר

שמא
יתגע

7
אמר לך והוציא את עמי ישראל — מתחת מלך מצרים שפלמנג
שמע דברי כי אני ה—אל — משמים ממעל ועל הארץ מתחת.
השיב משה אם ישאלו לשמך — אני מה אענה לזקני עמיך
ענה אמור הוא שמך ויכוניך — מולך אחד
אמור כל יצור אני מחיה — שמי הוא אהיה אשר אהיה
המלאכים למקום כבודו ואמרו איה — שש כנפים לאחד
לך אמור ה' שלחני — אני רועכם ואתם צאני
אציל אתכם מזה העוני — ואתן לכם נחלה אחת
למען שנשבע אבותיכם — פקוד פקדתי אתכם
לא ירך לבבכם — מן מלך אחד
כולם ישמעו לקולך — ~~[illegible]~~ וזקני עמיך אביכו ומוליך
ביחד יבואו ~~[illegible]~~ ויאמרו אליך — כאיש ״ ון ״ וו״ אחד
ואמרו למלך מצריים — נקרא שמנו אלהי העבריים — נס
כדי משם תהיו נקיים — ביום — ״ וו״ האחד
ואמרו נלך במדבר ונזבחה — יחפוץ בנו בקרבן מריחה
כי זה דרך נכוחה — נפש ל אחד
ידעתי לא יתן אתכם — ויכבד שול לצואריכם
אשפוט בדם מצרים לעיניכם — ונקרא בה ביחד
ואשים במצרים אותותי — והכיתים בכל נפלאותי
אכניס בכם משפטותי — בברית אחת
ואתן חן העם הזה ״ — בעיני כל שמן ורזה
שיהיו בעיניהם כנביא ומורה — וכמלאך ון ״ וו אחד
ושאלה אשה משכנתה — כסף וזהב מרשוקה
ושמלות מגרת ביתה — כסף לאיש אחד
גו'..

ונצלתם את מצרים—
ועל ה—ים כפלים—
אם לדברי לא יאמינו
כי מקולך רוחם ירננו
אמר מזה בידך משה
השיב השליכהו לו החשה
השלך המטה ארצה—
איש עני נשתהו פרחה (ונאלצה)
גם מלפני נחש מיראהו
אחז ונעשה מטה כקדמותו
עוד אמר הבא ידך בחיקך
(כל) למען יאמינו העם לקולך (ושפלך)
הביא ידו בחיקו והוציאה
אמר לו העם תוציאה
בשעה— שהכויאה—
שבה— ונה— פלאה—
(לא יהיה להם עתים)
ואם לא יאמינו ~~...~~
תכה היאור אשר בו מים
וכל בני— שעליך (לפני קמיך)
ואהיה— עם— פיך
השיב איני איש דברים
ולבולא יש עכברים בני חורים
אין מלונה בלשוני אנכי
אמר לו שמי בתוככי

בעודם— הים חייב—
ומלך אשור— שחר:
וירצו ממני אורח שיבינו
מלפני ל— אחד—
ענה ואמר מטה קשה
לא תערוץ ולא תחרד—
נשאר נחש וארבו כר—סה
מיר—אה ופחד—
אמר בזנבו אחוז אור—בו
והיה כשלג ... אחד (ומחבריך)
שעה כאשר אני מצוק ~~...~~
(כלם) כאיש ... אחד—
נתהפכה ידו לצרעת סגולה
בפעם— ... אחד—
נשר—תנה כטבעה
ה— לתואחד
תקח המטה ואחוז אותו בכפיים
בי— אחד—
ישמעו את דברי— (ממך)
כמני נר— אחד—
לעמוד לפני מלך ושרים
ומשך— תחרד
אתה בוחן לבבי ו—תוכי
בשם— ה—אחד

כי

כי בצל ידי כסיתיך
את דברי שמתי בפיך ונטעתיך
אני שמשתי פה לאדם
גם שור פסיח ונדם
אחר אותי אל השלכת
הוד והדר לו תלבשת
השיב אני למשה לפה
אהרן יהיה לך לפה
אני עליו קל קולש
כמו אשם מושב
אהרן אחיך יראה נשמח
בתוך עם רבבה בשמח
אמר משה אלהינו יהר
באמת בלי ולא בסתר
אחר לו למלכים שוב
אני עליך לא אחשוב
הרכיב בנו על חמור
בפיה שיר גם מזמור
חזר מהר אלהים רועש
האיש משה היה מתהלך (מתרעש)
אמר למשה ראה המופתים
כי מי נונה משתים
המטה זה בידך תחזק
אני את לבו אחזק

נצור כל זה שהוריתיך
דברי הנביאים פה אחד
ומדריך את כל נרדם
ברדין יחד
ביד בוא אחר שלח
במלך ו"י"ו אחד
אני הוא רופא ומרפא
נגד האחד
על מחשבה שמחשב
וחמארך נשיא אחד
בציץ השדה יפרח ויצמח
נידבר אל האחד
אלהים נתן לי כתר
הוא בשמים ממעל ועל הארץ מתחת:
ולדברי הם אזנך וקשוב
אפילו רגע אחת
עם צפרה צרור המור
ברית כומר אחד
במקום הסנה בוער באש (ובוער)
לראורת את אחד
המשם לפני פרעה והפחותים
השוברים לאחד
ולך אלנו כמראה הבזק
באולם אחד

אמר ה' לאהרן לך ובשעה תפגש ותנשק (אדר) פניו בשעת לכתו תמ
מי הם בעל דברים אלכם יגש   שבת אחים גם יחד

תאספו את כל זקני ישראל   ותספרו באזנם את דבר האל
כדי שתאמינו כי משה בא   ומושיע ה' אחד
כל ישראל נועדו   האמינו והשתחוו ויקודו
לא השמים הודו   פונם כאיש אחד
הלכו אל פרעה ואמרו   כל האותות לפניו גמרו
גם זקני העם החמירו   בדבר אל אחד
אמרו לו כה דבר ה'   שהוא שלח את עדת אמוני
שילכו ויעבדו לפני הר סיני   לשמו זבח אחד
השיב פרעה לא ידעתיהו   אני את יהוה מי הוא
ולא השמע לדבר תוהו ובוהו   יבושו ה' יחד
למה את העם תפריעו   ממעשיו אותו אתם תסיעו
כי להבל וריק יגישו   כמותא ה' אחד
קרא פרעה לנוגשים וצוה   משה כך וכך רוחה
מי לשנה לשומרים הרוק   נשארו רצוץ כקנה אחד
נגזר שלא תתנו לעשות תבן   ממשן ישכיל אותי גם יבין
ויעשו לבנים מחומר קשה כאבן   לבנות מגדל אחד
הם ילכו והבן יתקוששו   תמהרו לעם ולא תתעשו
אך ישראל ככפירים כשו   משעבוד מלך אחד:
היו הנוגשים אכזרים   שמרו להם (כמו) פריצים
נגררו אותם על יולכים   כבגדת האחד
כבד עליהם העבודה   נשארו כאשה בלמודה
בני ישראל ויהודה   וצעקו לאל אחד
זעקו אל פרעה לאמר   אין יכולים מלאכתך לגמור אחד
אם אותנו ככרם תזמור   כמו גפן

השיב

השיב נרפים הם נרפים
לא נתון שמו אותם כפופים
לא תגרעו מלבניכם יום יום
לא יש לכם שום פדיום
שוטרי ישראל ברע ראו
נרגלים והקשים בבכי בעו
באו משה ואהרן נצבים
אמרו לו מה נפשינו קובשים (כאויבים)
אתם הבאשתם ריחינו
אלהים ישפוט בינינו
חזר משה ואמר ליהוה
הרעות להם שומעי ומוני
מאז באתי לדבר בשמך
והצל לא הצלת עמך
השיב אני משגב ומחסה
ביד חזקה יגרשם ויעשה
[redacted]

מתי מפני יהיו נדחפים ———
באיתן ——— ישמח
כך צוה שעליהם פרעה איום
אפילו מש·· ו··ן·· אחד
כולם מאד——— חלו ונענו
ושמעו ··ון·· האחד
מבית פרעה שהיו באים (עבים) ———
כנפש ··ון·· ——— האחד
הגישה מרות נפשינו
הוא באר——— ———ד
הרבה עול לעבדת המוני
לאבד ——— עם ——— אחד
הריגו כל מצרים למותיך
מיד בני ··ונו·· אחד
ותראה מה לפרעה אעשה
נין ——— ה לאר——ד

[redacted]

פרשת וארא

אלהים אל משה דבר
פרעה ועבדיו תקהיל ידבר
גליתי לאברהם יצחק ויעקב
שהיה נראיתי אותם בדחק
שדי להם בלבד אמרתי
הקמתי ברית להם זכרתי

כי מיללים ——— אני אגבר
ולאותות ——— תר——ד
הרביתי זרעם ככוכבי שחק
בני
ה——— אחד
שומי להם לא גור——— עריתי
ב——— אשון באחד

אני שמעתי נאקתכם
בזרוע נטויה אגל אתכם
אוציא אתכם מסבלותם
מצריים גדלה חמאתם
[illegible]
אוציאם מפח יקושה
ארץ כנען ירושה
דבר משה אל בני ישראל
נס פעם אחר אמר הא
בא אל פרעה ואמרת
לבני ישראל אתנך למחתה
השיב משה אל הא
פרעה לדברי איך ואן
אמר למשה לאהרן הצוה,
שישלח ישראל ולא יכלה
אלה ראשי בית אבותם
חצרון וכרמי פה משפחתם
בני שמעון ימואל וימין
צחר ושאול [illegible]
אלה שמות בני לוי
הם בנחתו עם אני
בני קהת עמרם ~~[illegible]~~ ויצהר
בן עמרם שעלה בהר
ויוכבד
הלך עמרם נשא דודתו
אל.לדה משה ואהרן קורח זקנתו

מררי
אביב
נרקס
ואני

שמצרים שעבידים אתכם
מיד —— בני אחד
ואצון אתכם מעבודתם
והרימו לעם —— אחד
[illegible]
ושמע אבותה —— שלושה
אתנה —— לעם —— אחר
מקוצר רוח לא שמעו לי קוהנאל
אל // נביא // א——ד
שלח את —— בני שתה
כמוך שכם —— אחר
לי לא שמעו בני ישר—— אל
אני כאלם —— אחד
אל מלך מצרים דיחודה לו
נחרגמרתים —— בפה —— אחד
הם חנוך ופלוא לתולדותם ——
טער —— ראובן —— אחד
אוהד ויכין בני מוחי
ובר —— נת —— מחרת
גרשון וקהת בשני —— נן —— בני
במחנה —— אחד
חברון ושוריאל אנשי הה——ר
נ—— א ה —— אל אחד
מאה ושלושים ושבע שנים במותו
נסו—— ן —— יחד

בני יצהר נפג וזכר——י
מישאל עמס וקרח עברי
אלישבע בת עמי נ——ב
אשר דוד היה לינדב
בני קרח ~~אסיר~~ אסיר ואלקנה
עלגיהם מרהם שוטים רננה
אשר לקח מבנות פוטיאל
הוא משר יהיה לישראל
אלה ראשי (הם) הלוים———
בישראל להם מקניים
הוא משה ואהרן המדברים
בכל יום מדבקים למצרים
הם בני עמרם ענקה יוכבד
את אהרן ומשה הם עבד
הם משה ואהרן
הוציאו בני ורון
משה ואהרן כאלהי ביהים
פרעה ועבדיו כעשו פחותים
נך אפרעה ואני אתך
אהרן הלוי יהיה נביאך (ואתתיך)
את אשר (הם עם) לא ישמעו
מכל חכמיו אקח מעם
אוליא עמי ממצב לוה
ואשיב להם גבלות

ובני עזיאל אלצפן וסתר——י
כמלך אה——זר
את איתמר אביהו ונדב
בני איש נו"ין אחד
ואביאסף ~~אחר~~ (נגס) אחר אביה פנה
ומור——ים לאה——תר
בנו פינחס עקנה לא ישמ
בביאה גואל אחר——
לבני פרעה הוו מצוים
ולא יחיד—— ומיוחד
ומלך מצרים וכל הערים
להוציא עם—— אחד
אמה כנופה לוך דובבת
יה——י אחד
ומצרים עפכו חרון
עם אל א——חד
במצרים עשו אותות ומופתים
והמור——ן לאחת
ראה אלהים לו נתתיך
אל הער——ץ ואל תחת
אביא למצרים עברה ובעם
בשבט נו"ן אחד
ואסיר מהם האבלות
והיו לעם—— אחד

יקי ב משה — אמר
שלח עמי כמנסי המר
שילכו ויזבחו לה'
אם לא יכנע לפני
ואם ישאל מכם מופת
אחיך אהרן כלבנון ונפת
מטה קח בידך והלך
ויהיה התנין לעיני שרפנך
כאשר צוהו כן (משה) עשה
אמר פרעה מי שבך רבה
רשע אמר מי הוא
מידי מי יכול יפדיהו
השיב הנה לי מופת
אמר משה דבק כנופת
השליך אהרן המטה לפניהו
גם חרטומיו עשו כמוהו
ראו שנשאר המטה לנחש
בכשף עשו און וכחש
מטה בלע הנחשים
הנחש כחם כנשים
חזק לבו ולא שמע
משה יצא מלפנין ברמע
ב לבבו והבלחוקר
מצים לבו ודובר שקר

כומר
דבר לפרעה ולכל פליליו
ויעבדון לאל אחד
זרע ער—ק אמוני
בר—בור אחד
[illegible] זבזפב (בנפריר)
כנזיר—ה אחרת'
אהרן ישליכהו לפני ההלך
והיה לנחש וו אחד
אמר שלח עם— ביוני חסר
לשלח אנור—ה אחת
אני גם— כמוהו
אלהיכם— א—חד
עם משילים כבית המופת
כסיל ·· נו ∴ נו ·· אמר
נשאר התנין גדול לעיניהו
מכשפים כושר—ו יחד
קרא לכל חובר ולרחש
משה אהרן נשאר שין אחר
אשר— עשו הלחשים
וכאלמנה— אחד
אמר אני שוב ואהס— אר'מע
על גשר—ק אחת
אמר לך לפרעה בבקר
שר— יום— אחד

אמר

אזור שוכן עמדיך
לך והעלך עלין איזה
בה מטה בקדך הקרח
הנני בא אמר — קח
אמר שלח עמי ויעבדוני
כי כך צוני קוני
הבקר היה אור
כדבר אדיר נאור
אמר שלח בני האבות
ממשלה עשיות לו לאות
עתה אכה ביאור בזה המטה
המטה מטה בפתך
פרעה בושה עטה
הפך היאור לדם
נשאר פרעה נהדם
היו מצרים דולנים
כשראו מיתים הדגים
חפרו סיבות הנהרים
כל מצרים ועריס
מיתו העם בצמאם
זאת הייתה נקמה
אמר פרעה לי יאורי
מן הדבר הסורי
הלך משה ולא קבל
העשב משה מלכותך אחבל

בבקר פרעה יוצא המימה
בנער — ה אחרת;
אמור לפרעה עיניך תפקח
ו— בר ל אחר
בני הם וראשית אונו
כולם — ראשי עם יחד;
נצב לקראתו ליאור —
וה— ול באחד;
למדבר יזבחו לאלהים צבאות
ויהי ערב ויהי בוקר יום אחד
ויהפך דם בכח אור שוטה
הנה — לדם — המטה
בפני כל אחד ואחד
נהפך חרב לשדם
ומלפני מכה — אחת
חרטומים נשארו נבוכים —
לא נשאר — אחד
למצוא מים — קרים
שנו — ביחד
שבד עם — אחד
למצ— ים ביחד
ה' אמר שלח בכורי
ואדם על עפר נחרד
פרעה כבודו היה מתנבל
בצפרדע אחת

ולא שמע פרעה לאלהים חונן גם לעבד האחר;

לאהרן אמר אביר הרועים
עלו בחדרים ובמקום המעים
בבית פרעה וכל שרים
נסתגרים בכל החדרים
קבלו כל חרטומיהם
חפרו ובושו ממעשיהם
אמר למשה ואהרן העתירו
לכו עמך ולא תאחרו
השיב למתי לך אעתיר
ענה פרעה למחר
הסיר מהם אף וחרון
יצאו כל ברע ישורון
חינן ונעשה לעוכר החיים
אספו אותם חומרים חומרים
ראה פרעה שהייתה הרווחה
לבו לא שת לתוכחה
אמר ה' כורת שלוה
שישלח בני וישלו שולות
הכה במטה עפר הארץ
באדם ובבהמה יפרוץ פרץ
אהרן בעל חכמה
הכה עפר האדמה
היו כנים באדם ובבהמה
אמרו רבה זו הנקמה

הכה היאור והעלה צפרדעים
ובבית כל אחד ואחד
נכנסו צפרדעים עדרים עדרים
ובמגדל חומה אחד
שמו בכשוף ובלהטיהם
נס ומעלתי מלך אחד
מתי הצפרדעים תסירון
לה' מדבר אחד
צפרדעים מתוק ומעתיק אפבאר
בתוך ערקניא ארחיך
אהה גם ארחיך אהרן
ולכו לה' מקום אחד
מהו צפרדעים מבתים ומחדרים
בדבר האחד
צפרדע מן הארץ נזנחה
על פי שר אחד
לך לה' בעל היכולת
לה' המזבח אחד
שמשאר בבנים בעלי ארם
בשקרב קהיה אחד
ועשה זאת הנקמה
מעה נשיא אחד
בחרטומים רוח לא קמה
אצבע אלהים אחד

יגי׳
עש

ויבנו לה — בחור בן משה
ערוב אשלח לך כבושה
לב מצרים — יחתת
ירעד לבך ותפחד
נפש שמי ארוה דשן
ארצך תהיה שפך הדשן
באו דובים ונמרים
חיות כעדרי הפרים
מלאה הארץ ערוב
מרחוק גם מקרוב
מלאו הבתים והאדמה
מצרים בעלי חכמה
קרא פרעה — בגרון
ושון אנס הרון
פרעה רשע בפנים עזות
ולא שלח עם לחרות
אלהים אשר לך במנוסה
לא יהיה מקום לנוסה
יד ה' הוה במקנך
ושדים אשר יש בארצך
ומקנם גמלים וחמורים
אשר יהיו בכל עברים
כך עשה כאשר דבר
אמר ישראל תחתי אדבר
:

לך אל פרעה ואל תחשה
במחנה — אחר
וארץ שלך תשחרת
מן חיה — [illegible]
שהם יושבים בארץ גושן
בחורבן אחרת
ונאיבים השוכנים בהרים
בדודים — ירחד
ככבבי השמים לרוב
בני המלך המיוחד
עשן מצרים שמעה
אמר — ו שלח עם אחד
אל משה ואהרן
בבואם — ביחד
לבו לא שמע לזאת
בנועם — ארחד
ואמר לפרעה שלך בקנה רצוצה
ממני מגפה אחת
בדבר ימותו כל בהמתך
והנשאר יפול אל הפחת
בקר ובהמות מן עדרים
חוץ ממקנה עם אחד
פרעה בלבו כארי ויתגבר
ממקניהם לא ימות אחד

על

ערם שוכן שמים—
וזרקו משה ואהרן מצרים
ובעבור עוה
יהיה לשחין פורח
ויהפכו כמו אבן קריח
חרטומים לא יכלו לעמוד
אחרי שכחה משה ונשאר
חזק לב פרעה כלביא
כמלך שיר לוזר בלא
אמר יי למשה השכם
אמור ברד ימטיר עליכם
א' לך אל פרעה בבקר—
ואם אין משלח תעקר
ברד ירד לאדם ובהמה
רק בגושן ישראל שמה
יי נתן קולות וברקים—
אדם ובהמה עוללים ויונקים
כל עץ השדה שבר—
התפלל ליי ולמשה ויתשבר
י' אלהיכם נתן קולות
שתו מצרים כוס התרעלה
המולם לא נהיתה כמוהו
אתה אלהים בשמים הוא
אשר למשה לך והתפלל
שלילה הוא יכול להתעולל

אחר קחו פיח כבשן בכפים
ויהי— נגע אחד
אדם ובהמה יבא שחין
בכל— ארץ מקשה אחת
השחין בכל עליהם מאד
אלהים— הוא אחד
דברים האלה משלה כקלע
דבר— נבלה אחת
בבקר ירבכם וירא מכם—
ותקרחו בלכם ביחד—
שילח עם שיעבוד לבבות חוקי
נפשכם מצרים תחת
לשוף ועל ראש אדמה—
לא ירד— עליהם אחד
ירד ברד ואש משחקים
מרתן כאיש אחד—
קרא פרעה ולמשה דבר
ואורה— לא אחר
את [illegible] המטיר לגבולות
מן אחת ואחרת
נשארה מצרים תוהו ובוהו
ועל הארץ נשחת—
מפרד מהו יונק ועולל
ה— יוכר— לכם יחד

אשוח

מעלת בית יעקב לשבר — כי שהיתה כמו ר— ושבר
חוץ מלווב מקניהו השבר — בבית [illegible] אחד
הורה פרעה ואחר המעלתי — כל מכתי ומצרים— אתי
ב לדברך לא שמעת—י — ולדבר—— ה' יחיד ומיוחד
השיב משה לך אבכלל — ואתה בשתי שורך יעקבולל
בילד אתה תביה כולל — עם [illegible] ה' [illegible] אחד
משה כפיו לוי נשא— — ל' מהרום שמע הבקשה
הודו לו מהמשלה ומשמה — בלבב ·· וו·· וו·· יחד—
בערא הברד חד—ל — לבבו ר——ס ונדל
אתך איך נבדל — ואני ושתי השם אחד
הכביד לב עבדיו — ולבעי מר——תי סודין
הרעומים ומצרים יחדין — ולא שלחו עם א———וד
פעה ושעורה נשברה — כסמת וחטה נה——דרה
פני פרעה —חפרה — להבין ה' אחד——

פרשת פרעה

ויאמר ה' פרעה תבוא — כי אני הכבדתי את לבו
למען שיהיו אתים בקרבו — ויודה ·· וו·· וו·· לאחד
כי לבו אני הכבדתי — יחיד אני ואין זר אתי
שידעו שמך נבדי השגלתי — למשן אב א——ד
אמר לך ה' פרעה בבקר — ואמור לבן משפחת העקר
עם חכמיו חכמי משק — וכופרים בשמי ביחד
אמור למשה מאלה מפני — ולא השלח עדת אמוני
שילכו ויזבחו שלמים לי — ויעבד—ו ה' אחד—
אם אינך שמי משלח — למחר ארבה לארצך אשלח
[illegible] צדקה לשמו אלהים·· נגד כל
עמים ביחד!

הנני

הנני על ארבה עורך
יעשה את ארצך ריק
לא ישאר בה עץ צומח
מן הארבה שמפשנית
יצא משה מלפניו
אחרי תשלח בניו
רע מצרים האבד
דבר רע תדבר
שלח ~~יקפה~~ פרעה הכיר
חוק לכם לבני הסיר שתבלם
מי ומי הם ההולכים
אבל מקנכם לא ילך אתכם
השיב ~~[illegible]~~ בזקננו ובנערנו
בבננו עם בנותינו
ראו רעה נגד פניכם
לכו נא גברים אתכם
גרש פרעה מפניו
אהרן אמר לבניו
אמר ה' נטה ידיך
יבוא ארבה מדבריך
שיראו כל דקע עליך
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
לרוב כככבי השמים
כמו מחולת מחנים

שיאכל כל עשב וירק
מכל עבר אחר
עד תהיה כאיש מבהלניח
מקלה — ה' האחר
נועדו לפרעה חכמין
וישכבו האחר
השאר — ככלי אובד
אתה — ועמיך יחד
לשלח את עם — אסיר
משחר — יו האחר
יקום וילך לעבוד את אלהיכם
רק עם אחר
בצאננו ובעדרי בקרנו
נלך ה' וה' ביחד
אם עמכם — ילך שמכר
והעבר — ו לאחר
האיש משה — שכן
שמשי דבר של אחד
על השמים אתה לבדיך
פלא האחר
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
יעלה א— בה למצרים
ברגע אחר

נהג
[illegible]

נהג יי רוח חזק
רק לב מצרים חזק
בעזרת שוכן זבול
ירק שהיה בגבול
אכל שם יבש ולח
פרעה למהר משה שלח
משה ולאהרן קרא
לו נאוה התפארה
יי נהג רוח קדים
מיני ארבה נלכדים
משה משם פרעה יצא
כי נפש מצרים קצה
רעב מלך עבדין
היה בעצמו מגדל
אמר למשה ידך הטה
כדי שיבין רשע חוטא
משה ידו לשמים נטה
נשמת פרעה ונפשו נקטה
איש מתחתיו לא קמו
כולם לבם קרעו ודמו
צפור לא נשמע קולה
נשארו כמו יורדי שאולה
אחר הסר משני המשא
חן העם בעיני מצרא

נשא את הארבה כדבר
בפגע אחד
אכל שם היבול
לא נשאר עשב אחד
שם אדמתו שרופה במלח
וגם לאחד
חטאתי לה׳ בגבורך
אני מקרה אחד
בכל ארבעה צדדים
לא נשאר אחד
אמר למתי אהיה למעמסה
ומשכורת אחת ש׳ אחת
החזיק לבו כברזל
יכפר באלו אחד
חושך למצרים כבגד ישטה
מפעלות ש׳ אחד
כסה מצרים חושך ושממה
עם הארץ איש אחד
מצרים כבני יום הוו
ונים יחד
שהיה שלשה ימים אפלה
יקרו לאחר
את חטאתי הפעם תשא
ושלחם כאיש אחד

ש׳
שם

אל אדיר ונאור
אחזו מנורת המאור
ישראל בני איתנים
בבתי בני גבונים
אמר אל קדוש ונבר
שבר
יספר פרעה מתחשבת
השיב עמכם לא הוליכו אתכם
מה יהיו ערבון בהיכם
משה אל פרעה ענה
לעושה שמים וארץ בתבונה
פרעה נמלא חמה וזעם
אהרוג אותך זאת הפעם
עוד לא תוסיף ראות פני
אלוה לך את סנני
השיב כאשר דברת כן אעשה
שיש
ובמצרים בכל צר וקצה
אני נושא שחור לי רגע
אביא עליו ועליהם ורע פגע
את עמי ברע יגרש
ואהרוג את בנו יורש
דבר באזני העברים
ישאלו כלים יקרים
גם מחמד וכלי זהב
ושמלות כאשר נפשם יאהב

לישראל האיר אור
ונכנסו בפתח כל אחד ואחד
ראו מטמונים עמונים
היו לפלא האחד
ולכן שעשה ניסים במדבר
ויתנו המצרים את חרבותם תחת
גם צאן ובקר ילכו במקומם
ולא לא אחת
אתה תתן זבחים ברננה
ואת הנדחת
צעק כארי ברעש וברעם
אם תדבר דבר אחד
חוש מהר וצא מלפני יי
ונעשה נפשך כאחד
הגם בעלתו נקמה בך יעשה
אומר ים לאמר אחד
אני כבודי בפרעה ובעמו אפגע
וננע אחד
אם יהיה פתן חרש
פירון ומהמלל ושרשיו מהמת
שילכו בכל שערים
יהיה למורשה לשמחה
ישאלו כסף גם זהב
מכל אחד ואחד
וכלה

וכלה עם חמותה
ואשה מאת רעותה
יקי נתן את העם לחן
הוא לבבות ומוחות בוחן
צור יושב מעלה
למצרים אביא יללה
בחצות לילה אעבור במצרים
עליהם יפסקו עוברי דרכים
הלך משה אל פרעה ואמר
השתו הלילה כוסמאל חמר
ימותו כל הבכורים
שיש בכל העירים
בארץ מצרים הרבה צעקה
סוף ארץ הבגעס בחוקה
בחצי ליל הדר שי בבהלה
באחוז אוהד זיע רדה וחלחלה
ארץ מצרים לא הרום יהרם
פרעה רשע כמלא אף נארם
יני אמר למשה חכם חרשים
יקחו שה להם במכסת נפשים
ומשכו אותם בקרנים
יום ארביסר בצהרים
בחורים זקנים וזקנות
יקחו הדם באגנות

יכנסו לבית נכוחה
ידבקו בפתח אחד
בעוני עם דור צוחן
הבניין קנה אחד
אמר למשה הרחלה
במדה אחרת
ואמיר כל בבור אחר ריחים
כל אחד משבר אחד
גבר דין עליך ולמצרים נגמר
זה נגע אחד
זקנים קטנים ונערים
ובתוך מדינה אחרת
בכיה ומספד קינה וצעקה
נהיים אחד
אהה ומצרים ישעו לפני מחולה
מלפני ה' אחד
ולישראל כלב לשונו לא יחרץ
ויצא משה בשער אחד
החודש יהיה לכם ראש חדשים
בראשון באחד
לשני פרעה ומצרים
ביום אחד
בהולת בחורים ובנות
ובמצרק אחד

והתם
שלם

ונתתם הדם למזוזות ולמשקוף
את אפי וחמתי מכם אזקוף
זקנים — גם בחורים —
האכלו מצות ומרורים
צלוי יהיה הבשר באש
ומבושל אדם יתיאש
כל מלאכה אסור לעשות
כל שבעת האכלו מצות
נסבל עד וקלה —
האוכל חמץ לא יכלה,
קרא לזקני ישראל וצוה,
אמר עליכם כך אוה,
כאשר אמר כך עשו
בטחו בשם ולא נחמו
איש מפתח ביתו לא יצא
עשו כל מצרים ופרעה נאלה,
באף שפים ריבותים
הרגו בכורים ובני אחר ריחים
קם פרעה בחצי לילה
בא ולפני משה חלה,
אמר קומו צאו מתוך ארצי
איני יכול לשכב על ערשי
לכו עבדו לה' כדברכם
אבל הברכו אתי אתכם

שיהיה לכם למופת גם לאות קוף
מאורך האחד —
מזקניכם יהיו חבורים —
עד יום — האחד
לא הותירו מן שיבאש —
בלילה — זו אחד —
כי אני בכך לר— צוה
לפני ש אחד —
שאור בבתיכם לא ימצא
ליום ..זו יי האחד —
את הדברים לפניהם שוה
כי ה— לא ש אחד —
שחטו הפסח ולא נאצו
באל.. זו יי אחד —
בלילה ילו במצרים נקמות עשה
וצעקו לאיש האחד —
מלאכים ירדו במצרים —
כלם — בלילה אחד
וכל עבדין שמו בביהלה
וקרא בקול אחד —
כי עשיתם אותי לבני הורסי
ועל מטה — אחד
גם מקניכם תוליכו עמכם
לנשען שמו הוא אחד —

מוהר

פרעה לבב ישראל נחם   היה מהר— לשלחם—
מארץ מצרים בני חם—   מקולל - ־־ון לאחר—
נשא כל איש בצקו   גם בכסף וזהב בחיקו
איש לא בלע רוקו   ומשעה— גם אחר—
יצאו כל עם סגולה   בפיהם שירה בשמחה ובצהלה
מצרים יהיו בבכיה ויללה.   והנשר מפחת נפל אל הפחת
בזכות דם פסח ומילה   יצאו ישראל מאפילה— לאורה—
לפרעה נפלה רעד ומורא   יר—אה ופחד—
שמו מצרים כמצולה   לא נתנו תה—לה
הגיעו לדרך מסילה   במדבר— אחר—
גם ערב רב עלה אתם   מצות אכלו את— פתם—
בני יעקב איש תם   שער עם— מלאך אחר—
ליל הוא ליל שמורים   לבני ישראל לדור— דורים—
ממצרים יצאו בני חורים   למען שבועה אחר—
אל חי לעד ולנצח   אמר— זאת חוקת הפסח
המקימו ביתו לא יפסח   לפני בא יום אחר—
לא יאכל בו עבד וערל   אם זקן או בחור ועולל
קורבן פסח הוא לא מחולל   בבירד— אחר—
בעצם היום— הזה   יצאו כנבואה תורה
כל עמו וזה   כלם ׃ וו ׳ בוחר—
אמר ה׳ קדשו לי כל בכור   באדם ובבהמה שזכור הבכור
ומשון כל אויב בירכם ישבור   והשמחו לא אחר—
כי היתם במצרים עבדים   הוציא אתכם מארץ לודים
בחודש אביב יצאו יהודים   מתחת יד מלך אחר

נעור בבעים ופרים

כהבו אל הדברים השימו מזוזות ושערים

ולדלת אחת

והיו לאות על ידכם ולטוטפת בין עיניכם

כי ביד חזקה הוציאם אתכם יי אחד

פרשת בשלח

בשלח פרעה את העם נשארו מצרים ברעש וברעם

אמרו לפרעה זאת הפעם הלכו כולם ביחד

בדרך פלשתים לא נחם גוים משחוק ולבבם יחום

מפני כל הגליות והלכו בדרך אחד

ויסב אותם דרך המדבר אחר פן אויביו עליו יתגבר

ומן לבבו ירך ונשבר מיראה ופחד

משה לקח עצמות על פותר חלומות

שהם היו סחורות כנהר יין אחד

נסעו ישראל ממוכות הילדים היו רכות

ומצרים עוסקים בחכות ופרנס אחד

היה לפניהם עמוד הענן ולא עדי לראשם יתלונן

רועה משה הנאמן ואהרן אח האחרת

לפני עדה סגולה עמוד אש בלילה

להאיר חושך ואפילה לפני עם אחד

אמר למשה האל דבר לבני ישראל

שוב הבטה בעוזיאל בוא הטר אחד

שבו ויחנו לפי חירות שמלי אש ושכן מאירות

מצריים אמרו נלך במהירות ברח בני אחד

אחר שנ

אמר פרעה הם נבוכים

אמר פרעה הם נבוכים
אשיג אותם כקולים דשובים
למלך מצרים הוגד
הלכו בדרך פלשתים לנכח
העם מפניך הלך וברח
כמו נשר בשמים פרח
כל שמו ברכב אסר
כמחנה של אנדרינוס קיסר
לקח שמו שש מאות בחור
כל משתיהו הלכו סחור סחור
שהי כל נשמה—
וישראל אתן כחיה
שנים ריבא אנשים
ממצרים שלו חומשים
פרעה ופרשיו רדפו אחריהם
וגם הים סגר לפניהם
וישראל לים חונים—
וממצרים קולים ומונים
כי נגשו אליהם רכב ופרשים
צעקו כל אנשים ונשים
אל משה לא היו קברים
פרעה וחילו כולכו יחרים
צעק משה לשוכן מפוחה
למה לא תתן מנוחה—

כי לעל

כי להבל נר—יך חובים
בשעה— אחרת
עם ישראל בך בגד
למלך יריחו אחד
כאיש גבור לרוץ אורח
וכמלאך ייווי אחד
אתו רשע פרעה הקיצר
וכמלך אבשלום אחד
ורדף אחרי בני תרח לנחור
מקבה— א—חד
אמר בפרעה אשעה נקמה
לא אפיל דבר— אחד
משבני ישר—אל חופשים
כלם כבני איש אחד—
נשאו עינים וראו שנאיהם
ולשקו לא אחד
נשארו הומים— ביונים—
מזה אחד ומזה אחד
נרעדו כל שרפי קדושים
לא בקול אחד—
להרוג אותנו במדבר ובהרים
ירדו [illegible] אחד [illegible]
עמך היו כצאן לטבחה
ש לוי יון .. אחד

אמר למשה מה תצעק אלי
למען עבדי אציל את עוללי
אמור לבני ישראל שיסעו
ברגעו אשיב את רשעו

ישועה נין בהרף עין
ישעה מצרים כשתוי יין
אמר למשה הרם מטך
למען ישראל השונים לברם
מכעם שונים שעה—
למצרים תהיה ירושה
ישראל יבואו בים ביבשה
[illegible]
[illegible]
הים למצרים יתרעש ותגעש

למען ידעו מצרים כבודי
שיראו כל בני סור—י
אני נוטה ארץ ושמים
ביבשה תעבור המונת המחנים
משה ידו על הים נטה
ברוח קדים עזה נשארה כחומה
בשפר הים רקע
בדבר משה בקע
על דגול מרבבה
עברה עם הצבא

אני בכבודי אזין את כלי
ולמען אב — ארחך
ואחזק לב מצרים ופרעה
בפעם — אחד
לא בחרב ובלי זיין
ונלחמה — ביחד
מי הים בסערה תגרם
נר—מון אחת
למרכבם אתן מבוסה
ה—יס ד—לת
נער וזקן איש ואשה

כמשכן באש קול אחד
בהכבדי בהם בשופם ידי
גבורתי בשעותי אחת
אמר חיל פרעה במים
בדרך מדבר אחד
רוח חזק על הים היה
וכאבן — אחד
ובקרח לבה — נשקע
הים — האת—
עם הים לחרבה —
משה יהודה — אחד

[illegible]

המים נצבו כחומה   בעת זריחת חמה
רדף פרעה למלחמה   לאבד בני אמה
אל חי וקים   שמו נורא ומאים
העביר מצרים בים   כלם ״וו״ וו״ ביחד
ומצרים אחריהם רדפו   לראשם מים צפו
התהומות עליהם חפו   ככסוי קדרה אחת
פרעה וחילו בים ניער   ותהום בקול גדול מערער
הים כבחש הולך וסוער   בהקפת יום אחד
פרעה וחילו בים נשקע   כעופרת מצרים בתוכה נהקע
ההום ורכב ופרשיו נרקע   לא נשאר בהם עד אחד
אל שדי עולם   עבר מומות עולם
הפך לששון אבלם   ורוממו לאל אחד
המעלה מרפה ומרכה ישראל   הוציא מתוכך
מצרים נשארה נבוכה   במאמר אל אחד
בני ישראל מים יצאו   אויביהם לשפת הים ראו
נער וזקן בשירה באו   לאל המיוחד
פגרים חללים חללים   ראו אותם מושלכים
שמו שירה והללים   לרועה אחד
כל עדת הסגולה   ראו היד הגדולה
האמינו במשה סלה   ובשם ה׳ אחד
יה מחץ בני רשע   הציל עם בו נושע
משה בגאולה וישע   שעשה להם אל אחד
שיר חדש לא ינשה   ישראל אהרן ומשה
ונסיהושע עם ראשי שבטי ישר׳ אל יחד

הריעו לכן בתרועה שהיה לי לישועה
הרים קרן גדועה יי אחד
השפיל גאון שונאים יה בחור באר־לים
שומר של מים עזים להפליט המחנה האחד
יי איש מלחמה ·· סוס ורכבו בים רמה ·· עשה
לשמו ישראל נחלה ·· והודו לאל המיוחד:

מרכבות פרעה וחילו ·· שרין ובני גולה ··
במים רבים צללו ·· כאבן אחד: שנאדר בכח
לקח שושן מהוך חוח נקמת המצרים בדור גרח
נאלחו יחד: פרעה ומצרים וארורים ·· צללו בגלים
אדירים ·· מבחר שלישיו גבורים ·· לא נשאר בהם עד אחד:
כל יושבי פלשת ·· אוחזי רומח וקשת ·· כסו חרפה ובושת
ומלכים שלשים ואחד: כשראו גלי ים שלו ·· אז
אלופי אדום נבהלו גם אילי מואב נחלו והיו לשטן אחד
המה ראו כן תמהו ·· גבורתיו מאד גבהו לפניו נחשבו
כתוהו כל גוים כאחד: עשתה מרים שירה חדשה
לא נערץ בקדושה ·· לקחה בידה תוף ואשישי ואפעד אי
שנתה מרים כי גאה גאה בדבר אל הים מצרים קרא ·· יצאו
אחריה כל אשה בנשה מעבדות למלך המיוחד
כל בני אחי נחור נסעו מים סוף לאחור עוד לא עברו
מי שיחור מן נהר אחד ; באו למדבר שור ·· הלכו
בדרך מישור עד הגיעו לגמור ·· של משעין אחד
עשקו לאל נורא ·· של מי המרה אמר יי הורה ·· לעבד

לך ואמר העם הזה — כי בית יעקב [illegible]
קח נא מן המן — וישתו העוהקים כל אחד ואחד
השליך מהעץ למים — ומתקו כנופת לחיים
הודו לה' המרים — כתנית יום אחד
שם לו המשפט וחוק — ושלום לכל רחוק קרוב
כי העם נתלנו בחוק — והללו ליחיד והמיוחד
חולי לא אשים עליך — אם תשמור מצות אלהיך
כי אני אהיה רופאך — כרופא ״ לו ״ אחד
באו העם עד אילמה — ראו שבעים תמרים שמה
ותביסר משנות ישה — כמעין כל שבט אחד
שמה שלו הרעמה — אמרו נפשינו נדעמה
הוציאתנו ממצרים למה — למות במדבר אחד
היינו אוכלים בשר — לשולחן מלך וטר
רוחינו משוב נחסר — על כבר לחם אחד
ד ה' שוכן בסנה — אמטיר לכם לחם משנה
כי תלונותם שמעתי הנה — רוח לו ומי האחד
[illegible] — בין הערבים תאכלו בשר
ולחם בבקר שהקחו מוסר — [illegible]
טובי מכם לא אחסר [illegible] — ואיפה אחד
ה' לכבוד חנך — השלה שכבת טל הבקר
ואין מספר ואין חקר — על פני מדבר אחד
מפואר שמו ומקודש — הוריד המן חדש יום
שמחו כלפיתה בדבש — לפה כל איש ואחד
איש אמרו לרעהו — שם הדבשן הוא
כי לא ידעו מה הוא — שהמטיר להם ה' המיוחד

אל בלי צורה וחומר — איש לגלגלתו יקח עומר
ולמספר ילדיו המן מעמר — לכל אחד — ואחד
א' איש לפי אכלו יקחו — עד בקר אל ינ—חון (מותירו)
אנשים לא שמעו והניחו (והותירו) — הסריח כנבלה אחת
היה ביום השישי — אמר לעם — חופשי
כולכם אלי תנפשי — באיש " " " " אחד
למחר שבת שבתון — [redacted] לבשלו מן שתאותון
גם ממלאכה השבותון — ביום: — אחד
היוצר כך הוא אמר — קחו לכם שני העומר
למחר יהיה שומר — עומר — לגלגלת אחת
כאשר צוה כך עשו — שני אנשים בלבד נלכו
דתן ואבירם בנשואות קלקלו — וחטאו אל אחד
כולו הרים תולעים — משה קצף להרשעים —
יכנס כפגעים רעים — ען " " " " א—ר
אמר משה אכלוהו היום — כדבר אל נורא ואיום —
למען יתן לכם פדיום — ביום — " " האחד
ראו כי נתן יוי שבת — שבו איש תחתיו בחבר—ת
כי אלהים בו שבת — ישלמך טובה — תחת
אלהי השמים — נתן לכם לחם פנים —
ערב ובבקר וצהרים — אל הכן שחקים בזרת
אהרן לו עומר למשמרת — מכל מום תהיה נשמרת —
שימו אותה במחברת קח צנצנת אחת! נשמרו ממנו יהודים
וחנו השם ברפידים — הטיחו דברים כבדים —

סעיר ורע אחד! כאשר

מים לא היה לעדה — נשארו בחילה קנידה
אהרן ומשה לוק צרה — כולכו למקום — אחת

הלואי

הלוי היינו לעבד ולאמה   להמית בני ומקני בצמא
הביאתם אותנו לארץ שממה   [illegible] כדה גם משקה
צעק משה אל נעלה   יהרגוני עתה העם בסקילה
בעוד נגש בסקילה [redacted] הקיפו עלי יחד
לפני העם קום עבור   וזקני ישראל עמך תבחור
לכו כולכם להר הצור   ועמדו על אבן אחד
קח בידך משטך ולך   וגם זקני עמך (עשיר והלך)
הנני עומד (כמלך) לפניך (אני)   אראה לך עוד — אחד
תכה המטה בצור   יצאו מים ברוח ולא במצור
למה ימות מצמא בתצור   ויפלו עבעקים יחד
עשה משה בדבר ה'   הוציא מים לעיני ישראל
חז העם כלו ונסות ה'   אתן גם אחד
(משה)
ויקרא למקום מסה ומריבה   כי התלונה נפש ישראל דאבה
בא עמלק ולחם בשנאה ובאיבה   [redacted] ישראל פה אחד
[redacted]
אמר משה אל יהושע   העם הזה אתה תושיע
בכל [redacted] יפנה ירשיע   [redacted] נר אחד   (קרוב)
למחר ובחר לך אנשים   וצא והלחם בגבורים קשים
תכבוש עמלק ושמו כנעים   ורדפו אלף אחד
אני אעמוד יחידי   ומטה אלהים בידי
אתן לך מהודי   שנתן לי ה' אחד
הושע אנשים אסף   משה לראש גבעה נסב
אהרן חור ואבי אסף   ויעמדו נגד אחד

ובאמר הרים ידו יקותיאל   נתחבק יהושע ובני יש
וכשמניח ידו וגבר עמלק   חלק — האחד
וידי משה כבדים   לקחו אבן החרידים
מתוכו בידו חמודים   מזה אחד ומזה אחד
ידיו היו אמונה   ושמו מלחמה הגונה
יהושע חרבו שנונה   כלב עם אחד
כתב זה המלחמה   שאמשה בעמלק נקמה
מחה שמו מאדמה   ביום ההוא יהיה ה' אחד
בנה משה מזבח   הקריב שמה אשי זבחיו
אמר שעמלק אתה מעניה   ביום — וו אחד
אני שלחתי יד על כס יה   אעשה לעמלק לא היה ולא נה
אהיה אותו כמו גדר דחויה   אכה — אחד באחד

פרשת יתרו

יתרו שמע שמועה   שהביא ממצרים רעה
וכהן לישראל מרגועה   ו— בן אחד
לקח משה צפרה   היא מנורה הטהורה
גרשום וכנה לגרא   ושם — האחד
באו אל משה המדברה   ויתרו עובד עבודה זרה
ספר משה לחותנו הצרה   ומקרה — וו אחד
ומה אשר לפרעה עשה   המביעו בים לישראל פצה
אור פניו ושמו נסה   ומה פרעה וחיליו באחד
יתרו מאמר שמח   לקח שמן וקמח
ברעדו איבריו רמח   מנחה לאיש אחד
גדול אלהים מצאתי   מכל אלהים שעבדתי
זבחים לו הקרבתי   עשיר — עבים אחד

אמר

אמר ברוך אלהי השמים
סוס ורכב טבע בימים
בהשכמה משה שמע
משפט להם לומר
ויאמר חותנו מה הדבר הזה
טוב משה לבדו כבד וכבד
אמר לו בעיניך יחר
קום עשה ולא תאחר
שמע בקולי ואיעצך
אלהים חיים יהיה אתך
תשים לעם שרי אלפים ומאות
לראשך תהי לוית חן המאות
ושפטו את העם בכל עת
רגלך ורגל העם לא הנשער
יהיו אנשי אמת שונאי בצע
שהגדול ישבו תבור ופלט
כי הדבר הגדול יביאו אליך
והקטן שתוכל לדין ואת המונך
אנשי אמת, וחיל בחור
אומץ בחו ולבו סחרחר
נתן לעם שרי אלפים
ומשחנים
שודדים רודנים לפופים
שלח משה את חותנו
ישה אשר לפני קונו

שהלין ישראל ליד מצרים
לא נשאר מהם עד אחד
והעם שלו עמד
ותורה אחד
שומר לפסק כל שאלון ורבה
דברתי את אמר
אנשי חיל ואמת הבחר
לכל שבט מדור אחד
כי הדבר כבר ממך
ועם ראשי עם יחד
יקבלו ממך דבר נבואות
ולכלם ביחד
בראש חדש שבת גם מועד
שיהיו לחוגים ולמושב בבקר
כדי ~~[illegible]~~
כל יחיד ויחיד
דבר קטון ישפטו ויקבלו ממך
להאסף ולישב יחד
שרי אלפים נבונים כשומר
לא היה כח באחד
במשפט היו העם כופפים
לפני איש אחד
ואת כל עם המונו
דברי עם אחד

כל עדת ישראל יחד | באו למדבר סיני
סובב נעמדו שכני | כנגד ההר אחד
משה אל אלהים עלה | אמר לו נצחון קנה
הדבר אל עם קבלה | לשבטי ישראל איש אחד
[illegible]
ראיתם מה למצרים עשיתי | ועל כנפי נשרים נשאתי
אתכם מכל עמים אהבתי | ושמרו אל בלב אחד
כי למען אבות ראשונים | תהיו לי ממלכת כהנים
יראו אותי פנים בפנים | ולשון זהב אחד
אמר משה לזרע טהורים | לפני העם כל הדברים
שנו ואמרו עמי נכרים | נעשה את דבר אחד
הלך משה והגיד דבריהם | השיב ילכו ויכבסו בגדיהם
יום שלישי נראה לעיניהם | אני יי אחד
אני אדבר עמך | למען יאמינו בך
ונביאים יקומו אחריך | עד בא יום האחד
אמר משה כבסו בגדיכם ומשי | שלשה ימים אל אשה אל תגשו
ביום שלישי שמים וארץ הרעשו | וישבנו תחת
ראו [illegible] במדבר | העם עמדו תחת ההר
נרעש עולם כלו וזוהר | ישראל עבדו אלוה אחד
קול שופר וברקים | ענן מוקף לשחקים
חרדו מוסדי ארקים | כדבור אחד
היה משה מדבר | אלהים יעננו כחבר
וקול שופר מתגבר | מגבורות אל אחד
ירד יי בשפרירים | והרכין להר ושמים כסאו
כקפץ [illegible] והגו מיעוים | בשמוע קול אחד

בשירד
[illegible]

כשירד להר סיני אמר אנכי [illegible]נו

שמעו עדת אמוני אני אחד ושמי אחד

כי אני יוצר נבוהים (כל ובצוה שלכל נבוהים) לא יהיה לך אחרים אלהים

הואנחלכם תורה אחד

אני שוכן ומעונה לא תעשה (לא פסל) תמונה

כוננתי שמים בתבונה ולא דמיון אחד

לא מצורת מינו בשמים ועל הארץ מתחת למים

הבל המה מעשי ידיים לשמים נתתי דרך אחד

גבורותי מי יוכל (יכול) אני לתי בריתי מהלל

כשעב מבקר לערב ימולל ולא לשומרם תקוה

לא תעובדם ולא תשתחוה לא תחתן בם ולא תלוה

אם יהיו כבגיד ושלוה לכם במכה אחת

אל קנא ועון פוקד לבני בנים זוכר ושוקד

ימיתם אל כביר המוקד והופך האחד

לשוא שם יי לא תשא עדי את פניו מחך ישא

ואם תשבע יכבד לך המשא השם יי האחד

זכור יום שבת לקדשו גם עור לא יחרוש בדישו

פן לחנהו יעלה באישו וישמיעם לך אל המיוחד

גם עבדים ושפחות מבוים היושבים בביתך ומחוץ מהלוים

הרחוקים מחוץ ואת מלבדיים כי שהותו יכן לא נכחד

ביום שביעי מלאכתו זנח רחץ ידיו ורגליו קנח

קדש את יום שבת וינח משינין יי אחד

אביך ואמך כבד שוויבים מפניך נאבד

גם דבר טוב תכבד ליום יי האחד

למען ימים האריך
ולבחורי עמים — יריך
אם אביך תעריך
לאב — ו׳ ׳ האחד
ואדם לא תרצח
שהוא שנאך תנצח
למען הרים תשלח
ליום — האחד
לא בשעה בניבה
לא ברצון ולא באיבה
שלא תמצא דאבה
ביום — האחד
ונפש לא תנאף אם לבבך ישאף שימרה לך אף
לא תענה שקרים
להעיד עדות דברים
לפני שופטים ושרים
ועשיר — אחד
לא תחמוד בית חבירים
שדרי בהמות איש וברים
בסנשים בתוך החדרים
בעיר — אחד
כל ברע יהודים
ראו את הלפידים
וקולות קשים כבדים
ויצאים ממני אחד
ווי בא משבשן
וההר מוקף עשן
עולה כקיטור הכבשן
עד — קיע אחד
העם ראו ועמדו
ועל משה נצמדו
אמרו שיוכלו כבדו
ויקול — אחד
שלו שמענו אתה דבר
מי יכול עמו לחבר
שמך בכאן הרצה לקבר
התת בבעה אחת
השיב להם לא תראו
יצר הרע משלבבכם קרעו
בקול תורה לפניו הריעו
ונמרו ו׳ ׳ לאחד
בא לנסות אתכם
ותהיה יראתו על פני
גם בניכם ובני בניכם
כולם בלב אחד
העם ישבו בשפל
ומשה נגש לערפל
בתוך ענן ואופל
ודבר עם אחד

דבר
עם

דבר אל בני ישראל כי בחר משמים בכם
אני משמים דברתי עמכם כאב אחד—
כי אין אלוה זולתי אלהי כסף לא תעשו אתי
לנגד עיניכם תהיה יראתי כי אני יחיד ומיוחד
עשו לי מזבח אדמה עליו תקריבו [illegible] וזבחתם
אברך אתכם ברכה תמימה מול מכתש "וו" האחד
לא תבנה אתו גזית וחרבך לא תניף במזיד
כדרך עשו שנגד נגיד שש עבירות עשה ביום אחד
ומזבחי
לא תעלה במעלות ולא תגלה ערותך למחלות
כי אם בדרך מסלות להשתחות לפני המלך המיוחד

פרשת משפטים

ואלה
אשר
משפטים לפניהם תשים לעבד עברי שנים קלים
שש שנים יהיו [illegible] ובשביעית לחופשי יצא האחד
ראשון לגיון [illegible] בשביעית יצא לחופשי חנם
כיכבר נגמר דינם והנם חלק "וו" אחד
אם בגפו קנה אותו גם בגפו יצא מאד—ן
כי בדמים [illegible] על שולחן אחד—
אם אדוניו [illegible] אשה כדת [illegible] משה מורשה
וילדה לו בנים האשה שוה בכרם אחד—
האשה וילדיה יהיו [illegible]
חייב במזונותיה [illegible]
עבד יצא יחידי בני [illegible]
אם הוא [illegible] העובד [illegible] לא אחד

אם אמר אמור אהבתי
אם אשה יהיו נשבעתי
אז יתן במרצעו שעשע
אם ישלח העבד מקבלת
לא ישיב ידו מבציע
כמו גפן ממצרים תסיע
איש כי ימכור בתו בתולה
כמו שפחה כנענית גאולה
אם היא מבנות עברים
כי היא מבנות חורים
ואם לבנו יעדינה
תובעת שארה ועונה
מיד תיזב לא יבא
עובר במצות לא תעשה
[illegible]
וכי יכה איש והמיתו
לא אוכל אני שאיתו
ההורג רעהו בערמה
באמת ולא יהיה מרמה.
המכה אביו ואמו
עד יכרת שמו
וגונב איש ומכרו
ולא יהא אורו
המכה רעהו באגרוף
ומוכי אותו יטרוף

בני ובנותי נשי אשרי
ולבושת סרים אחד
והגישו אדוניו אל הדלת
ורצוע אזנו אחרת
אדונו ירצע אזנו במרצע
יהיה כנעש כרם אחד
לא יוציא אותה בתחבולה
כשניה ווי אחד
לא תלא בראשי אבירים
גוברים הם לאחד
לא מוסיע בפדיונה
בדין תורה אחרת
אם שלש לא יעשה
ותוצא לא לאחר
[illegible]
גם אחרית המכה אבמיתו
שאדין ביחד
הכו אתו עד חורתה
נפלה קשה
שבו נקמה שתי
בברית וו אחר
ירבמיהו קני שירו
כל איש באבן אחד
ורעהו שנין יטרוף

אם יתהלך על משענתו רק יתן את שבתו
אבל המוכה ירפא אותו ויתחזק כהר אחד
ואיש שיכה את עבדו ומת העבד תחת ידו
ינקמו מהרגו אנשי סודו ולא ·· ו ·· ה אחד
וכי ינצו אנשי לצון ונגפו אשה הרה באסון
יענשו אתו בלא כוון ומת ·· ו ·· האחד
ואיש אם שין עבדו יסמא לא לחפשי ואדונו לא ימלה
גם אמתו לזה דין דומה שניהם ·· ו ·· כאחד
וכי יגח שור את איש שור יסקל ובשרו תבאיש
לא יקחו דמים מן האיש אפילו פרוטה אחת
ואם השור שהה בשוטה ובעליו לא שמר הבהמה
שור יומת ובעליו חיב שמיתה בדין תורה אחד
אם יושת עליו כופר והבל לשלמו אחרי עפר
לא יומת כלופה בן חפר נעים אחד
וכי יפתח איש בורה ונפל לשם שור וחמור
אם כסהו יהיה פטור בדין התורה אחד
איש שיגנוב שור וטבחו דמים יקח ולא יגנבהו
שתכה שני בתר שיחן ובכל איש אחד
לא יוכל להתעלם כי אם שלם ישלם
אם ימצא דקתו תהלם ב ·· ש אחד
ואם בידו תמצא גניבה חיים שנים ישלם באהבה
בשלום ולא במריבה כחקת משפט אחד
כי יבער איש שדה ורעו אותו ואיכו תורה
רדוף אחרין כאיש כורה וקדרו בסיף אחד
עד ישלם מיטב שדה בכסף או בכרמו יפה
אם יקבל נפשו צורה כנפש רשע האחד

אם עשה רעע
רדופהו עד נשע
אם נתן לרעהו שום דבר
אם מת או נשבה ונשבר
תהיה בין שניהם שבועה
הדיין ישים שלו השבעה
ואם תביתו נגנבו
כי פנין לה בו
אם של ~~איש~~ דבר מריעהו
השופ' ישלם לורעיו דמיהו
אם נתנו בשכירות
אז יהיה לחרות
אם שבור שכר בהמה
השוכר לא יתן דמה
ואיש יפתה בתולה
לו תהיה לנחלה
ואם אביה ימאן
המפתה לו ימאן
לא תחיה מכשפה
כמו נבילה אנפה
ושוכב עם בהמה
הרגהו על במה
העובד לבעלים
אפילו בימים
והגר לא תונה
אפילו יפ ונה
אם אותו תענה

על כל דבר פשע
וגם של עד אחרת כמו
חיות או בהמות נשמרם
וקרב של האחר
אם לא עשה שום רעה
כחוקת תורה אחרת
השומר לא ידאבו
ולפני אלהים אחד
חו את האיש בעליהו
כי מחוייב הוא לאחר
ישלם דמים במהירות
השוכר שור אחד
ובעלה היה גם שוחה
השכיר לא יבקש מאחר
נשכב שוחה בתחבולה
במשפט .. וו .. אחר
כסף יעקל מעני
ולפני בית דין אחר
השלך אתה בטריפה
באשפה אחרת
שמו אותו אלמנה
ושל מזבח אחד
תכסוהו בגלים
על דרך אחר
אשר במלך חונה
לאחר של אחר
אהיה לך כשונא

אם
שם

אם שמלת רעך חבל תחבול
תשיבם קודם שמש יבוא לגבול
אז תבטח כמו עץ יבול
אם לא תשיב לרעך שמלתו
באפי אנקום ממך את נקמתו
יצעק לי ואני אשמע צעקתו
כי שמי ה׳ יחיד ומיוחד
בדבר יותר כל נגוהים
ל תקלל ארת אלהים
גם שרים ונשיאים גבוהים
ראשית מן גרנך ·· ומעשר
מבקרך וצאנך וכל בכור
מבניך ·· תקדיש לי אחד
לא תאכלו בשר טריפה
תשליכו לכלב נפשו עייפה
אל תגרם כסערה וסופה
לשם האחד: גם שמע שוא
לא תשא ·· ועם רשע לא תהיה
למשכה ·· ועד חמס לא תתלבש
והעיד לפני דיין אחד
לא תלך אחרי רשעים ·· לשעות
כמו מעשיהם הרעים ·· מה טוב
ומה נעים שבת אחים גם יחד

ד׳ ויראה כל זכורך
י בחלב ·· עקרוה
ה אחד:
ר להביאך לארץ אבותיך
ודות בכורה ולבקר
הול פחה אחד
יך ל ידבר ועל איביך
חד
שמן זית בתית
להים ·· ולא תשעה
תיני
מחלה מקרבך ·· משכלה
ין אחד:
ויתות משונים ··
אחת:
ומה ·· פן תהיה
ערלים ממדבר
בשכרות ·· והלמוד
ר׳: דבר מהם לא תבקש
למוקש: והסור ממך אחר
קנים מעם אל
גמי אחד:

אם עשה רשע
רדופהו עד נפש
אם נתן לרעה עונש
אם מות או נשבה
תהיה בין שניהם
הדיין ישים שלו ה
ואם תביאו גנב
כי מנין [illegible] בו
אם של ~~איש~~ דבר חר
העוש' ישלם לו רעיו
אם נתנו בשבירוה
אז יהיה לחרות
אם שכור שכר בהר
השוכר לו יתן דעו
ואיש יפתה בתולה
לו תהיה לנחלה
ואם אביה ימאן
המפתה לו ימאן
לא תחיה מכשפה
כמו עבירה אנפה
ושוכב עם בהמה
הרגהו על במה
השובד לבעלים
אפילו בימלים
והגר לא תונה
אפילו ואלמנה
אם אותו תענה

א תהדר לדלים .. בדבר א לאונים
מסחים ובנים שני ועשיר ביחד
אם שור איביך תועה תשיבנו ליר
רועה .. וחמור שנאך גם תבעי .. ותן
כבוד לאחד:
ואם תראה חמור שנאך רובץ תרוץ בעזרן
ובני אדם שמך תקבץ .. לחוה ואהבו
בעולם הרבץ .. ובלנו אב אחד
לא תטה משפט אביונים .. כמו סותרים
ובונים .. בדין תהיו מתונים ..
מדבר שקר הרחק ושוחד לא תקח
נקי וצדיק בדוחק כי דורש דמך א האוח
וגר לא תלחץ .. רגלו כדם לא תמחץ
כאזהרת תורה מ נצח: .. ולתוך
שנים
שש תזרע ארציך ותאסוף תבואתך אביונך
ויהרס תאכל חית שדיך ועניי עמך ביח
שנה .. תשבות מעשיך למען ינוח
שורך וחמורך ונפש הגר ובן אמתך
ביום אחד:
עם אלהים אחרים לא תזכירו ובלבבכם
אחריהם א תהרהרו וכל שאמרתי לכם
תשמרו ועבדו לא אחד
תחג לי בשנה .. שלש פעמים ברננה
הגר היתום והאלמנה .. שישמחו לפני א אחד
חג המצות תשמור והחג בו תגמור
בשלוחך בהר הטור לראות פני א אחד
ראשית

ראית בכוריך אדמתך · תביא לבית אלהיך · ויראה כל זכורך
אל פני אדון אחד: לא תבשל גדי בחלב · שקראת
יבש שלף מהיו ועד אלף גברה הורה אחת:
אנכי שלח מלאך לפניך לשמרך בכל דרכך ולהביאך לארץ אבותיך
למקום אחד: שמרו מפניו ושמע בקולו ואחזות בנועה ולבקר
בהכלו כי קול פקח אחד
ישבור מלארך מוצאות עוללו
ועשת כל אשר אדבר למען בפרים תחתיך אל ידבר ועל איביך
השלה והתבר · והיו כהר אחד
הנחול אמורי וחתית כנעני יבוסי וכתית כשמן זית כתית
עבר השבר מצבותיהם · ולא השתחוה לאלהיהם · לא תעשה
כמעשיהם · ושבור אל אחד:
בעבור אברך לחמך ומימיך · והסירותי כל מיני מחלה מקרבך · משכלה
ועקרה לא יהיה בארצך · והייתר כמעין אחד:
ולמתיך שמים ומונים וימותו במיתות משונים ·
יהיו מדוכים ומשונים מפני צרעה אחת:
בהם אשלח נקמה · מעט מעט בחמה · פן תהיה הארץ
שממה · בשנה אחת
אנשים לך זבולים · מים עד פלשתים ערלים · ממדבר
עד ארבע נחלים · ועם נהר אחד:
ברית להם לא תכרות · ולא ישבו בארצך בשכרות · ובלמוד
כמוהם שנאה ותחרות והחטאו לך אחד: דבר מהם לא תבקש
לא יהיה בך נפתל ועקש והכשול בם ויהיו למוקש: והסור מלך אחד
אל משה אמר · עלה אהרן ושבעים זקנים מעם אל ·
את כבודי לך והם אצלה ויהלכו בשמי אחד:

משה נגש לבדו·· והם שהדרוכנבדו·· ספר להם סודו·· ויענו כל
העם קול אחד
אמרו דברי יי נעשה ·· ובצל כנפיו תמיד נחסה ·· השיב ברוך
אומר ועושה ·· מפי של אחד:
משה כתב את הדברים· בנה מזבח תחת ההרים· מריסר מליבור
לשבטי ישראל ·· בני איש אחד:
                                        אחלי
שלח נערי בני ישראל ·· העלו עולות וזבחים נאו ·· לקח חדם
יקותיאל ·· ושם במזרק אחד
זרק חצי הדם למזבח ·· עשה אותו ריח ניחוח ·· לקח ספר הברית
משוח ·· וקרא באזני עם אחד
כוחני דת יחיים ·· קבלו מלכות שמים ·· זרק הדם כמיר
על כל אחד ואחד
                  נעשהים
לכל הדברים ברית כרת ·· בעם הודו ולא חרד שלא אהרן
לובש בגדי שרד ·· סגנים וזקנים ביחד
[illegible] ··
ראו בני ישראל ·· המטו בלבנת ספירי· נדב ואביהו ככפיר
כל הדברים ב״ש עומש יבאישו ומחפיר ·· לפני יום אחד:
ברוך בשמו ישראל נעקרו כעכורים מזוהר מאורים מזמן אחד
הוא יחיד ומיוחד
בני הבחורים
אמר למשה עלה אלי ההרה ·· שאתן לך לחת אבן והתורה ·· אשר
כתבתי להם הורה ·· שיהיו כמלאך אחד:
משה ויהושע על להר כסה למשה זיו וזוהר כעצם שמים
                                        שבעים
שכן טוהר   ״   כענית אחת; אמר משה הזקנים
עד שנשוב ושאר
מול המיוחד
שבו בזה בני האיתנים גם אהרן חור והבנים
שכן את ההר כסה ומשה היה בתוך מחיצה ·· קרא אתו רם
ונשא הוא אחד ושמו אחד

בראש
[illegible]

[illegible]

בראש הר סיני נגלה כבוד יי לעיני עדת אמונה והורו לאחד
המראה של כתכלת בראש ההר כאש אוכלת עדה הייתה נופלת
לאיש אחד: הלך בטח ושאנן ומשה בתוך
הענן נבואתו מי יתבונן של אל אחד:
אף רבוא מלאכים ואין חקר גדודים הולכים כמשה רבינו
לא היו תומכים מזה אחד ומזה אחד
היה בהר ארבעים ימים וארבעים לילות שלימים —
מעשי בראשית היו הומים לשמות האחד:

פרשת תרומה

אמר שוכן רומה	שיקחו לי תרומה
מעדת ישראל המיוחד	חבל של אחד
הסיבו הידידים	של דברי חרידים
שלבם מתנדבים	לחבר אהל להיות אחד
תקח כסף וזהב	ונחשת קלל כזהב
מאיר נפשו יאהב	לתת חנך לאחד
ועורות אילים מאודמים	ועצי שטים רמים
ועורות תחשים בא בימים	שברא לפי שעה אחד
גם תכלת וארגמן	ותולעת מעשה לזמן
שמן למאור בשמים לזמן	ושמן המשחה מבושמים
לקטרת סמים לשמים	לכפר לעם אחד
אבני שהם למלאים	לאפד ולחשן מובאים
למשה יהיו נראים	על לב כהן אחד
ועשו מקדש לשמי	שאשכון בתוך עמי
במשכן אתן מקומי	אני של אחד
כתבנית את הראית	כך יעשו ועד עתה
לדבר עם אתך	בלשון אחד

מעצי שטים תעשה ארון ··
תצפינו זהב כענק על גרון.
שתזכו לעולם האחרון
משיעור מבס אף וחרון
קארבע טבעות תתקנו
מבית ומחוץ זהב תצפנו
ארבע פעמותיו יהיו מונגו
על צלעו האחת
כשיר אחותה נוהרת
ועשית את הכפורה
ארכה ורחבה משוערת
ועשה כרוב אחד ———
מעל שני קצותיו
הכרובים תלייר לשפתיו
סוככים יהיו לכנפותיו
מקצה מזה כרוב אחד ———
והיו פניהם כ[illegible]
ומעלה סככים כמלאכתיים
משכן שוכן שמים
על שפ[illegible]ד אחד ———
ונודעתי לך ·· ודברתי עמך ·· את אשר אצוה אותך אל בני אחד
ועשית שלחן אמתים
מצופה זהב אפרתיים
וארבע טבעות סביב פאותיים
כל אחת לרגל אחד
קערות וכפות וקשוות הדים
מעצי שטים תעשה בדים
מעשה חרש ה[illegible]
מזהב טהור תעשה מרבדים
ירכה קנה גביעה וכפתורה
ועשה מזהב טהור מנורה
מלדה ——— האחד
פרחיה ועשה קנים בחבורה
כפתור ופרח נצמדים
ועשה גביעים משוקדים
כנה ——— מקשה אחד
ועשה קנים מלומדים
עם מלקחיה ומחתותיה
ועשית ——— נרותיה
ככר זהב ——— אחד
להאיר לעבר פניה
חרותים כצורות וחותם
וראה ועשה בתבניתם
וכפתור ——— האחת
כן מעפיים ודתם
בתכלת ושש וארגמן מרוקעות
משכן עשה עשר יריעות
בפרצוף אחד מכאן
ותעשה שני כרובים מרובעות
ותכנ[illegible] אחד
מכאן
[illegible]

אורך היריעה כ"ב אמה   ורוחב ארבע באמה
והיריעה במדה לאמנה   לכל היריעות מדה אחת
חמשה יהיו מחוברות   כאשה לאחותה נחברות
וללאות כשכלות בזמורות   על שפת היריעה האחת
הללאת יהיו במספר חמשים   מזהב חמשה חכם חרשים
שיהיו יריעות בקרסים נכנשים   והיה משכן אחד
ועשית יריעות עזים לאהל   והמורה עליהם תמיד יהל
בכל מקום שנוסע ומאהל   אל מול האחד:
היריעות עשתי עשרה   ותחברם חמש מתרצה
אורך היריעה חד עשרה   אורך האחת:
חמשים לולאת על ספתם   ומחמשים קרסים בחברתם
במפעלות תחבר אתם   באהל והיה אחד:
והעודף אמה מזה   שרוח לא עליהם יזה
כשביל לא יתבזה   והאמה לצד משכן אחר:
עורות אית שעה ומכסה   שיהיה לאהל מחסה
ומתחשים עורות למעלה   תכסה אחת אל אחת:
ולמשכן תעשה קרשים   מעץ שטים חמשה חרשים
עשר אמות עומדים קשים   אמה וחצי רוחב הקרש האחד
לפאת נגבה תימנה   עשרים קרשים במיתן נבהמה
אשה אל אחתה כאמונה   שתי ידות לקרש האחד:
ועשית ארבעים אדנים   תחת קרשים מזומנים
שיהיו קרשים בהם נאמנים   שני אדנים תחת הקרש האחד:
עשרים קרשים לפאת צפון   ומיוסדים [illegible] בחוץ לדפין
והאדנים מכסף טהור לבנין   ושני אדנים תחת הקרש האחד
לאחר ימה יעשה קרשים ששה   לשוור יהיו כאבן הראשה
כאבן עזר ובחומם כח כבושה   ושני המקצעות אל הצד [illegible] האחת:

מולי עמוס תעשה בריחים   לצלע משכן יהיו מונחים
יהיו מבריחים ולא נגנחים   מקרשי צלע המשכן אחד
אני חי מושל וזהב   קרשים ומבטוח תלפס זהב
שיבריקו בריחים כמחלה בלהב   וחברת את האהל והיה אחד
ועשית מהכלה ורמון פורכת   ועל מסגר לעמודים סובבת
מצופים זהב ועץ מהכלה   על ארבע אדני כסף כל אחת
ונהג פרכת תחת קרסים   שיהיו לארון ולכרובים נסתבים
שלא יהיו גלויים לא מכוסים   מעיני עדה אחרת
על הארון תשים פרכת   ומנרה לנכח שלחן למערכת
ומסך לפתח אהל נהכר   ומשה אותן . אחד׃
מנחשת תעשה חמשה אדנים   והמשה עמודי מעץ וזהב מתוקנים
את המסך יהיו מגוונים   ויהי משכן אחד
ועשי׳ מזבח אמות קומתו   והמש אמות רוחב (יהיה) רבועתו
פנותיו וקרו׳ ... נחשת תלפה אותו ...   כארון אחד
ועשית סירות (את) ... ו   ואת מזרקותיו ומחתותיו לעדנו
ולמכבר ארבע טבעות הנו   על ארבע קצותיו ביחד
ועשית מכבר נחשת   וארבע טבעות תשים לרשת
ובדים למזבח כחץ לקשת   בשאת אתו ביחד׃
תעשם (אחד) נבוב לחת   שיושב בהם רוחות
     רבה אחד ומצא אחר
מכתפים יהיו פקוחות   ~~אדנים~~ לפאת נגב תימנה
ועשית לחצר משכן קלעים   וכן לפאת צפונה ...
ועמודים באדנים נקבעים   קלעים במדה לתונה ... ארכן
דבסף יהיו מרוקעים   מאה באמה וארבעתם כאחד
מאה אמה אורך לפאה האחת׃   ואדניהם יהיו עשרים כאחד
עמודיהם יהיו עשרים נחשת   וחשוקיהם כסף ככר אחד
וטבעות בקלעים נחשת

59

עמודיהם עשרה וקלעים נ׳ אמה

...ב החצר לפאת ימה
לפאת חצר קדמה
...ה פנים לאחד:

קלעים חמש עשרה — אמה
עמודיהם שלשה בארך מאה באמה
כי שלא יהיו צריכים לחמה
להאיר לעבר — אחד

...ר החצר מסך | עמודיהם בכסף מחשקים | כלם מחושקים בכסף
...ים אמה הסך | ווים כסף מהודקים | לכל להם יתוסף
...ודים לא יסך | כלם באדנים דבוקים | כבוד העם יחופף
...ה אותן אחד | כמנורה מקשה אחת
...מחושקים בכסף העם למעמדו יוסף .. נרדף ישראל יאסף
אדני אחד:

פרשת תצוה

לשון פרסי מסודר

...ל אדיר ונאור | צוה לנתן מאור
יפלו כעין דאור | כל שנאי גוי אחד
~~...ה הבוה~~ | כשאמר (למשה) ואתה תצוה
...בורותיו כי יחוה
...פש עבדיו ירוה (משה) | רגה לישראל מנחה | אחד
ויקחו אליך שמן זית .. שהמשכה בדרום לקרן זוית
ומשוה בו המלך דוד | הוא רועיה לעם אחד
יערכנה באהל (אהרן) מועד | בקר וערב לא המעד
בבקר כבקר תהיה לעד .. לפני שלחן האחד:
ואת אהרן הקרב אלין | מתוך כל בני שמיך
...גח ארבעה בני אחיך | אל אהל אחד
ועשית בגדי תפארת | ונרצו תעים שעור ה
...כתנה זהב ... | כאור יום אחד:

דברא חכמי כם רוח
וקוי ייל יחליפו כח
אפד ומעיל וכתנת תשבץ
.גבעם אהרן שנים ירבץ
הם יקחו מן ה[illegible]
תעשו את אהרן כאשן
.ועשו אפד מעשה חושב
על שני כתפיו נוכע
לו כתפת חוברות
ואבני שהם ומהירות
וחשב אפוד הו׳׳
כמו מעשהו בגבורתו
מפותחים פתוחי חותם
שמות בני ישראל כתולדותם
מזהב מוסבות משבצות
אבנים בזהב מרובעות
וזהב טהור שזה שרשרת
בחשן משפט מקושרות
הטור בם ארבעה טורים
טורים פטדה וברקת מאירים
השני שהם וישפה
טפט שנין ספיר יפה
תפתחם פתוחי חותם
של מבורעים אותם
ועשית ... שרשרת גבלות
ו... עלי טבעת הגולות

עיתקנו את בגדי משוק
כנשר —— אחד
חושן ומצנפת ואבנט בין
בין עמו ובין ל אחד
את הזהב ואת המשון
נשני עם —— אחד
תכלת וארגמן בן כוכע
—— הכהן [illegible] אחד
בתכלת וזהב נוהרות
שני קצותיו בכל אחת
בזהב וארגמן חגורתו
קבועים בהם —— כי יש אחד
חקוקים בם שעה משהרים
—— בני איש אחד
[illegible]
על כתפות חפר המשבצות
בתשבצות יהיו מקושרות
אחת ל אחד
ואבני חפץ שהם יקרים
כאור יום האחד
ל... פניו צופה
וידלק כשמש אחת
בהמפר בני הם ——
והיו לאחד ——
מעשה עבות הזהב חבל
אחת ל אחר

קשרו שבעות ש שבעות
שון לא יהיו נגרעות
חושן יהיו השבעות מחוברים
שביל לא יהיו נפרדים
שן ואפד זה לזה סמוכים
קצרים ולא ארוכים
לא להפסיק ~~אקראי~~
ברו וכל אי ויאמרך
בחושן אורים ותומים
ים יהיו ולא נפעמים
מעיל תכלת כולה
עו בתוך פי כולה
רם כמו תחרא
מכלות ~~בתוך~~ זהורה
שוליה שבעה רמונים
ב בתוכם יהיו נכונים
נתנו יהיו לתודה
ומות בתוך העדה
ס ציץ נזר טהור
ומצח אהרן לנהור
ת ~~[illegible]~~
ות ישרש יהיו נכבשים
מכחו התמיד לרצון
א יהיו בשמחה ובששון
יה מצנפת וכתונת
ש אבנט ומחבורת

ומחושן ואפד יהיו נקבעות
זהה [illegible]
כמו גוף אדם באברים
כל אחת לרוח אחר
נכונים יהיו ולא משובכים
עוים ~~[illegible]~~ ביתר
ומשון ~~[illegible]~~ אבנה יו חברין
ש תפל דבר אחר
לכפר על חטאות ואשמים
מן המטה עד מעלה
כפול זרת אחת
סביב כפי הקרא
וקרב [illegible] אחת של אחת
מזהב ותכלת יהיו פעמונים
בשולי המעיל רמון ופעמון אחד
בבאו לקודש לעבודה
אם יכנס מוחסר אחד
פתוחי חותם לזכר האור
לנקות העם מחטא לאחר
אשר יביאו זרעים ונשים
התחת רגל אחת
ונעליו מכל פגע ואסון
בראות כהן אחד
מושש לבן מתוקנת
והיו לעת אחד

ועשית לבניו מגבעות ואבנטים ככוכבי שחקים בם מלהטים
ארבעה בגדים ... ים בקומתה ונעשו אחד
המכנסים ומלאת ידם שיהיו הוד לסודים
במצנפת בקדש בשרידם נערך עם אחד
ולקחת את כל הבגדים חושן ואפוד מגלים רזים
שהם כמו נביאים וחוזים דברי נביאים פה אחד
ורחצת בנים אותם לאהל מועד תקריב אתם
ובמתן משחה תמשח אתם וסמכו ידיהם על ראש פר אחד
והלבשת אתם כותנות ואהרן יביע רננות
ידין יהיו מכוונות על ראש פר אחד
לבניו החבש מגבעות לראשם יהיו נקבעות
שיבטלו גזירות רעות משם העובדים לאחד
ושחטת את הפר העם בדם יכופר
בדייה למזבח יסופר שני ואחר
החלב אשר בתוך הקרב הקטיר למזבח בבקר ובערב
שיהא לבם מזון וטרף יום אחד
בערו ושורו הערוך באש בשרו ויותרת לא יבאש
העם מברכות לא יתיאש וכן ישמו לאיל באחד
דמו הזריק למזבח כמו שעשה נח
יהיה לריח ניחח לחלק אחד
וככר לחם אחד וחלק לחם אחד
והחלות רקיק אחד ינפם אהרן לאל המיוחד

תנשבון

עשרון סלת.. בשמן בלול.. עם יין בלול. לכבש האחד
כוד שרת הודי לבנשי סודי ונקדש בכבודי ברוך
שוכן אחד וידעו כי אלהים שוכן בתוך מחניהם
דברים הרבה לעיניהם ואני אחד: ושעיר
מקטר קטרת בזר זהב לו כנהרה והשכינה
שתי אדין לשעברה מקשה כלה אחת

ובקטיר עליו קטרת סמים [redacted]
[redacted] להכניע אנשים רעים בכם בחרתי מכל
עמים

להכניע התהלכם אנשים רעים.. אם הקטירו עליו
קטרת סמים.. בכם בחרתי מכל עמים לכיות לעם אחד
שנה בהטיבו את הנרות יקטירנה בבקר ובין הערבים
יקטירנה.. קטרת זרה לא תקריבנה וכפר עליו בשנה אחת

פרשת כי תשא

את בני ישראל תלנה ברועה שתלנה את התקנה
כך העבור בתוך המחנה בקע לגלגלת יהיו לאחר
עשרים גרה השקל שאתסוף לכם ברכה כנהר תדקן
[illegible] רעכם יקן וקטיר אחר: בהטיר [illegible]
[illegible] בפרה כי [illegible] שומר בני אחן

אם יהיה אם לנקבה   אם עשיר יהיה לענה .. נשל

שוכן בחשוכה והוא כאחד : לבני ישרא יהיה לזכרון

שיבנו להם אף ותרון   אויביהם במורד ביה

יסופו יחד: ועשית כיור נחשת בין אהל ומזבח

ירחצו אהרן ובניו נגשה   ככר אחת;   בכל יום

פעמים.. ירחצו ידים ורגלים.. כיור ובנו כמים

קח לך בשמים דרור   ונתן משקה טהור וברור

וקנמון בשם מעץ נרור   ועשית מרקחת מעשה

וקדושה אתם יהיו קדש אהרן ובניו המשח טוב

אשר עשו למשחי קדש   בפרק אחד

אדם כמהו לא ירקח   ואדם למשות גופו לא

מן גופו ועצמותיו יתנחק   בדבר אחד

קח לך סמים נטף ושחלת חלבנה ולבנה משה

הנזכרת בד בבד יהיו בנוסח   קום אחד

מעשה רוקח משלבים דרך בעל וכרביבים

המיר קטורת על ברכים

איש כמוה לא יעשה   כי אם לצור נפשתו

והמשה בשפר את הכסף   כי חלק עם אחד

מעשה הדבר ראה קרא : בצלאל חבר

ואהליאב בן אבר   מגדעו יהיה נזיר אחד

מלאכה רוח חכמה ותבונה דעת אלהים

שינהגו את מלאכה במלוכה   בלב יחד

וכל המלאכות בזהב וכסף נסוכות ובחרשת אבן ערוכות
ארון ואת כפורת .. את מנורה ומזבח קטרת . ואת שמן משחת
ורת לכפר לעם אחד   כמו בהר הראיתו ..
וב אשר לויני .. נביא לגוים נתתיך .. כבר [illegible]
בני ישראל אמור .. את יום השבת ישמור .. [illegible]
ס ריח כמור ובעל בגן אחד
שת ימים יעשו מלאכה   ויום שביעי יעסקו בהלכה
רכה לראשם תהיה נתכה .. ושכינה לו אחד:
ם השביעי שבת שבתון   והעושה מלאכה אתו תכרתון
פכו דתו כמים בקיתו   על קד— אחת
ה היא לכם לעולם   ולכל עדת ישראל כלם—
כות שבת מגלות [illegible]   ואתן להם רועה אחד
משה ימים עשיתי ארץ   את היבשה והים והארץ
ות ובהמות וכל שרץ   כלם בשבוע אחד
בר מה טוב בעתו   נתן לחת שהין אתו
הר סיני דבר— אתו   לו [illegible] ומוחן
[illegible] ר ואופנים בדוד בדוד   בשנתן שני לחת העדות
רה יעשה לבם פדות   מן מעמד .. אחד
ר משה עד ארבעים יום   לא ירד מן שתי מרומים
מו מחשבון ימי אבות תמימים   בחצי יום— אחד
חצי יום למשה תלו   לא ירד ולאהרן נקהלו
ושע ולשבעים זקנים שאלו   מה היה לרועה אחד
שמן סמש .. ואמר מה יהודיש שהיה לכם בוש
ואלוה אחד:

אמרו לאהרן עשה לנו אלהים שיעפילו לפנינו הרים גבוהים
אהרן ובניו נשארו שוממים והתמיהים [illegible] מה לעשות [illegible] אחד

אמר אהרן פרקו נזמי נשיכם — נזמי זהב אשר באזני בניכם
אעשה מנהיג שילך לפניכם — והיה אלוה — אחד
פרקו העם את הנזמים — נהפכו לאהרן כאויבים וקמים
מלאו ידי העם דמים — בהריגת נביא אחד
אהרן אמר קרוב יום אידם — מיראה לקח הזהב מידם
אמר נהפוך הזהב לעדם — ויאספו [illegible] כאחד
ירק את הזהב בחרט — והעם עשו בערם ערמה
יצא עגל [illegible] והשמחה [illegible] — לנגד [illegible]
עברו על זכור ושמור — בעראו עגל בצורת חמור
רקדו [illegible] כהלל בשופר — כלם יסופו יחד
אמרו אלה אלהיך ישראל — עגל [illegible] האיש [illegible]
ממצרים בעלך זה האל — ובנו מזבח לפניו בבת אחת
העם בבקר קמו — עולות ושלמים הביאו
קולם בצחוק הרימו — עד שמש [illegible] אחד
נשארו כלם נפעמים — כשהקריבו עולות ושלמים
נמצא עליהם זעמים — ה' [illegible] לכם יחד
משה אמר לך רד — שחק עשו כסוס ופרד
סרו ועשו עגל בהרר — וכפרו בא-ל המיוחד
עבדו עגל מסכה — מחתי לראשם נתכה
אכלם ואעשה אותך — לגוי גדול והיה לאב אחד
ראיתי העם קשי עורף — היו עשו כבירת [illegible]
במצרים אתם בים [illegible] — יסופו [illegible] יחד
משה את פני השם חלה — אמר למה ה' המעשה כלה
ממצרים ועד הנה אתה נהלם — ושמך נקרא על עם אחד

חסין [illegible]

סין יה מי כמוך
[illegible] תשמח להם מוניך
אך תהרוג אתם בהרים
אשר שחטם ככבשים ופרים
שוב מחרון אפיך
ראשון שוחרי פניך
אשר בשמך נשבעת להם
וירשו את ארץ אויביהם
וינחם ה' על הרעה
ירד משה באותה שעה
בידיו ב' שתי לחת
משה בוחן לשבור לוחות
שמע יהושע קול המחולות
השיב משה העם עשו פלילות
קרב וראה עגל
משחקים בו כמה ורגל
הלוחות מידיו השליך
חרפת שמו היכן אוליך
לשעה מאד חרה
כשראה פורחות אותיות תורה
שבר הלחת בזעם
ולא נשאר בהם שום
שרף העגל ושחקו דק
כל שהאמין בו כרוס נמחק
אמר לאהרן מה עשית
השיב אהרן הרגו לחור גם פריה [illegible] ויצא מלך אחד
אמרו קום עשה אלהים לנו
אשר מארץ מצרים העלנו
רוחי ונפשי בעם קצה
כאש השלכתי ועגל יצא
משה שמר בתוך השער
אמר להם לנוש איש חרבו [illegible]

קום משך שפרית בגרונך
לשוני הבר[illegible]ות יחד
יאמרו אין כח ביוצר הרים
ברגע אחד
ואל תשפוך להם זעפיך
אברהם יצחק ויעקב זכר
שתרבה ככוכבי השמים זרעיכם
ארץ כנען זבת אחד
אשר חשב לעם שעה
ויהושע שמו בירח
שכתבם ב' שני הלוחות
והוא באחד
וקול שירים ומחולות
סרו מדרך יחד
והעם יושבים לפניו כרגל
כלם כלב אחד
אשר כתבם מלך על מעניך
שעבר ברית ב' הלוחות
שלא זלם ועבד ה'
משון עגל אחד
אמר כי העם נפשו
נאלמו [illegible] והעדה נהיה
זקנו בניהם [illegible]
במו [illegible] אחד
חטאו [illegible] להם נטית
כאיש משה שהשליך
ויקרב גוי [illegible]
זהב שאלתי ומשר[illegible]
חשור יחד
כבורר [illegible] לו זקן ונער
אסף [illegible]
ובמזבח אחד

[illegible]
על דבר זמשר אחד

אהב
כל מבקש ה' | אליו

כך אמר אלהי ישראל
קראו בכל איש [illegible]
ויעשו כאשר צוה להם משה
בשעת שלחי עם ישראל
כבדם אתם זרע ישראל
אל קנא השמיע מאמר
הנה חטאתם חטאה גדולה
עשיתם אלהי זהב לתהלה
אעלה לשמים למעלה
פן תרדו חיים שאולה
אמר אל שוכן מעונה
סלח לעון העם והצליחנא
אלהי צור ישועתי
ואם לא תסלח קח נשמתי
מחני מספרך אשר כתבת
אם לא תסלח לעם עתה
העם את משה ריבה
אפילו נפשי מהם קבה
אמר למשה אל תתעצב
ולא תעשה בם מום ופסל
ובתבה על הלוחות הדברים
שיקראו בם בני חורים
ויום שלישי לחת אבנים
תקנו [illegible] כהראשונים
קם משה בה' בבקר ועלה
בעבור שכן ירד שוכן מעונה
כתב הלחות תורה במכתב
קרא משה בשם אל לקבוצת מצב
בענן עבור והשתחוה לפניו
וקרא ה' ה' משה שכנו
שומע קול רחום וחנון
חזק לב עמך ישראל לבנון

חרב
אישו על ירכו שכני ישראל
ואיש את רעהו בימי
ויפול מהעם כג' איש קשה
מתוך בני ישראל
ומשה בראות ישראל לא שמר
לעבודת אל אחר
לא שיעבדו כל שלמה
אשר לא צוה אל אחר
לשמור בשבילכם הלך
אולי יחנן אל המיוחד
אפיל לפניך תחנה
ומשה אב ישראל
קבל נא אהה תפלתי
ולא יהיה מהם אחר
וספר לכה אשר עשה
בני ישראל

אך והעם על כתפו משא
ומשה אב אחד
שני לחת כראשונים הפסל
ותעלה עמך הלחת ביחד
שיהיו כתובים משני עברים
וילמדו דרך אל אחד
מספרינו שתלמד באהל מועד
שוכים שנים מן האחד
כאשר צוהו שוכן מעונה
מקול ה' יחיד
ה' עמו שם נצב
אשר אין לפניו בריח עוצר
ויעבור ה' על פניו
חומל נא לעם אחד
אל רחום וחנון
לשוברך שבם אחד.

אל ארך אפים ·· נוצר חסד כפלי כפלים ·· ועל דורות
אלפים ·· לא תשיב פני ריקם [illegible]

נושא עון ועובר על פשע
פוקד עון אבות ולאיש הרשע
אחור קדם צרתני
להראות כנגדי שכר תגמולי
אמר ה׳ פני ילכו
אותי שלהם ילכו
הנה למחיה נכמו שלם
הודיעני את השם
אמר אעביר טובי על פניך
נקמת הנה אדבר ... פניך
על עושה רע ומתנחם
וכל הבוטחים בי לא אזניחם
אמר לא תוכל לראות פני ואפי
שומעת דבריך ...
אם ישמרו שמך ... ועד תמי
אם לא אשימם כתמיד ...
שמע העם את הדבר הרע
ונפשם ... ברע
אמר ... של מעשה
ומסרם ביד מלך עושה
גזרה שזה מעשה השתחוה
על דבר שבכר ...
מה אדיר שמך אדני אדונינו
לך לא שהה בקרבנו
אתה בריה כורת ...
הטיב משה ואחר הכל מלתך
... מורי
נרגשו והיבוסי בחמת קרי
ל ביום ... שלם
והושב ... מדנים
אומר משה ... יתעלה
הטיב ... עם לארץ טובה
לקח ... אלהי
כל ... אומנו

: נעם אשר בך נושעו ·
ואשר ישוב מאחרי אל אחד
דרכך לא הודעתני
ואת ... שמך ה׳ מיוחד
והעם עשר ... לגלות ילכו
ביראה ובפחד
משיב הרוח ומוריד הגשם
ומביא ... פעם אחד
וקראתי בשם ה׳ בכבודי לפניך
אל תירא ואל תחת
אם שוב ... אלהי אבותם
אם ישמרו בבית אחד
אבל אמר ... שמך את כפי
אל תערוץ ואל תחת
אבל ... לבב
עד ישוב האחד
ישע משולי ומשכחו קהל
על דברי אחד
העם זה שרפם קשה
ולכלם ... אחד
לפני אל מלך הוא נהיה
שאמר אל ה׳ מיוחד
פלא לא ...
ובפר ... עם אחד
נפלאות אעשה נגד אלהיך
... והוא באחד
כנעני פרזי וחתי וחורי
במקרה ... אחד
דבר עם משה פנים אל פנים
ומשה איש אלהים אחד
לא מצאתי חן בעיניך משה פלא
תתעלה · ... ברוך הר אחד
מחוץ למחנה ... דגלו
על דברי ... אחד

לא תכרות ברית ליושב הארץ
כפתן חנאם א ר ם
הם עם נבדל נפתל ועקש
כי ה' מרוך מבקש
את מזבחותם תתוצון
ואת אשריו כנחש תרבצו
השמר מעליו ואתך לנכחו
אנוס אלך ולא תשמע שיחו
לאל אחר לא תשתחוה
פסלי מעשיו מי יחוה
יראתם השלך לאחר גויך
פן בחורי אף אבחידך
לא תעש להם כפי פה
שמור כאשר צויתי אותכה
למועד חדש האביב
מזבחיך אבנות סביב
כל פטר רחם תתן לי
וכל בן בכור תתנו לי
ולא יראו פני ריקם
ואם ימרו בי אנקום נקם
את יום השבת תשמור
וחג שבועות תבואתך תזמור
שלש פעמים בשנה
וישמעו שמך יתום ואלמנה
כי אוריש גוים מפניך
והרחבתי את גבוליך
לא תשחט פסח על חמץ
ויקרע רמו ולא ינחם
ראשית בכורי אדמתך
כאשר בתורה צויתיך

מאלים הם כמו השר
יב ושן יר ח
שמור מהם פן יהיה לך למוק
לשמור תורה ודת האחד
ואת מצבותם תקצצו
פריו ממעל ושרשיו מתחת
אם יקרא לך אל תאבה לזבחו
כי קנא הוא ה' ושמו אחד
כי אלהיך מלך היה ויהיה
קרא שמים וארץ ויעמדו כאחד
מבנותיו לא תקח לבניך
ויקוו המים אל מקום אחד
ולא תעשה לך אלהי מסכה
חג המצות בחדש אחד
המוריד על ברכה כרביב
לפני הבריות ביחד
ופטר חמור תפדה בשה לו
קודש הם לא המיוחד
זאת תורתם וחוקים
ויספו יחד
ובשה תפדה פטר חמור
בראשון באחד
תעלו לקרית דוד החנה
ויעלו שם אל המיוחד
כאשר שבעתי לאבותיך
עד ונס האחד
שלא ישאר פגול בבוקר
במז ק אחד
יהיה ליהוה אלהיך
כי הם אחד

כתוב לך את הדברים אלה / כי נגדך כרתי ברית לעם אלה
פנים בתורה לא תגלה / ולא תסור משבוע אל אחד
ברית כרתי לעם אלה / בכתב ובעל פה ——— בסגולה
כמים מבאר אתם דלה / להשקות לסגולה אל המיוחד
משה ישב בהר סיני / עיני כל עדת אמוני ———
ארבעים יום עם ולילה / ובוכים עם ילילה ——— יחד
לחם לא אכל ומים לא שתה / אין שום אדם כך לא ראתה
בדעה גבורה לך יאתה / הפארת והכבוד והוד לא המיוחד
כתב על הלחת דברים / עם שער מאורות ברורים
נקראות בם עם ישרים / בני אב אחד
בעירד משה מן ההר / עור פניו כצינה ושמשו סהר
רצים לפניו כמים ודוהר / כל העם מורא ——— ופחד
משה לא ידע כי קרן עור פניו / קרא לכל השבטים ובאו לפניו
ויראו מגשת אל איש עניו / לשמוע הנבואה ——— אחד
ואחר נגשו בני ישראל / להשתחוות לפני יקותיאל
ללמדם את אשר צוה האל / והוא באחד
וכשדבר עמם ישים על פניו מסוה / וכשדבר עם בורא ארקו
יסיר מעל פניו ומשה את המסוה / עד שאתו מאה ... אל המיוחד

פרשת ויקהל

ויקהל משה את ישראל / ובוה אתם את מאמר האל
שתשמרו דברים בהלל / לשמור אתם בלב יחד
ששת ימים תעשה מלאכה / וביום השביעי שבת ומנוחה
והעושה בו מלאכה מות בו שפוכה / עד יום ——— האחד
לא תבערו בו האש / כל איש ישראל מתכן יתיאל
[redacted] / והוא באחד
אמור לעמי ונתתי / שיתנו את ——— תרומתי
אשר נתתי להם מפרי דתי / עם ——— אחד
אני שמש מושל ורהב / לי הכסף ולי ——— הזהב
ואבני אבנים מן הזהב / ומיום דין אחד
תולעת שני תכלת וארגמן / עורות ואדומים מעשה אומן
שמן למאור עם קטרת הסמים / להאיר על עבר אחת

קערת כסף ועצי ברושים
קרסים אדנים עמודים וקרשים
את הארון וכפורת
את המנורה ככותרת
חח טבעת נזם וכומז
והביא נדבה לא נחם
תרומה היו מביאים
לכהנים גם נשים
ועורות אילים וצמר שנים
נשיאים מרגליות וכדכדים
הביאו לפני נדבה
קבלם ברצון ואהבה
בעלי חכמה ומחשבות
לעשות מלאכת צבאות
חרש רוקח ואומנים
לעשות משכן מבנים
כלם חכמים מחוכמים
בצלאל ואהליאב נאמנים
הודיעו מן העבודה
קול העביר בעדה
בעלי חכמה והלכה
תרומתם ברצון ובלב ברוכה
מסודרים שורות שורות
הכרובים לאזר בגבורות
אורכן שמונה ועשרים באמה
ולשלוש חבלת מחוברים שוה
כל חמש יריעות מחוברות
שלא יהיו נפשרות
והקרסים וזהב סגור
מעשה עסק ירד לגור
ועזים עשה יריעות לכסות
כאשר צוהו האל לעשות

אבני שהם ועורות תחשים
לחבר אהל להיות אחד
את השמן וקטורת
לפני המזבח אחד
כלי זהב מרצון ולא מחתים
לעבודת המשכן אחד
כל אנשים עם נשים
לעבודת אל אחד
טוו נשים בעלי רזים
מביאים לאותו אחד
הוא נערץ בקדושים רבה
כשם צוהו להר אחד
עם בצלאל היו לרבבות
והוא בא אחד
מינים ממינים שונים
נשיא למטה אחד
עשו את הרכמונים
לראשי עם אחד
מעשה לוי רודק
למען נדבה ביחד
עשו את כל המלאכה
כשביל היריעה האחת
מסורים כדמות צורות
~~[illegible]~~ ועשר יריעות במדה אחת
ורוחבן ארבע באמה
שלש שפת היריעה האחת
בחוטים קרסי זהב מסודרות
ומקבילות הלולאות אחת אל אחת
כאשר עשה ידא בן אבנור
האל במשכן אחד
חדשר יריעה מראש ועד קצות
ארבע אמות רוחב היריעה האחת
עשה.

עשה ללאת חמשים ליריעות
קרסי הזהב היו קבועות
קרסי נחשת חמשים
לראש האהל נפרשים
ולמשכן עשה קרשים
קרש על קרש נגשים
לפאה נגבה תימנה
ארבעים אדנים בתבונה
והאדנים מכסף מתוקנים
שנים שנים תחתים
עשה עשרה בריחים
וחמשה לצלע כשני אחים
ויעש את הבריח התיכון
מקצה לקצה מכון
הקרשים מזהב מצופים
בטבעות קבועים בדפים
ויעש ארגמן ותכלת פרוכת
שלא תהיה נהפכת
ויעש לו ארבעה עמודים
ווים מזהב משוקדים
[redacted]
והאדנים תחת עמודים
וארבע אדני נחשת נצמדים
ויעש לפתח מסך
מצופה מזהב סך
ויעש בצלאל ארון מעשקנדל
מושב על הכל יתגדל
ויצף אתו מזהב ירקרק
זר זהב למסגרתו זרק

על צד ועל צד נכונה
כנסת מדה אחת
ועורות אלים והתחשים
להיות אחת
מבחר מעשה עשים
שתי ידות לקרש האחד
עשרים קרשים באמונה
שני אדנים תחת הקרש האחד
ועשה קרשים בסוף מכוונים
של הטבעת האחת
חמשה לצלע המשכן מונחים
כל אחד לפנה אחת
נגד הקרשים נכון
למשכן אחד
והבריחים בזהב מחופים
מסודרות כסדר אחד
על שני כרובים סוככים
מראש ארון של המיוחד
ומעלי עשוי בזהב מעומדים
חמשה לקרש האחד
[redacted]
ומכסף פנים נפרדים
ותעש אתם ככר זהב אחד
תבנית וארגמן מהם לאת על
ת סבור לסרבן אחד
לראשו קובה כמגדל
והוא במגדל
מבית ומחוץ יבהיק כבדר
יד בקן יתד

ויצק ארבע טבעות בפעמותיו — שנים מזהב לשתי צלעותיו
ובדים מונחים לפנותיו — בטבעת אחת אל אחת
ויעש מזהב טהור כפרת — מאתים וחצי אמה משוערת
בעלמה פורחת וסוגרת — מעשה ציור אחד
ויעש שני כרובים מקצותיו — זהב טהור למרכבותיו
רחבה אמה וחצי מדותיו — על כל צד כרוב אחד:
והכרובים פורשי כנפים — כנשר שיעוף בשמים
מחוברים כאחים שנים — מהשוב שבת אחים גם יחד:
ויעש שלחן מעצי שטים — לסדר עליו לחם תמים
לכפר על כלל ופרטים — לשלחן עשה אחד
ויעש זר זהב למסגרותיו — וארבע טבעות לארבע פנותיו
קערות וכפות וקשותיו — משקל זהב אחד
ויעש מזהב המנורה — גביעה ירכה וקנה וכפתורה
כלה מקשה זהב טהורה — ככר זהב אחד
שלשה קנים יוצאים מתנה — שלשה גביעים [illegible] הנה והנה
כפתוריה ופרחיה היו ממנה — שלשה קני מנורה מצד האחד
והגביעים היו משוקדים — כפתור ופרח גם נצמדים
ושלשה קנים מהם נפרדים — שנים בקנה אחד
ותחת הכפתור שני קנים — יוצאים מהמנורה כמשנים
חברים מקשיבים בגנים — לששת קנים אחד
ויעש מזהב את נרותיה — מלקחיה ומחתותיה
כפתוריה ופרחיה — ככר זהב טהור אחד
ויעש את מזבח הקטרת — ועשנו ספיר דר וסותרת
ערב ובבקר עליו מסודרת — מנחת אסכרה לפני אל אחד
ארכו ורחבו ומאתים — כרובים סוככים עליו בכנפים
משלחנים תמיד אפיים — על יחיד ומיוחד
כלו בזהב אופיר צפה — גם קרנותיו וגגו חפה
וזר זהב עם לשפה — למסגרתו כיחד
לזרו עשה שתי טבעות — מחזקים עליו מרגשות
גם בדים בטבעות — לשאת אותו צבת אחת:

ד

וה
הבדים מעצי שטים
ויקם יוצאים שני בדים
ויעש את שמן המשחה קודש
כל אשר יגע בם יקדש
ויעש את מזבח העולה
גבוה שלש אמות למעלה
ויעש את קרנותיו
ונחשת צפה קרנותיו
ויעש למזבח כלים
מזרקות ומזלגות מעולים
ויעש למזבח מכבר נחשת
כיור מרכב על יקדת
ויצק בו ארבע טבעות
ועל היו נרהעות
נבוב לחתשה אתם
ויצק אתם נחשת ותמם
ויעש את הכיור נחשת
לרחוץ ידי אהרן ובניו לנגשת
ויעש החצר לפאת נגב תימנה
מאה באמה זה לנגב זו נתונה
עשרים אדנים ועשרים עמודים
נראה שניהם נחמדים
וכן לפאת צפונה
זה כנגד זה נתונה
וכן לפאת ים הן
המושקים בכסף מבהיק כחמה
וכן לפאת קדמה מזרחה
קלעים חמש עשרה למנוחה

תחת כרובים היו פרודים
משולבות אחת אל אחת
ואת קערת פנים בכל יום וחדש
כמו כהן לעבודת האחד
עליו
מדת עשרים אמה כתיבה נתונה
להקריב עליו קרבן עם אחד
וגם את כפרתיו
הכל מקשה יחד
סירות והיעים כסולים
כאבנים מזהר אחד
תחת כרכבו כמעשה רשת
להשליך בו חן אחד
ארבע קצותיו הקבועות
לשורים במכבר יחד
והבדים עליו לשאת
הטבעת אחת אל אחת
וכן במראות צבאות לנחשת
להתפלל בעד עם אחד
קלעי החצר שש משזר באמונה
כחופת חתן לאב אחד
ומנחשת קלע מארץ נודים
כפני גוי אחד
עמודים ברשת נכונה
כסוכה אחת
קלעים חמשים באמה
לתכון שבירת אל אחד
חמשים באמה יהיו ברוחב
ולכבוד אל המיוחד

עמודיהם שלשה
מבהיקים כעששה
ולכתף השנית מזה ומזה
עמודים והאדנים שלשה כתמונה
והקלעים סביב מסודרים
למשכן יוצר הרים
והווים והעמודים
ככבים נדודים נדודים
כלם מחושקים כסף
לב רואם להם כוסף
ומסך שער מעשה אומן
לא נמלא בכל הזמן
עשרים אמה אורכן
נשואות קלעי חצר מתוכן
שעמודיהם ארבעה
ויוסדים בדיעה
ואת עמודים ואדנים נחשת
לא נשאר בהם חשך
וכל היתידות למשכן
כבוד ה' שוכן שכן

ואדניהם שלשה
בתוך המשכן אחד:
קלעים חמש עשרה בזה
שראה במקדש המיוחד:
והאדנים תחת עמודים נעמדים
נהגו לא ובארתי:
ביריעות ובקלעים לעמודים
מאירים אחת לאחת:
וציפוי ראשיהם כסף
ולאהלן ארחת
מתכלת ותולעת שני וארגמן
שר בא יופי האחד:
וחמש באמה רחבן בחלובן:
לכפות שער חצר אחד
ואדניהם ארבעה
שלחן לאותן אחד
ווים לעמודים מרוקמים בקשת
אפילו כבר אחד:
קבועים ומכאן ומכאן
ובתוך משכן אחד

פרשת פקודי

אלה פקודי המשכן באמונה
ביד איתמר ואלעזר מזרע כהונה
ובצלאל בן אורי למטה יהודה
ואהליאב בן אחיסמך ידה
חושב רוקם והחרש
באלו על מעיין נשרש
ויהי זהב העשוי למלאכה
שלש מאות שלשים נסוכה
וכסף שבע מאות אלף ככר
בשקל הקדש ולא בשקל נכר
בקע היה לגלגלת
לישראל היה תוחלת

אשר עשו למשכן מעונה
ואהרן כהן אחד
ידו על המלאכה הדר
בחרשים אחד ואחד:
תכלת וארגמן הוא דרש
אשר נמשל כגן אחד
לעבודת המשכן ערוכה
בשקל הקדש חסר חד
חמשה ושבעים בשקל נבר
כאשר צוה אל אחד
כמו דמי הדר גולגלת
מאת ה' המיוחד

כל העובר על הפקודים
ומזרע אבות המיוחדים
כנערי שנים נרדפים
עומדים רווחים ומשתחוים לפוסים
כל עדת הסגולה
נתנו פדיון חמלה
ויהי מאת ככר לאדנים
ככר לאדן בשקל לשמנים
ואת האלף ושבע המאות
מאליה הני קוראות
ומספר נחשת התנופה
וארבע מאות שקלים כפופה
ואת המזבח עשה נחשת
שער והיתדות נחשת
ומתכלת עשו בגדים
לכבוד כהן ליהודים
ויעש את האפד מזהב גזר
למען אהרן בעל נזר
וירקעו פחי זהב וקצץ פתילים
על חשב אפודתו תלוים
מפותח זהב פתוחי חותם
אבני זכרון לאפד לשומרתם
ויעש את החשן מעשה אפד
על לבו אהרן יצמוד
רבוע ארכו זרת כפול
בארבע אבני שהם קבול
באודם פטדה וברקת קשורים
נופך ספיר ויהלום מחוברים
ושור עיני לשם שבו ואחלמה
ושבות משבצות בטבעת מתנוצה
ויעש על החשן שרשות גבלות
שתי משבצות בם מגולות

מבן עשרים שנה ומעלה נפרדים
פני אב אחד
חמש מאות ותשעה אלפים
לפני אל אחד
לא נחסר מהם מחצית שקל המעולה
כנס דגל אחד
ולפרכת מאת אדנים
ליד מאונים לעדה אחת
ווים לעמודים לכל פאת
להעיד באיש אחד
שבעת שפים ככר בסופה
קחת אדני אהל אחד
וכל כלי מזבח ה...
סביב משכן אחד
בצלאל ואהליאב ידידים
השובת לב אחד
ארגמן ותכלת מהם לא נפרד
דומה לנמצא אחד
תכלת וארגמן בם כלולים
מזה אחד ומזה אחד
משובצים באבני שהם במלואותם
לכתף האפד ביחד
מתכלת וזהב מתוך מגופות
שניהם ביחד
וזרת ארכו נגד השפל
שניהם לכתף אחד
ממולאים בארבעה טורים
בסדר כל טורי יחד
תרשיש שהם וישפה כחמה
חקוקים בם שם כל שבט אחד לאחד
ומעשה עבות זהב כלולות
לחושן האחד

ושני טבעות נתנו לראשון
ושתי טבעות על קצות החשן
לעומת מחברתו לחשב האפד
שלא יהיו רופפות
ואת הטבעות נתנו לאפד
וירכסו החשן בטבעות האפד
ויעשו הכל לחשן בפתיל תכלת
נפש זכה זוחלת
ויעש את המעיל מעשה ארג
פעמון זהב ורמון לשוליו באורך
והפעמונים בתוך ברמונים
שורות שורות נתונים
ויעשו את הכתנת שש
ואת אבנט ומכנסי הבד שש
ויעשו את ציץ הקדש זהב
פתיל תכלת למצנפת בזהב
ותכל מלאכת משכן אהל מועד
שקבלם מלך מולך ומועד
ויביאו את המשכן אל משה
אשר היו בני יעקב מבקשי
קרשיו בריחיו ועמודיו
ליד משה ואנשי סודיו
ואת מכסה עורות המאדמים
פרכת ומסך ושנה לשוכן מרומים
ואת שמן המאור יי להדליק לאדיר
את המנרה הטהרה
לפני אל נאזר בגבורה
את מזבח הזהב ושמן המשחה
ואת מסך פתח האהל למכסה
את מזבח הנחשת
וכיור המים לגשת
את הקלעים ואדניה
כל כלי עבודתם ומהדיק
את בגדי השרד לשרת בקדש
את בגדי בניו מחודשים כנשר

מראהו כמגדל הראשון
כל אחד לעבר אחד
מול פני שני בתי יפות
לעבר אחד
לבל יזוזו החשן האפוד
לעולם אחד
אבני שהם וישפה כולל רית
נראות כל אחד ואחד
כליל תכלת כפי תחרא עד ירך
להורות כהן לאל המיוחד
בתכלת ובארגמן קבועים בדפנים
לעולם מעיל אחד
פארי המגבעות והמצנפת שש
לאהרן ולבניו גוון אחד
פתוחי חותם והמכתב במי זהב
וכשביב אחד
שמחה וששון היתה לישראל בעת
והיו באחד
כל בני ישראל וראשי
את אשר צוה לאיש אחד
בכל כליו ועשרו ויתדיו
בציון אל אחד
את לחם הפנים וקטרת סמים
מנרה וכלי שמנה מקשה אחד
נאור יי בורא חושך ויוצר אור ינהיג באחד
ואת נרות המערכה כסדורה
והיו כאחד
ואת קטרת סמים לקרבה
שער משכן אחד
ואת ומכבר הנחשת
לרחוץ ידיו כהן לאל המיוחד
את מסך השער שעמודיה
להיות משכן אחד
ואת בגדי אהרן מקודשים כרשם
למחברת יום אחד:

A

[illegible]

ויעשו את הכל באמונה
כאשר צוה שוכן מעונה
ראה בכלל כל מלאכה
ברך אתם משה ברכה
ה' משפיל ומרים
באו כל שבטים חזקים
אחר לקח לו ידידות
ואת מזבח הזהב לעדות
ואת מסך המשכן לשערה
ואת השלחן והמנרה
ואת כיור המים
והמסך לשער חצר בטהרים
ומשחת מזבח מור נכון
ורחצת אתם במים למענו
והלבשת לאהרן בגדי הקדש
ואחר יבאו להקדש
ומשחת אתם בשמן
עד עולם יכהנו לאל אמן
ויעש משה כאשר צוהו
אז אמרו זה אלי ואנוהו
בחדש הראשון משכן הוקם
לאדון עולם יראו פני יקם
ויקם את המשכן עם קרשיו
כברם שהשריש בשרשיו
ויתן את הלחת בארון
כרת משה כתבלל הארון
ויתן את שלחן על ערך
לפני אשר לו תברך כל ברך
ויסך לארון הפרכת
שלא יהיה נתבכת

בלב שלם עדת מי מנה
לא נכלה דבר אחד
על מתבונתה נערכה
כברכת אב אחד
צוה את המשכן להקים
בראשון בחדש האחד
שימו כפרת לארון העדות
לעם אל אחד
ואת מזבח העלה לאל נורא
לפני אל יחיד ומיוחד
ואת כלי מזבח לשוכן שמים
לסגור פתח אחד
והקרבת את אהרן ואת בניו
לשמר עבודת אל אחד
גם בטו יחדשו בחדש חודש
חבר משכן אחד
כמלך שמחש אתו אותו
והוא באחדו
וכאשר עשה אלקנה אליהו
כלם [illegible] אחד
כאשר עשה הגבר הוקם על
בשנה השנית באחד
עמודיו אדניו ובריחיו וקרשיו
בפעם אחד
והעם קראים הלל בגרון
בתוך עם אחד
אחם לפניו ערך ערך
הוא אחד ושמו אחד
ראשי הכרובים סוככים
עליהם טפה דם אחד

ואת מזבח הזהב באהל עם
ופתח המשכן פ—ס
לפתח המשכן נתן מזבח העלה
וחלת מצות בשמן בללה
כיור המים היתה מוכנה
כבאם אל אהל מועד משה בכהונה
ויקם את החצר סביב למשכן
ויכל משה המלאכה ועלה נדולן
ויכס הענן אהל העד—ות
ולא יכול משה לבא באהל מועד
ובהעלות הענן יסעו ישראל
ובהעלות הענן יסע יקותיאל
תמיד על המשכן אש וי
לעיני כל שדרה אמונ

ואת קטרת הסמים נתן עשר
כאשר —— אל אחד
והקריב עליו מנחה והעלה
על מזבח —— אחד
רחץ אהרן ובניו ידיהם ברנה
כאשר צוה ה' למשה אחד
ויתן מסך שער החצר המשכן
כאשר צוהו אל המיוחד
ולא בא עד כודה מועד
כי שכן עליו הענן אל אחד
ואם לא יעלה שכן למושבו יעבד
וכל עם בנם בנחה
כמו שהיה בהר סיני
בכל מסעיהם במדבר אחד

תם ספר של שמות תהלה לאל שוכן מרומות

אתחיל לכתוב ספר
ויקרא
בשם אל גבור ונורא ידע מה
בחשוכא ועמיה שרי נהורא:

אל נוטה כשלמה אורה
לך אמור לאומה ברה
דבר אל ישר—אל
מבהמה טהורה ולא מקלק פיגל
מן הצאן ומן הבקר תקריבו
לבל בהם — ישיבו

מאהל מועד אל משה קרא
בני איש אחד
אדם כי יקריב קרבן לאל
הנפרד מאחר
אל פתח אהל מועד יביאו
הכופרים בא אחד

אם

אם עלה יקריב קרבן בקר
לפתח אהל מועד יגיש קרבנו
וסמך ידו על ראש העלה
מעון אשר עשה תרצה
ושחט הכהן את בן הבקר
וזרקו הדם לפני ה' כמו יתקר
והפשיט את העלה ונתח לנתחים
ולמזבח יקטיר ישים נתחים
ואם מן הצאן קרבנו
כבשים ועזים מין כשבו
ושחט אתו על ירך המזבח צפונה ה'
סביב לקרנות המזבח בתחלה
אם מעדר אחד או מעדרו
על העצים יסדרו כסדרו
והקרב והכרעים
יקטירנו לשם שמים
ואם מן העוף ובני תורים
או מכנבד באנרים
הסיר את מראתו בנוצה
ושסע אתו בכנפיו והקטיר אתה
וסמך ידו על ראש השעיר
על קרנות המזבח צעיר זעיר
שעת השעיר יפר פר
הוא בשפתיו יוציא ויספר
נפש כי תקריב מנחה
סלת שניה שמן מרקחה
והביאה לבני אהרן הכהנים
בלולה ומשחה עם נתונים
כי תקריב קרבן מאפה תנור
עם עוגיות בשער ניקנור

בן בקר זכר תמים תמונו
לפני אל אחד
לכפר עונו עור נעלה
על יד כהן אחד
והקריבו בני אהרן כבוד יקר
יהוה נא באחד
בני אהרן יערכו המזבחים
ריח ניחוח לאל מיוחד
זכר תמים יקריב לקונו
אם איל או עז אחת
וזרקו הכהנים דמו וראשו פנה
לכפר נפש אחד
יערוך את ראשו ואת פדרו
ישרפנו באש הכל ביחד
ירחץ אתם במים
ויתנו יחד
יקריבו בני נברים
והוא באחד
לצד המזבח ישליך אתה
על המזבח לשם המיוחד
וטבל הכהן אצבעו בדם והעיר
ויקטיר חלבו כחלב שור אחד
הכהן עליו יכפר
מחטאו ומעונו אחד
סלת תהיה בארוחה
עם לבונה לאזכרה לאחד
וקומץ הוא ובנו מלא מינים
אשה ריח ניחוח לה' אחד
בשיר בנבל ובכנור
בם אחד

פתות אתה פתים
לאהרן ולבניו כהנים
כל המנחה לא תעשו חמץ
תועבה היא נשמץ
וכל מנחתך במלח תמלח
ולעון משגגה לך יסלח
וכי תקריב מנחת בכורים
כמו קלי של עמרים
ונתת עליה שמן ולבונה
שירצה אתה שוכן מעונה
ואם קרבנו זבח שלמים
בן בקר שניהם תמימים
וסמך ידו על ראש קרבנו
או קרבנו או עזו
והקריב חלב מזבח שלמים
ישפך [illegible] הדמים
ואם מן הצאן קרבנו
יקריבנו לפני קונו
ושחט אתו לפני אהל מועד
שכינה של עליון יה ה׳
דמו וחלבו למזבח יקטירנו
כליות והאליה וכבד יסירנו
ואם יקריב קרבן מעזים
יזרוק דמו כאשר חזיזים
והקטיר החלב על הכהנים
יהיו קודש ה׳ לעולמים
ואם יקריב לה׳ קרבן
חטאו יטהר כשער לבן
נפש כי תחטא בשגגה
ונפשו עליו התעוגגה

אמר ר׳ [illegible]
ויצקת עליה שמן ושנים
על [illegible] בא וגם האחד
תאמה היא ברמש רומש
לפני ה׳ יחיד ומיוחד
אם יהיו יבשים ונרח
בבר[illegible] אחד
יהי קלוי בגחלים בבורים
על [illegible] אל המיוחד
אזכרה מגרשה ומשמנה
וה[illegible] לא באחד
זכר ונקבה יהיו תמימים
ה[illegible] שור האחד
ושחטו אהרן או בניו
וזרק דמו על מזבח המיוחד
קרבנו יקהלו לה׳ תמים
נפש איש אחד
כבש בן שנה יקח ה׳ שלמים
שלמים לא [illegible] אחד
וסמך עליו ידיו [illegible]
וירוה [illegible] אחד
בזבח שלמים אהרן יקריבנו
על המזבח אחד
שיסלח לו יודע הרזים
למזבח לה׳ המיוחד
החטאת בקרב ולחלים
לפני אל יחיד [illegible]
אם בעל רצון או [illegible]
לשון [illegible] אחד
אם יעלמו דבר לא [illegible]
מו[illegible] ה׳ המיוחד
ויקם

[illegible]

לו אחד
ת את דם הפר
בל השם לעונו יכופר
ך את דמו שבע פעמים
בו ידים לא תמים
ת שתי הכליות והחלב
רת והכבד לא יחליף
ה אתם למזבח העולה
רב בו נורא עולה
ת עור הפר ובשרו
הן על קרבו ופרשו
מחוץ למחנה יוציאו
רפו אותו והקהל ירעו
ל עדת ישראל ישגו
בר יתוודו ויעלימו
זקני העדה
בו ידיהם על תודה
א הכהן המשיח
בח ולא יזניח
ה לפר כפר הראשון
ו ישרוף כנחל קישון
יא הפר אל מחוץ למחנה
דת ישראל לא יחנה
נשיא יחטא ונאשם
ה שעיר עזים בעצם
בכל חלב השלמים
פר ועל אשמים
נפש אחת תחטא
ירת עזים ושה תרטא
חוץ אתה במקום העולה
עשה על מחילה

וזרקו למזבח דק בעפר
וישוב אל ה׳ בלב אחד
לפני הפרוכת ולמזבח קטורת סמים
וה... נא באחד
ועל הכהנים יקלוף בקלף
קודש הם לא אחד
כמו שהורם משור תחלה
ונכל העם באחד
הקרב והעים למזבח יקטירו
הכנס אל עבודת אל המיוחד
ועל שפך הדשן עצים יביאו
להקריב אש אחד
ובקרבנות שלא יהגו
מי ארת אל אחד
שיש מאומה יחידה
ועל ראש הפר האחד
מן כדם אשר הנית
קרבן עם אחד
ויתודה עלו בפה ובלשון
על גב מזבח אחד
ושרפו לעם שוכן סנה
נגע אחד
מכל מצות ה׳ ונעשה בו רשעם
או בכבר זהב אחד
לא שוכן במרומים
ויסלח לו אל אחד
במצות השם אשר חטא
נקבה ברך שנה אחת
ודמה יזרוק למזבח למעלה
המלך ה׳ מיוחד

ואת חלבה יקטיר המזבח
ולא ישב בהערה ובמנוחה
ואם כבש קרבנו יביא
ליד אהרן הכהן הנביא
לראש חטאתו ידו יסמוך
למען לא ימוך
וזרק הדם על קרנות
ושני יביע ה—נכונת
ואת כל חלבה יסיר
שחטאו יבול כחציר
ונפש תשמע קול אלה
חטא הכתב למעלה
והוא עד או ראה
יהיה כבהמה טמאה
יקריב כשבה תמימה
אז יאיר כאור חמה
או נשבע להטיב ולהרע
ומומו לא יפרע
אם לא ימצא השה
והכהן אתם ירצה
והקריב את החטאת ראשונה
ודמה יזרק לשוכן מעונה
אם לא תשיג ידו לשתי תורים
לא ישים עלים שמן מאורים
וגם מבני ה יונה
המנחה איפה הגונה
והביאה אל הכהן
והקטיר על המזבח כהן
נפש כי תמעול מעל
אשמו יביא לשוכן על
יביא אשמו איל תמים
בשקל שקלי הקדש תמימים

ויתכפר על נפש הנסרח
וידעה כבן שנה
נקבה תמימה כלבי
מעשה את כל המזבח
ואהרן הדם באצבעותיו
פני ה' אחת
כהן נכזר לנדנות
ומה ה' לאחד
ולא ישאר ממנו בציר
לתוך הדם האח
ולא יגיד לשרת בגלל ה
כספר אחד
או ידע ולבו באה
יאשם לכל המנחה
או חיה או בהמה
ובמנרה אחת
אשמו בקרבן יכרע
יעי א חד
בני יונה או תורים ימצא
להקריב קרבן איש אחד
ויעלה האשה לאחר גרונה
ויתרצה לאיש האחד
כי פורת מחטים ועשרים
ולא לבנה אחד
לא יתן פתים ולבונה
לפני ה המנחה
וקמץ מלא קמצו לכהן
וכפר לחטא איש אחד
ונעלם ממנו הכל ופעל
שבעה רקיעים וכסא אחד
בערך כסף שיערכו חכמים
ונרצה לכל אחד

ואם נפש

ואם נפש כי תחטא ·· במצות עשתה בשגגה ·· תמלא למשנה ולמשנה ·· ביחד

יביא איל מן עדרו
והכהן יקריב האיל כסדרו
אשם הוא אשום
מעשה כל איש הוא רשום
ונפש כי תחטא ומעלה מעל
בתשומת יד וגזל
או מצא אבדה וכיחש בה
לא יהיה לו חלק לעולם הבא
אם ישיב עושק וגזילה
חמישיתו יוסיף למעלה
לעיני עדת אמוני
איל תמים שיערכו כוהני
והכהן יכפר עליו
ככל מדת מפעליו

42

בנודר שמפר נדרו
ויסלח לו אל אחד
עולל על לא ירשיעוס
לפני שופטו אחד

וכיחש בפקדון חברו ונכשל
או גזל או עשק דבר אחד
ונשבע על שקר באיבה
ונבדל מעדת אל אחד
או הפקדון וכל דבר נגלה
ויעלם לאיש אחר
יביא קרבן להרחיק
ויתכפר לאדם את
והשם יסלח למעלליו
שחטא מאלה הדברים

דבר אחר

פרשת צו

צו את אהרן ואת בניו
לעיני נשיאים וזקיניו
היא העולה על מוקדה
מעולה היא אשר צדה
כל הלילה עד הבקר
שים לבו לבונה חוקר
והרים את הדשן מחוץ למחנה
אהרן ובניו יקריבו קרבן לי' ישעה
ולבש מדו בד ומכנסי
ויבעיר אש בכל עד יקבה
ואש תוקד בו ולא תכבה
שלהבה במזבח יתרבה
זאת תורת המנחה
לא שכן שמי טפותה

קרבן עולה שים לפניו
כלם כסדר אחד
על המזבח תוקד עולת הצדק
לעולת ריח ניחח לאל המיוחד
אם קנאו בגזל או בינקר
ומי ישיבנו והנה באחד
אשר תאכל האש באש הסנה
ויתחול להם ולשמו באחד
ויקטיר חלבי שלמים ויתרבה
על גבי המזבח ביחד
שלמים ישדוך לו וירבק
ויסלח לכם אחד
יקריבו בני אהרן במנחה
ולכל בניו ביחד

[illegible]

והרים ממנו בקומצו מהסלת
ויקריב אתה למזבח שתהיה למנחת
והנותרת ממנה יאכלו אהרן ובניו
חמץ חלקם נתתי כאשר צויתי לשכנו
כל זכר לבני אהרן יאכלנה
כל אשר יגע בהם יקדש כהנה
זה קרבן אהרן ובניו שיקריבו
מחציתה בערב ומחצית בבקר יביאו
על מחבת בשמן תעשה
תופיני מנחת פתים לגור יתחכה
כהן משית יעשינה חוק עולם
קטנים וגדולים שיש בכולם
וכלי חרש אשר הבושל בו ישבר
או ישטף במים שלא יתחבר
וכל כלי אשר יגע בו יקדש
וכל חטאת שהובא אל המקדש
וזאת תורת אשם
ודמו יזרוק על מזבח שם
כל זכר בכהנים יאכלנו
וכהן גדול יכפרנו
לכהן המקריב יהיה העור
רות ומעדנים שלו יעור
וכל מנחה הנעשה במרחשת
אהרן והכהנים יאכלנו בארשת
וזאת תורת עולת השלמים
רקיקים וחלות בשמן משוחים
מכל קרבן תרומה
דמו יזרוק על שמימה
ואם נדר או נדבה
והנותר תבעיר בלהבה
ביום השלישי לא ירבה
ואכליו עונו לא תכבה
ובשר אשר יגע בכל טמא
באש ישרף ויחמה

ומנחה שלא יהיה בנפסלת
ויחלק מעם האחד
תצאת בחצר אהל מועד יאכלו לפניו
כחטאת וכאשם אחת
חוק עולם להם תהיה למנה
ניהיה עבד לא המיוחד
עשירת האיפה ביום משחתם יביאו
ומנחה תמיד לפני אל אחד
מרבכת תביאנה לא אומר ושלם
כליל עולם יחד
כליל תקטר מנחת כהנים כלם
כליל תהיה למלך המיוחד
ואם בכלי נחשת בושלה יקבר
בשום מאכל אחד
ואם יגע בבגד ירחץ ואחר יתחדש
לא תאכל לעולם אחד
ישחטו אתו במקום נרשם
חלב והאליה וכליות יקטירם לאחר
אל מקום קודש יביאנו
בעל אשם לא אחד
מאיש שקדש עולה ממנו מכעור
ממש יחיד ומיוחד
ומנחה בלולה בשמן לגשת
ובעלי הנגשים לעבוד אל אחד
על תודה יקריב מצות שלמים
והקריב ממנו אחד
אהרן יאכלנו במזבח פנימה
ביום הקרב האחד
יאכל אתם באהבה
ביום אחד
לא אותר ונשמה
עד יום האחד
סמו נבלה בעדה דגולה
לברך ה' אחד

ומקרא

ונפש אשר תאכל מבשר הזבח
ה' ולא והבשר ישרף באש
ונפש אשר תגע בטומאת אדם
כמו שרץ שקץ הם נדם
ונכרתה הנפש מעמיה
והעם ישחקו על משבתיה
וכל אכל חלב שור וכשב ועז
הרגו אותו ברציחה ועם
וכל אכל חלב מהבהמה
הרגו אותו בנקימה
המקריב את זבח שלמיו לה'
ידיו תביאנה את אשי ה'
והקטיר הכהן את החלב לא
ושוק התרומה מבני ישראל
ואתן אתם לאהרן ולבניו
זאת משחת אהרן ובניו
זאת התורה לעלה ולמנחה
ולחטאים ולאשמים ארוחה
אשר צוה ה' למשה בהר סיני
ביום צותו את בני ישראל בהר סיני
את אהרן והבגדים
ואת פר החטאת לעיני היהודים
ואת העדה הקהל
לו ולבניו אור תהל
ויעש משה כאשר צוה
הדברים לפניהם שנה
ואהרן במים רחץ
בדבר טרפא ומחץ
ויתן עליו מעיל אפד וחשב
אורים ותומים לחשב
נתן למולפניו ציץ הנזר
כגבור למלחמה כליו אזר

אשר נפשו אותה לאכול
לעיני עם אחד
או בנגעה בהמה ושרץ שבעדם
או אכל מבשר זבח לא המיוחד
כי בזה דבר אלהי
כל כי אחד
או חלב נבלה וטרפה לעשו
לא יחיד והמיוחד
או אוכל מבשרה ודמה
כי בכל אחד
או יביא קרבנו לה'
חלב והחזה יניפנו ביחד
והחזה יהיה לאהרן כדברה
מזבחי שלמיהם חלק המיוחד
מאת ישראל נקראים בניו
ולאלה אל אחד
לחטאת ולאשם מנורה
לפני ה' מלך המיוחד
להקריב קרבניהם במדבר סיני
כנסת כאיש אחד
ואת שמן המשחה למשוח הידידים
ואת שני האילים וסל מצות אחד
והלבש בגדים לאהרן ואת הבהל
לעיני עם אחד
וכל העדה כך אנה
השוב לא את
ולבישו כתונת [illegible]
והוא באחד
ויתן לראשו מצנפת ואהרן יושב
בהם כל אלה למטה אחד
כאשר צוה השומר
לשמור עבודת המיוחד

[illegible]

ויעשה משה את המשכן
כיור וכנו ויכן נתיכן
ויצק השמן לראש אהרן
וכל לשון [—] תרין
ויחבוש להם מגבעות
ויקחו הרים ומגבעות
ויגש משה את הפר
ויז למזבח שבע פעמים במספר
ויחטא את המזבח ויקדשהו
הכל עשה [—] למשעהו
ואת חלב וכליות ויתרת עורף
מזבח על [—]ף
גם עורו בשרו ופרשו

ותשל שחרתו באש
וישחט האיל וזרקו זרק
את הקרב וכרעים
והאיל הקטיר על עשים
ויקרב איל השני למלואים
משה רבן כל הנביאים
ויתן הדם על תנוך אזנו הימנית
ועל בהן רגלו הימנית
ויקרב את בני נשמים
על יהיו נפעלים
את החלב יותרת הכבד
ואת שוק הימין על יאבד
ואת שוק הימין והחלבים
וינף אתם תנופה והעם סופדים
ויקח משה את חזה התנופה
למשה היה למנה בלא מגפה
ויקח משה משמן המשחה
ועל אהרן ובניו יצוין פקוחה
ויאמר משה לאהרן בשלו הבשר
לאהרן ולבניו יהיה נמסר

ואת חלב [—] המתוך
וכל הבנים [—]
ועל ראשבנו כבוד [—]ן
בראותם אהרן ובניו יחד:
כתנות ואבנטים נקבעות
לפני ה' ירננו יחד
וישחט משה את הפר
מדם הפר האחד
לכפר על לפושע ה' ולמעשה
אחד
כקטרת איש [—]ף
בא[—]יה אחד
אהרן ובניו סמכו ידיהם לראשו
על [—]קיע אחד
בשרו עשו כנברך בסרך
[—]חץ אתם משה במים
באשר צוהו אל המיוחד
לפתח אהל מועד היו כלואים
נשחט את [—]איל האחד
ועל בהן ידו הימנית
ויזרוק הדם על המזבח בפעם אחד
ויתן מהדם על תנוך אזנם [...]
בתוך משכן [—]
והכליות והעבן בשהוא רוצה
וסל מצות וחלת לחם ורקיק אחד
שם על כפי אהרן ובניו: [...]
לפני המזבח בהקפה אחת
מאיל המלואים ברוח נכוכה
[—]בר אל אחד
ויז על המזבח בשולת המנחה
ועל כל בגדיהם ביחד
ואת הלחם בסל לא יחסר
ויאמר אתו פתח אהל אסר

אהרן ובניו שמשמשהו
בכרם לא יהיה נתוהו
מפתח אהל מועד
עד ימלא העת
עד מלאת ימי מלואיכם
לשון יכפר עליכם
שמה תשבו יומם ולילה
ולא תמותו ותרדו לשאולה
ויעש אהרן ובניו את כל הדברים
משה ראש המדברים

והנותר בבשר ובלחם באש תשרפוהו
כאשר צוה ה' לנביא אחד
שבעת ימים שם יהיה מועד
לעשות רצון כל אחד ואחד
כי שבעת ימים ימלא את ידכם
כאשר אמר אל המיוחד
ושמרתם משמרת שוכן מעלה
במקרה לאחד
כאשר צוה בתורה ונזכר הרים
עבד אל אחד

פרשת שמיני

ביום השמיני לאהרן קרא
אמר קח לך עגל בן בקר
ול' בני ישראל תדבר לאמר
וכבש בן שנה ושניהם תמימים
ושור ואיל לשלמים
יתגלה בם שוכן שמים
לפני אהל מועד נקבצו
כאשר צוה משה כן עשו
ויאמר משה זה הוא הדבר
שכינתו עליכם יתחבר
משה לאהרן אמר קרב
כן יכינו שמש או ערב
ויגש אהרן אל המזבח
הגישו למנחה לפני אוריח
בני אהרן את הדם הקריבו
ורקו הדם ולא הריעו
את החלב והכליות ויותרת
הכבד מעמוד השחר זוהרת
את החלב בעלי או לנרחק
הקריב למזבח והקטירה כמשפטיה

משה פעל הוד והפארה
ואין אחד
שיביאו בקר ושעיר עזים בעיר ובמאירים
עולה והלל אל המיוחד
לכפר על מתנתי דמים
עם חטאת לחסד אחרך
עמדו עם ונפש הם תמנר
כל העם כאגודה אחת
שתראו אל קדוש ונכבד
והיו יחדו כאחד
עשה קרבנך וכפר בעד עם רב
ביום האחד
ושחט השור ושעיר ריח
והגיעה בן אל המיוחד
את אצבעם טבלו והזביעו
וקבלם אל בלב אחד
העור והבשר באש בוערת
כבוד אל אחד
ורחצו את הקרב וכרעיה
וכחקה אחת

תקריב שעיר חטאת ה׳ עשר
שחטו שור ואיל בחקת ולא כדעם
את הדם בני אהרן זרקו
חזה ושוק הימין הדביקו
נשא את ידיו לברכם
לחזות בנועם ה׳ תמכו כולכם
משה ואהרן לאהל מועד באו
אש מבין כרובים יצא והעם נשאו
ויקחו איש מחתתו ·· וישימו אש זרה לפני ה׳ והקטירו קטרת לקדמו
ויקחו בידם קטרת נדב ואביהו
אש יצאה מאת ה׳ ונשפו תוכו
משה אל אהרן אמר
לבו ונפשו תמר
קרא משה לבני עזיאל
הנשיאו אחיכם מלפני הקדש
קרבו ואתכם בכתונתם תשאו
לשון נדב ואביהו שניהם
אמר משה ראשיכם אל תפרעו
נדב ואביהו ושם הופשו
וידבר ה׳ אל אהרן
בעת שתבאנו לבני האהרן
ולהבדיל בין הקדש ובין החל
חקים ומשפטים תנחול
ואל בני אהרן הנותרים
אמר אכלו המנחה כי לא שמרים
כי חקך וחק בניך
נתנם לך ה׳ אלהיך
שוק התרומה וחזה התנופה
ואשי החלבים מתוך נפה
ואת שעיר החטאת דרוש דרש
קצף על אלעזר ואיתמר שנשרף

ואת ה׳ מנחה באחת פעם
לפני העם ולפני אל אחד
חטא בעולה ותתר באש הוציקו
ויגש אתם אהרן ביד אחד
אמר בכבודים יהיה גר בכם
לינם המיותר
והעם אחריהם בעוד ה׳ ...
והיה והעם לאל אחד
שעה בהנכבתו
וישימו אש זרה אשר לא צוה
וימותו שניהם ברגע אחד
נזר דין על בניך נגמר
ושתק באלם אחד
אל שבקן ואל מושא
ומי ישיבנו והוא באחד
וכל בית ישראל אחריהם בשנו
פניהם ביום אחד
אלעזר ואיתמר תלו ועשו
של המנחה האחד
אתה ובניך אל תשתו יין בטרו
בן אבנים ברגע אחד
מן הנמצא מאד ירא והבדל
לבני בכורי המיוחד
אלעזר ואיתמר הנבחרים
עם חלה מצה אחד
חזה והשוק יקריבו עוטף
חלק שכם אחד
לך ולבניך נתתים מראשה ועד סוף
... אחד
משה איש האלהים תורתו מפורש
שעיר עזים אחד

מרוץ חטאת העם לא יכלתם
אתם תשאו עון העדה לכפר והתם
קן לא הובא דמה לקדש פנימה
כאשר צוה שוכן מעונה
וידבר אהרן למשה בנאמן
הקרבנה אתי ואכלתי אתה כהן
שמע משה איש ענו
ראה אהרן בנים לבניו
ישמע ואהרן דבר ה׳ עמהם
כל שוסעת שסע ופרסה להם
את זה תאכלו מבהמה הברה
ואת הגמל משלה גרה אסורה לנו
הארנבת ושפן פרסה לא הפריסו
והנזכרים
שבגללהם הזכו ורחצו
והסוס פרסה לא הפריס
אכזר הוא כנמור עריץ
. אשר אין לו סנפיר וקשקשת
אפילו שבולת לרעהו חסד
וכל אשר אין שקשקשת וסנפיר
ימול מפי לוש בן כפיר
את נבלתם תשקצו
אחריהם לא תרוצו
וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת במים
רמסו אתו תחת כפות רגלים
וכל אשר יש לו קשקשת וסנפיר
לשלה הוא טוב ושפיר
את זה תאכלו מכל עוף וחיה
עורב דאה ואת האיה
בת היענה והתחמס והשחף . .
ואת הקאת והתנשמת גם לינשוף
ואת החסידה והאנפה
וכל עוף שיוצא לשונו מעופה

קודש קדשים לאחור הנחתם
ונשמעה יחד
לד אבל האכלו אתה בדעה שלימה
קרא שמים וארץ ושמרו כאחד
הקריבו העם חטאת ויום מזומן
היטיב בעיני ה׳ אחד
שמח וייטב בעיניו
והאיר לעבר אחד
זאת החיה אשר תאכלו מהם
יאכלו אתה. עם אחד
ראויה לכם ואסורה לשבעה זרה
כנבלה ובשרץ אחד
כטרפה בשדה אותם תשקצו
במעין או בנהר אחד
וחזיר משלה גרה הוא ופריץ
לשרוף מלחמה במלך אחד
שמח הוא כבהמה נוסמת
כעוף האחד
האוכלם יבאיש ויחפיר
שעבר על מאמר אל המיוחד
ובשרם לכלבים תפילו
לעוד מהם אחד
אסרו לישראל שוכן שמים
כראש נחש אחד
תקנה אתו באמונה וספיר
לנב משגב אחד
נשר פרס והעזניה
יסופו יחד
את הכוס והשלך ואנס בישוב
והרחם ונשר ביחד כפופה
ואת העטלף והדוכיפת אשר נזכרו
ואין שאכבש שרירה אחרת

את זה תאכלו מכל שרץ העוף
חגב סלעם חרגול הפורחים בארץ
ולא תטמאו כל הנוגע בנבלתם
טמאים יהיו עד ערב בטמאתם
והנושא מנבלתם בגדיו יכבס
וביתו היטב ירבץ
וכל בהמה שאינה מעלת גרה
הנוגע . צריך טבילה וטהרה
וכל ההולך על כפיו בכל החיה
והנושא מנבלתם אחת חולדא
וגם להם בשרץ השורץ טמא
הכח האנקה והלטאה וכל להם דומה
לה טמאים בכל שרץ להם
או בכלי עץ עור ושק בבגדיכם
וכלי חרש שיפול מהם לתוכו
הנוך ישבר ונבכה
ואם יפול מנבלתם לתנור וכירים
אך המעיין ובור מקוה מים
וכי יתן מים לזרע
והאוכל ממנו הזרע
ואם ימות מהבהמה ראויה לאכילה
זאת תורת טרה המגולה
והאוכל מנבלתם יכבס בגדיו
והנוגע בשרץ השורץ יחדיו
מרבה רגלים וההולך על גחון
בין טמא וטהור תבחון
כל שקצים ורמשים
לנפשותיכם יהיו נאוכים
כי קדוש אני ותהיו קדושים
אי תהיו נגשים
זאת תורת העוף והבהמה
כי אני המעלה אתכם מארץ ירא
להבדיל בין הטמא ובין הטהור
אור שמש לראשכם יזהור

אשר לו ארבע כרעים לנתר לארץ
מים האחר
ושרץ עוף אשר אין לו ארבע רגלים
כתבנו ע אחר
עד הערב ירחץ עבדו יקבץ
כמלך במנה ל אחר
טמאה היא כנדה ואסורה
במעיין או במקוה אחר
טמאים הם כלבשות ...
ישעק ... אחר
עכבר חולד והצב פורש
והחומט והתנשמת ביחד
וכי יפול מהם בתוכם בכליכם
ירחצו במים אחר
אתו השבור והאוכל שופכו
על שבר אחר

והנוגע לזרע טמא הוא כפנים
סגורים לכל מעקה אחר
טמא הוא ...ס הרע
ברוצח אחר
הנוגע בה יטמא מערב ומעלה
באשר עוה ... אחר
והנושא מנבלתם יטהר בגדיו
כלם יש להם דין אחר
והשורץ על הארץ לא תחון
לא תאכלם ביחד
טהורים הם לאחות ברגל אלפים
בנבלה אחר
עוף אנשים ונשים
כלכם בלב אחר
בכל קדושה ויראה
מהור גוי אחר תשמאה
ולכל חיה אשר נבדל הנאכל
כאור יום אחר

פרשת תזריע

לבני דן לבית אבו—תם
מבן עשרים שנה לגלגלת—ם
בני אשר— תולדותם
מבן עשרים שנה לבית אבתם
בני נפתלי למשפחו—תם
מבן עשרים שנה לבית אבתם
אלה הפקודים אשר פקד משה ואהרן
פקדו בני ישראל כשנקעבג ברון
ויהיו כל הפקודים שש מאות אלפים
כארבי לבכון בקומה זקופים
והלוים למטה אבו—תם
יי ה— וא נרת לרם—
וידבר יי אל משה לאמר
אך את מטה לוי לא תפקוד
תכח רגל ועד עשר יקדקוד
ואתה הפקד הלוים למשכן
ואת כל כליו ואת תוך
ובנסוע המשכן יורידו אתו הלוים
וסביב למשכן יחנו הלוים
בני ישראל כן עשו
כאשר יי חסו
וידבר יי אל משה לאמר
איש בזותות על רגלו לבית אבותם
והחונים קדמה מזרחה לצבאותם
והחונים עליו מטה יששכר
פקודיו עשר אלפים כל זכר
דגל מחנה ראובן תימנה
ומטה גד עדה ושי ימנה
דגל מחנה אפרים לצבאותם ימה
ועליו מטה בנימין לא יחנואל נמלה
דגל מחנה דן לצבאותם צפונה
ועליו מטה נפתלי קל ופורית ביונה
כל פקודי ה— מר—נות
כלם בעלי קר—נות
ועני—ל המחנות לצבאותם
והמש השמות והחמשים לבית אבותם
..לוים לא ה— התפקדו
כלם ב ירחד הודו
כן חנו לדגליהם
איש איש למשפחותם

ומספר— שמות— למשפחותם
שנים וששים אלף ושבע מאות עשר דן אחד
ומספר ה— שמות למשפח—ורתם
ארבעים אלף וחמש מאות שנה עשר אחד
ומספר שמות— לגלגל—תם
שלשה וחמשים אלף וארבע מאות עשר נפתלי אחד
ושני עשר נשיאים שמם בשו—רו
לא נפקד— מהם אחד
חמש מאות וחמשים ושלשה אלפים
משתחוים לאל אחד
לא ה— הפקדו— בתוכם
שומר— בני אחד
משה לאמר לא כשעקר— עקור
שלה תמימה לא יחיד ומיוחד
קודש הם לא יחיד ומיוחד
ועל אהל ומשכן המעשה ה— כן
ישאו בפתח מעה אחד
ובהחנות המשכן יקימו אתו הלוים
והזר הקרב יומת באשר צוה אל אחד
ובני ישראל דבר אל לא נאלו
והיו לאחד
יחנו בני ישראל סביב במשמרותם
כל אחד לבד אחד
ומטה זבולון מקריב אשכר
אה— המחנה אחד
והמטה שמעון אל רהבים פנה
פקודיו שמנה אלפים וחמשים ואחד
ועליו מטה מנשה בעלי מזהב
פקודו עשר אלפים ומזה ירע בארץ ובית אחד
והחונים עליו מטה אשר ארצו עמוכב
פקודיו חמשים ושנים אלפים וארבע מאות מטה אחד
סביב ה— משכן ואשר— בנות
ושופר— כי— כל אחד ואחד
שש מאות אלף ושלשה אלפים למשפחתם
ומשני קולות וברקים שהים כאחד
ובר—כוך בני ישר— אל נסודו
והללו לא ה— ומיוחד
כלם לבית— אבותיה—ם
כאשר— צוה לה—ם אל אחד

ישם

זה תולדות משה ואהרן
בהר סיני כמלא אף וחרון
אלה שמות בני אהרן הבכורים
אלעזר ואיתמר שניהם נהדרים
המה הכהנים המשוחים
מתו שנים ונשארו שני אחים
בעת הקריבו אש זרה
ושמן לא שמשו בטהרה
ויכהן אלעזר בשררה
כהן יושב בשררה

ביום עלותו בין בני אהרן
הכין מורדים לב אחד
נדב ואביהו היו כשבורים
שברת אחים בני יחד
מקריבי עולה וזבחים
טובים שנים מן האחד
חרון יהיה בם בערה
נשמור אל שכם אחד
ומשה ובנים לא היו להם לכפרה
נשמור אל אחד

וידבר יי אל משה לאמר

לוי
הקרב את מטה לוי והעמדת אתו
ושמרו אהל מועד על משמרתו
ואת בני ישראל המה לו נתונים
ועל משמרת העדה ממונים
את אהרן ובניו תפקוד אתם
והזר הקרב אל מקום קדושתם

לפני אהרן ואלעזר ושרתו אתו
והיה נשמר את עבודת משכן אחד
ושמור משמרת בני ישראל ממנים
ושמור המשכן אחד
ושמרו באמונה כהנים
ימות הזר בלוי אל המיוחד

וידבר יי אל משה לאמור

כי לי
תחת שבט לוי לבכורי לקחתי
החת כל פטר רחם ביום הכותי
אם אדם אם בהמה
כי לחק עלה התרומה

מכל בני ישראל בם בחרתי
כל בכור בארץ מצרים בליל אחד
ראשיהם לי הם התרומה
שבט משה אחד

וידבר יי אל משה לאמר

פקוד את בני לוי למשפחתם
במדבר סיני פקד אותם
בני לוי גרשון וקהת ומררי
בני קהת יצהר חברון ועזיאל בחירי
שמחים ועשים
כאריות רבים
בני מררי מחלי ומושי
בני גרשום לבני ושמעי
פקודיהם שבעת אלפים וחמש מאות
זאת למשכן יי צבאות
ונשיא בית לגרשוני אליסף בן לאל
ועמם עמרם חברון ועזיאל
ומשמרים אהל מועד וקלעי החצר
ועל המלאכה המשכן לא יעצר
לקהת משפחת העמרמי
בני משפחת הקהתי יודעי שמו
במספר כל זכר מבן חדש ומעלה
נותנים שיר ושבח ותהלה
על ירך המשכן יחנו
תפלת המזון לצדקה בעם יהגו

אבותם
ומשלה
מבן חודש
במשמר לוה אל אחד
ובני גרשון לבני ושמעי באותם צורי
עובדים אביהם שבטותים בלב אחד
כנערים עקים
ועבודת אל המיוחד
בני הלבני בעלי קושי
את משפחת הגרשוני אחת
כל משפחות יושבים לארבע פיאות
והוא באחד
ומשמרתם מכסה המשכן ומסך אהל אל
מחלי ומושי לבני ושמעי לב אחד
את המזבח ומסך שער החצר
אדם אחד
חברוני עזיאלי יצהרי ומחלי שמו
עובדים ביראה ופחד
שמונה אלפים ושש מאות שומרים בינה
למלך המיוחד
אליצפן בן עוזיאל בקול ישבו
בתוף ובחליל אחד

ובא אהרן ובניו בנסוע המחנה והורידו את פרכת שוכן סנה
וכסו את הארון ולא יראו פני הכרובים לשום אדם אחד
ונתנו עליו כסוי עור תחש ופרשו עליו בגד תכלת ובשפתו הגם ירחש
בגלי בריח וכחש ושמו את בדיו כיחד
ופרשו תכלת לשולחן הפנים ונתנו על קערות וכסות כלים משונים
המנקיות וקשות הנסך יהיו מכוונים ו[illegible] לפני ארון אחד
ופרשו בגד תולעת שני וכסו אתו בעור תחש עם נוות
המכסה יהיה כלים חן שמיני [illegible] ומיוחד
ולקחו בגד תכלת וכסו מנרת המאור [illegible] ובני שמנה כלים כאור
וכסו אתה במכסה עור התחש [illegible] ונתנו אתה על המוט הזאת
[illegible] כל כליה ואת מכסה עור התחש עליה וכסו את מנרת הזהב [illegible]
ועל מזבח הזהב יפרשו בגד תכלת ועור תחש למעלה [illegible]
ועל עור התחש בגד ארגמן [illegible] ושמו בדיו כיחד
את המזלגות ואת המחתות את היעים והמזרקות והחתיכות
וכלה אהרן ובניו לכסות את מזבח אחד
ובנסוע מחנה הקדש ואלו בני קהת לשאת כלי הקדש
אל יבאו בני אהרן בכלות אל הקודש ומתו ברגע אחד
ויבן[illegible] משא בני קהת באהל מועד השומרים כלים על כל עולם סוד
ובנסוע המשכן והמחנה בכל עת כבוד עבודת אל החיון
ופקודת אלעזר הכהן שמן המאור קטרת הסמים [illegible]
ושמן המשחה בהיות לך למאור וכל כלים אשר במקדש אחד
וידבר יי׳ אל משה ואל אהרן לאמר
אל תכריתו את שבט הקהתי בגשתם לקדש לעבור עבדתי
בעתולי [illegible] להיות סביב לביתי ולא ימותו מהם אחד
אהרן ובניו שמה יבאו כל איש ואיש משאו ישאו
בבוא הקודש אל יראו ומתו ברגע אחד

פרשת נשא

וידבר יי׳ אל משה לאמר
נשא את ראש בני גרשון העובדים משכני כבית [illegible] שון
בשום פנים אל יקישון בבא אל המיוחד
מבן שלשים שנה ועד למעלה מחמשים שי
כל הבא לעבד עבדה שוקמשונה בלא יראה ופחד
זאת עבדת משפחת הגרשוני [illegible] ונשאו יריעות ובני המשכן
הם יהיו תחת ידי אל [illegible] לעבוד אל המיוחד
את כל קלעי החצר מסך פתח שער החצר
וכל כלי עבודתם אל יחד [illegible] דבר אחד
את כל כלי המזבח ומתריהם [illegible] לעבודת כליהם
ואת כל אשר עבדו בהם לא ידבר מהם אחד

וידבר

ומשמרתם הארון והשלחן והמנורה
ונשיאם אלעזר הכהן נאזר בגבורה
משפחת מררי מושי ומחלי
ופקודת משמרת בני מררי
כל הגבר שני מאות אלף ושש
כל אחד היה מקושש
פקודת שערי מררי
ישאו היריעות והאדנים ומסך שערי
[illegible] מועד קדמה מזרחה
שכן וכבוד יי עליהם נחה
ושר הקרב יובל לשחת
בני י[illegible]אה ופחד
והלוים אשר פקד משה ואהרן
הוא ראשון והוא אחרון
כל זכר ולמשפחותם
שנים ועשרים אלף לבית אבותם
פקוד בני [illegible]רי ישראל
ואת בהמת הלוים תחת בהמת ישראל
ויהי כל מספר הבכורים
מבן חודש ומעלה חוץ מעברים
וידבר יי אל משה לאמר
קח את הלוים תחת כל בכור ישראל
והיו [illegible]ים קדושים כמלאכי אל
ואת פדוי השלשה והשבעים
אשר באו נחשבון ביד הרועים
ולקחת חמשת חמשת שקלים
ונתת הכסף לאהרן ולבניו הפודים
מבני ישראל לקח הכסף חמשה וששים
וחלק [illegible] לשלשה ראשים
וידבר יי אל
[illegible] את ראש בני קהת למשפחותם
מבן [illegible]ים ועד חמשים שנה פקוד לצבא
לעשות עבודה בני הקהתי באהל ומשי
אמרו יי ימשך לשונם ועד

פקודת המסך וכלי המזבחות בטהרה
והוא על הבית פקיד אחד
ונשיאם אליצפן בן עזיאל הכהן על
לעבודת האל מיוחד
לא היה בהם שום חושש
לשמור [illegible] דבר [illegible]
קרשים בריחים ועמודים דבירים
קדמה אל ירך אחד
משה ואהרן ובניו שם במזרחה
שניהם ביחד
[illegible]ם יושב בנחת
ושמרו משמרת אל אחד
בדבר כל לשון לו י[illegible]ן
וה[illegible]ון באחד
מבן חדש ומעלה למשפחותם
מטה לוי אחד
ולקחת בני לוי תחת בכורי ישראל
והיו קודש לאל אחד
עשרים אלף מאתים ושבעים גברים
בני אל אחד
אל משה לאמר
ואת בהמת הלוים תחת בהמת בני ישראל
לעובדן בלב אחד
ומאתים העודפים מהלוים ושבעים
משה ואהרן ואלעזר ביחד
עשרים גרה הקח לראשי חללים
לבדק בית אל אחד
שלש מאות ואלף חוץ מהבכורות ונשיאים
אהרן ושני בניו כאחד
[illegible] לאמר
[illegible] בני לוי לבית אבתם
כל הבא לצבא לעשות מלאכה אחד
בבואם אל קודש הקדשים בכלבבות
בשרעים [illegible] וכל הארץ [illegible]
ובו

[illegible]ן
לב אחד
גרים
ירחד
רחים
אחד
ער[illegible]
[illegible]
[illegible]ם בו
[illegible]ילה [illegible]
רוחה
חד
אבותם
[illegible]
[illegible]
ד

וביום השביעי יגלחנו
אל פתח אהל מועד יקריבנו
וכפר עליו מאשר חטא על הנפש
והזיר לה׳ ימי נזרו ובנקידות ישב
והאת תהיה תורת הנזיר
ואחר שלח הכהן אל ראש הנזיר
והקריב כבש בן שנתו
ועשה הכהן את הכבש מנחתו
ואת האיל יעשה זבח שלמים
אז ירצהנו שוכן מרומים
ואת שער ראש תשרפנו
והכהן יניף יניפנו
ויקריב סל מצות חלות
ויגלח שערו ויפליך שמלות
זאת תורת הנזיר אשר ידור קרבנו
זאת תורת נזרו אשר יעשה לקונו

יקח שתי תורים אל הכהן יביאנו
הכהן למטאת ——— אחד
וקדש ראשו ביום ההוא עד הנשף
ש——— חו———ש אחד
ביום מלאת ימי נזרו קרבן לה׳ יחזר
בתער על שער——— אחד
על עולתו ועל חטאתו ———נו
והניף אתם הכהן תנופה לאחד
על כבש בן שנתו זכר תמים
ויקלח שערו עם——— אחד
זרוע בשלה לפני הנזיר יניחנו
עם עוגת מצה חזה ושוק אחד
ורקיקי מצות בשמן בלולות
ויי———ה לעלך יחיד ומיוחד
ויאשר תשיג יד מתונו
משרת אל אחד———

וידבר יי׳ אל משה לאמר

דבר אל הכהן אהרון
ויברך אותם הרין
כה תברך ישראל בבן נרון
ואף ביחד
יברכך יי׳ וישמרך
ישא יי׳ פניו בשמרך מצות
יאר יי׳ פניו לשם שמריך
וישם לך שלום אל אחד

ויהי ביום כלות משה להקים משכן
את המזבח וכל כליו ברחבן ובארכן
ויקריבו נשיאי ישראל והמצוה
הביאו קרבנם משאות משאות
לפני הש׳ הקריבו לעולה
ושני עשר בקר עגלה

וימשח אותו ויקדש אתו מכלו ומכלן
ויקדש אתם כלם——— ביחד
ראשי האבות שומדים בתות כהות
מטה——— לנשיא אחד
שש עגלות צב כפולה
לשני הנשיאים ושור לאחד

ויאמר יי׳ אל משה לאמר

קח מאתם והיו לעבודת עבודת האהל
את ארבע העגלות ושמנה בקר לנהל
ולבני קהת לא נתן כפי עבודתם
ויקריבו הנשיאים את חנוכת המזבח אתם
נשיא אחד ליום
לא נורא ואיום
ויהי המקריב ביום הראשון
לפני המאיר——— לאישון
שלשים ומאה משקלה
אל אהל מועד הביא בגילה

ונתה אתם אל הלוים כמוהל
לבני גרשון (מררי) משכב אחד
כי בכתף ישאו אתם———
לפני אל המיוחד———
נשיא אחד ליום
יקריבו לפני המזבח אחד
בן עמי נדב נחשון
קערת כסף אחת
שבעים שקלים כסף שנה
מזרק כסף אחד

כף מעקלה עשר—ה זהב
ופלת בלולה בשמן צה—ב
עתודים עם כבשים
ושעיר עזים נקרבן נרצים
סך הכל תשעה עשר—
לגבי המזבח אם ר
ביום השני הקריב נתנאל בן צוער
מנחים שמן מנחה לנער
פר ובן בקר— ואיל
מזרק כסף לא לו כחותיל
זה קרבן נשיא יששכר
תורה הנחיל לו בשכר
ביום השלישי הקריב אליאב בן חלון
הקריב כף זהב קרבן לא השוכן טיבון
זה| מזרק כסף קערת כסף אחת
בן בקר ופר מכל אחד
ביום רביעי נשיא לבני ראובן
מושך חסד— מעובן
קרבנו קערת כסף דק שקלים
נפשי קודש הנולים—
זה קרבן אליצור בן שדיאור
רצה אותו אדיר ונאור
ביום החמישי נשיא לבני שמעון
בן בקר ואילים ושעיר רחם כעון
כף זהב שקל קדש שבעים מזרק
לפני המזבח הורק
זה קרבן שלומיאל בן צורי שדי
יורד ושולה ודאי
ביום הששי נשיא לבני גד
כף ומזרק וקערה אגד
אלים פרים ועתודים
כבשים עם כסף צמודים
זה קרבן אליסף בן דעואל
לא ימנעו בו עדבל
ביום השביעי נשיא לבני אפרים
קערה כסף ומזרק ומנחה לשוכן שמים
כבשים ואילים ובן הבקר
לזבח שלמים לא לעבודה יחקר

מנחה קערת— כבהב
ובן בקר— ואיל אחד
אילים ובקר— נסים
עם פר— האחד
וקרבן מתעון לא חס ר
נשיא למשה— אחד
קערת כסף שלשה ומאה מעקלה משקר
וכף זהב אחת
שעיר ואילים ועתודים בחיל
וה—ות באחד!
בבהמות שבעה עשר נקרב ו אעבר
אגודת דודאים אחת—
נשיא למנשה זבולון
וה—ות באחד
אים שנים ושעיר עזים אחד
מנחה לא במוחד
מחשא מעקה כהנים מתוך הרבן
הנה— אחד
עתודים ובקר שבעה עשר עם אילים
מזרק כסף וכף זהב אחת
כשמן לך כתית למאור
להאיר על עבר אחד
כבשים פרים עתודים לא דר במשכן
והאלה לפני כרוב אחד
קערת כסף מבהיק כברק
מנחה— לא המיוחד
עתודים כבשים פרים כראוי
על עסק נערה אחד
עם קרבנו לפני קונו סגר
עם שעיר עזים אחת
הקריב אליסף בן דעואל ראש הגדודים
לעבודת אל המיוחד!
הנשיא קרבן לאהי ישראל
עד יום כאלא אחד
הקריב כף זהב מלא שני חפנים
וה—ות באחד
פר ושעיר עזים ועתודים בדרמי
ולפר— הכל ביחד!

זה
שע

והשביע הכהן את האשה ואמר — אם לא שכב איש אותך ולא שטה טמאה
ואם שטית טמאה תחת אישך ושטית המר — הנקי ממשון אחד
ואת כי שטית ושטית הדברים — ויתן בלעדי אישך שכבו מאחד אחרים
והשביעה הכהן בוזר הרים — והוא באחד
והשביעה הכהן את האשה בשבועת האלה — ואמר יתן ה׳ אותך לשבועה ולאלה
בתוך תהיה נחרצה וכלה — ברגע אחד
בתת ה׳ את בטנך קרועה — ויבאו המים במעיך כאשה נגועה
אם בשקר השבע השבועה — ולתן את שם ל׳ אחד
ובאו המים האלה במעיך — לצבות בטן ולנפיל ירכיך
ואמרה האשה אמן ... ונחיך — בנשימה —— אחד
וכתב את האלות בספר — ומחה להוד המים אחרי עפר
ויערבם ... ונשאר ... — כל הדברים ... אחד
והשקה את האשה המרים — ויגרש ישחדו על השערים
ובאו בה מי המאררים למרים — ככר —— עשר אחד
ולקח הכהן מידה מנחת הקנאות — והניף המנחה לפני ה׳ צבאות
... ישראל ואשה רואות — והקריב המנחה ליסוד מעקת אחד המים
... הכהן מהמנחה אזכרתה — והקטיר המזבחה ואחר ישקה את ——
~~[illegible]~~
... בטנה ונפלה ירכה ומתה — והאיש ימחה באשתו ... אחת
... לא נטמאה האשה והיא טהורה — ונקתה ונזרעה ... ליהרג
... תורת הקנאות אשר לנו ל׳ נורא — לכל העם ... אחד
... ה האיש מן העון — והאשה תשא את ... עון
... לא ישאו עון — מן הנשא אשה ... אחד
... ים ישוררון בכרגון — והאשה ישער בה ... רון
... ן ובעלה רון ירנן — בתוך עם —— אחד

וידבר ה׳ אל משה לאמר

... אל בני ישראל — איש כי יפלא לנדור נדר אל
... ה כשמשון מעיר אשתאל — ויהיה כנזיר —— לאל אחד
... ושכר לא ישתה — וכל משרת ענבים לא ישתה
... ים לחים ויבשים לא יאכל בחשקה — בתסכב אחד
... ועד חרצנים — אפילו מעמס מעתקים
... ומפן השעורים מעודנים — לטעם איש אחד
... תער לא יעבור השער — בדל פרע יהיה כנער
... ימי נזרו עד ... ירבה שיער — כי לה׳ —— אחד
... נפש אדם מת לא יקרב — לאביו ולאמו לא יקרב
... אחיו ולאחיו ... רב — אפילו חרש אחד
... ויטמא להם במותם — כי נזר אלהיו בראשו סתום
... יהיה כאיש תם — ומלך יחיד ומיוחד
... בפתע פתאום מת עליו — וטמא ראש נזרו וגלח שעריו
... יום השביעי ישב בחבריו — ויתאבל כאונן לבן אחד
וביום

יי׳ אל משה לאמר

מררי למשפחתם
על איש לעבדתו באהל מועד הפקיד אתם
ואת משמרת משאם
וכל אשר להם יעשו
עמודי החצר ואדניהם
עמודים בריחים וכל כליהם
ויפקד משה ואהרן ונשיאי העדה
אלפים שבע מאות וחמשים אנשי סודה
בני גרשון למשפחותיהם
על פי משה ואהרן נשיאיהם
כל פקודי מררי למשפחתיהם
שלשה אלפים ומאתים ושמונים לפקודיהם
אלה פקודי הלוים לבית אבותיהם

מבן שלשים שנה ומעלה לבית אבתם
כפני גוי אחד
בלאתם גם בכלם
פקיד אחד
קרשי המשכן ויתדותם ומיתריהם
ואחמר עליהם כתוך אח
בני הקהתי כל הצבא עבודה
על פי יי׳ ומבן
מבן שלשים שנה ומעלה למשמרת
שני אלפים ושש מאות ושלשים איש יחד
כל הבא לצבא לעבדת אהליהם
נשיאי ישראל משה ואהרן עליהם
בני איש אחד

וידבר יי׳ אל משה לאמר

צו את בני ישראל וישלחו מן המחנה
מזכר ועד נקבה ישלחו חוץ למחנה
כל צרוע וכל זב וטמא לנפש במחנה
כך עשו כאשר צוה אל המיוחד

וידבר יי׳ אל משה לאמר

דבר לבני ישראל איש או אשה
והתודו חטאתם והשיבו אשמו בראשו
ואם אין לאיש גואל השיב
לפני ה׳ קרבן הוא חשיב
וכל קדשי בני ישראל אשר יקריבו לכהן
נהיו קדושין לאהרן הכהן לאשה
או משנה חטא בה הנפש ואשמה
ונתן לאשר אשם לו חמש ואחד
האשם המושב לכהן ישיב
מלבד איל הכפורים לכפר לו לאחד
וכל דבר אשר תרומה יהיה כהן
לעבודת אל המיוחד

וידבר יי׳ אל משה לאמר

דבר אל בני ישראל ... אל
איש כי תשטה אשתו והמעלה מעל
ושכב איש אתה שכבת זרע
והאשה נסתרה ונעשה הדבר הרע
ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו
או עבר עליו רוח טומאה וקנא את אשתו
והביא אתה האיש אל הכהן
לא יצוק שמן ולבונה עליהן
ולקח מים קדושים בכלי חרש
מן עליו מים הכהן בחרש
והעמיד הכהן לפני ה׳ את האשה
והעביר הכהן את האשה
ונתן על כפיה את מנחת הכהן
וביד הכהן יהיו מי המרים
ואמרת אליהם כה אמר האל
ומעלה בו מעילה אחת
ונעלם מאשה הדבר הנרגע
ואין לה עד אחד
וידע כי נטמאה אשתו
והיא לא נטמאה לאיש אחד
ושמה קרבן וקמח שעורים בכן
כי מנחת קנאות הוא לא אחר
ומן העפר אשר יהיה בקרקע ארץ
ויערב עם עפר המשכן אחד
ופרע הכהן את ראש האשה
בשם יחיד ומיוחד
מנחת קנאות אומרת ברון
להשקות האשה בשבועה אחת

והשביע

והענן מרים שבעת ימים
והעם נשארו שוממים
לא נסעו מעם העם
ואחר נסעו באחד פעם

כאשר נגזר מרומים
כשם נביאה אחת
עד נאסף מרים מצרעת
כגון [illegible]

פרשת שלח לך

וידבר יי אל משה לאמר

שלח לך אנשים
משה להם ראשי שבטים
וישלח אתם ממדבר פארן
על מאמר פיו [illegible]
ממטה ראובן שמוע בן זכור
הוא היה בן יעקב בכור
ממטה שמעון שפט בן חורי
מתוך משפחתו נשאר שרידי
ממטה יהודה כלב בן יפונה
בשום [illegible]
[illegible]
לב [illegible]
ממטה אפרים הושע בן נון
לב טובים מזרעו נשאר זבולן
ממטה בנימין פלטי בן רפוא
[illegible]
ממטה זבולון גדיאל בן סודי
[illegible] אוהבים ונעבר שודדי
ממטה יוסף למנשה גדי בן סוסי
מתמכר נפשי תולדות
ממטה דן עמיאל בן גמלי
[illegible] ונחום בני בני
ממטה אשר סתור בן מיכאל
[illegible] גואל
ממטה גד גאואל בן מכי
נחל [illegible] בן [illegible]
[illegible] נחבי בן ופסי
[illegible] ציון [illegible]

ויתור את ארץ שנתתי לקדושים
[illegible]
אל מקום לאברהם בן תרח
[illegible] בשמיא והוא באחד
[illegible] לא [illegible]
[illegible] את יוסף ממות אחר
שהרגו פינחס באף [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
רק יהיה [illegible] חנון וחנון
[illegible] ואחר [illegible]
מי הים [illegible]
[illegible] באחר
[illegible]
[illegible] המיוחד
שאמר [illegible] ובוסי
[illegible] אחר
[illegible] זהב [illegible]
[illegible] אחר
[illegible] אנשים [illegible]
[illegible] אחד
[illegible]
[illegible] אחר
[illegible] ואחר אל מתחת
[illegible] נדחי [illegible] אל יתר

אלה שמות ה— אנשים —
הושע בן נון ראש שלישים
אמר משה להם עלו זה בנגב וההר
כל רואיה לבבו —
ומה עם הרפה הוא אם חזק
המועט לו לגרעו והחזק
ומה הארץ שהיא היא טובה
שמנה שמנה — ורזה
היש בה עץ אם אין
הלכו וראו עיון בעין
ויתורו מרחוב לבוא חמת
אל מקום אהים חרמד
ראו שם אחימן ששי
תלמים וילדו להם שי
ראו את הענקים
האחים בשלוים ויגיד
ויבאו עד נחל אשכול
איש מהם לא היה יכול
מקץ ארבעים יום שבו
ענבים בתוכו לעם הראו
אמרו זה הארץ ונה פריה
גבורים משונים ומכלכליה
בענקים שם ראינו
ועמלק יושב בהר נגבנו
חתי יבוסי אמורים
כנעני והכנעני ...ים
כלב קבץ את העם
עלה נעלה בזה פעם
אנשים אשר עלו עמו
אמרו עינינו היתה כלו
כי אנשי מדות ראינו בקרבה
נפילים חזקים עומדים על גבה
ויוציאו על הארץ דבה
תמלאתם גדלה ורבה
ולמה ה' מביא אותנו אל הארץ
ולהרוג נשינו וטפינו בחרב
יאמרו נתנה ראש ונחזרה מצרים
... ויאמרו ואין בושה

כלם גבורים — קשים
נוסף בשמו אות— אחר
וראיתם את הארץ כזהר טוהר
על פרי עץ — אחר
ממולך הוא או מבורך
ולקחם לו ביום אחד
יש בה כמנה — עמלה ועבה
בשנה — אחרית
האינים ושנב
את ה— ניד אחד
ממדבר צן עד נגב גלעד
לראש הר — אחד
ותלמי ילידי ענק אובי ...
מיראה — ופחד
ואת פרות הארץ תפוחים
כל רמון משא אחד
נשרתו זמורה ופירות מבל
ויושב ...
כד ישבו באשי, כולם ...
נפשה ... ופחד
פסגה עלותה ה... ההריה
מחשיך השמש כל אחד אחר
כחגבים בעינינו היינו
על ... יחד
פרצו והאמורי על הים
להאביד לנו אחד
על משה אמרו בקהל העם
ולקחם כם — יחד
ומא— זלו וחלו
ולקחם בנו על אחד
וארץ אוכלת יושבים בה
מחריב שונם כל אחד
זעקו ובכו על המכה
על מושל ברום והרחב
לפרוץ בנו כעוזה פרץ
ביתר כאיש אחד
כמראה ברק ... ושוב
מפני חר— ב אחד

משה

משה ואהרן על פניהם נפלו
יהושע וכלב שניהם כפלו
אמרו אם חפץ יוי בנו
סר צלם מעליהם ויי אתנו
לרגום אתם באבנים
כל העדה שמו כוונים
כבוד ה' באהל מועד נראה
כלבים לא ידעו שבעה
עד אנה כי לא יאמינו
ואמשך לבני שלום מאמינו
עמד משה בתחנה
אל תשמע קלונינו
סלח נא כגודל חסדיך
למען שלש עשרה מדותיך
אל תנבל כסא כבודיך
כי העלית מקרבו עמך
כי אתה ה' אשר עין בעין
נראה [illegible]
נושא עון ועובר על פשע
תנקה לשואה— רשע
שנותי הם אל תבזה
אפילו פניהם ככלבים עזה
ויאמר ה' סלחתי כדבריך
עד אפרוק עולו מצואריך
עד אנה ינאצוני
ואולם חי אני
כבודי ימלא כל הארץ
בהמה דגי הים ועופות
כי כל האנשים הרואים כבודי
לא יראו ארץ אשר נשבעתי לידידי
נסיוני ולא שמעו בקולי
עקב עבדי כלב בן יפני
בניו ונשיו במדבר יסוף
ועמכם מן הארץ יסוף

ולפני בני ישראל עפלו
קרעו בגדיהם שניהם ביחד
וינחילו את הארץ לכבשנו
כאשר עשו בלב אחד
קבלו אבות ובנים
לפרוע אתם כאיש אחד
אמר למשה אומה זו אגרעה
ינאצוני עם— אחד
לפיכו במדבר ואורישנו
לא אפיל דברי אחד
אמר אנא ואנא
למען אבות ביחד
ואל ישמעו אפיך בשמין
ולמען שמך את— אחד
ושמעו המצרים את שמעך
הבני ה— אחד
ומלחמה תגרה לבני ציון
והמתה העם כאיש אחד
סלח לעון עם זה והושע
למען אב— אחד
וברכות לראש העם הזה
לא ישים מהם אחד
תרים ידך על צריך
בבואם לארץ אחרת
ואחרים אפי למשני
שאין לפני משוא פנים ולא מקח שוחד
ואני תוכנתי עמוד ארץ
באר— תין יחד
לאה איתותי נשנים ידי
האהוב האחד
לכן הם לא יבאו בגבולי
ויהושע שניהם ביחד
כי עמלקי והכנעני עליכם יאספו
לא ישאיר פליט אחד

וידבר ה׳ אל משה ואל אהרן לאמר

עד מתי לעדה הרעה
לכם מאחרי עשה
במדבר הזה יפלו פגריכם
ארבעים שנה תשאו עונותיכם
לא תבאו אל הארץ אשר נשבעתי
כי אני ה׳ דברתי
בניהם במדבר יהיו רועים
זאת אעשה לעדה הנועדים
ויומתו האנשים מוציאי דבה
כי חטאתם גדלה ורבה
יהושע וכלב חיו מהם
כי בטחו בה׳ אביהם
אל בני ישראל משה אמר
אמרו נגד דין לנו נעלה
כאשר שמעו הדברים אלה
כי חטאנו ומדה פני נחלה
בבקר כל העם השכימו
לעלות לראש ההר ברוממו
ויאמר משה להם והא לא תצלח
והכנעני הוא יבא ומה לה
ונפלתם בחרב לפני איביכם
וארון הברית לא יעלה עמכם
לעשה לראש ההר העפילו
עד חרמה אחריהם היללו
ארון ה׳ ומשה לא משו
פני ה׳ ומשה בקשו

אשר הם מלינים עלי כל שעה
לא נחו יחד
מבן עשרים שנה לכל מספרכם
עד [illegible] תמותון יחד
תשאו את עונותיכם ותדעו תנואתי
לכל מנאץ אחד
במדבר נדים ונעים
יתמו כלם כי אחד
במגפה רעה וגרם רבה
לפני אל יחיד ומיוחד
לארץ ישראל נכנסו שניהם
יהושע ובן [illegible] אחד
ויתאבלו העם מאד
ישע [illegible] אחד
אמרו הננו נקום ונעלה
ויקח לעם אחד
כי תעברו פני האלהים
אשר [illegible] לא יצלח
כי שם העמלקי והכנעני בכם תפלה
באגודה [illegible] אחד
כי על כן שבתם מאחרי אלהיכם
ומה השעו לנם אחד
עמלק והכנעני והם תוכים הכילו
[illegible] ודים כאיש אחד
והעם כבפירים רשו
[illegible]

וידבר ה׳ אל משה לאמר

כי תבאו אל ארץ מושבותיכם
ועשיתם עולה לה׳ אליכם
לפלא נדר או נדבה
במועדים או בהשעות רבב
והקריב המקריב קרבנו
סלת עשרון ברביעית ההין ומשחנו
או לאיל תעשה המנחה
שלישית ההין להרווחה
וכי תעשה בן בקר או שלמים
ויין הקריב לנסך לבול שלמים
[illegible]

אשר אני נותן לכם
או [illegible] אחד
לעשות עולה ריח ניחוח לאהבה
מבן בקר או כבש אחד
רביעית ההין לנסך מיינו
לעולה או לזבח לכבש האחד
סלת שני עשרונים שמן למערכה
ושלישית ההין יין לנסך לאחד
סלת מנחה עלתה שלשה עשרונים השנים
ככה תעשה לשור האחד
בתוספת

כמספרם אשר—— תעשו
יעשחו יעשלו [illegible]
כל האזרח הכם ככה יעשה
יקרב קרבן אשה [illegible]
הקהל —— חקה אחת
ולבני ישראל תורה אחת

כמעים ומים אל כל מין שירבו
כל יר——יר—— ומוחר——
ואגר אשר יהיה בכל לד וקלה
כו אל משל ברום נהרה
ולגר הגר משפט אח——ד
יה——אל בא——ר

וידבר יי אל משה לאמר

דבר אל בני ישראל ואמרת
אלהם הארץ הריתו הרואה בערה
תודיע עדיסותכם חלה הריתו
הוד והדר—— לא תעשון
וכי תשגו ומצות ה' לא תעשו
שהיום והלאה לדורתיכם הלכן
ואם מעיני העדה נעשתה לשגגה
כשלחה ולא בד——לגה
וכפר הכהן על עדת יי
וחטאת על נכם לפני יי
ואם נפש אחת תחטא
או מבל (מצות יי) לבו הטה——
והקריבה על בה שנה
ולגר הגר אשר בתוכם
והנפש אשר תעשה ביד רמה
כי עם יי שנה ומלחמה
כי דבר יי בזה——
באותה שעה ועבר
ויהלכו איש המקושש עצים
וירדפו אחרון רבים
ויניחו אתו במשמר
אל משה אמר אל נהר
רגום אתו באבנים
ויוציאו אתו מחוץ למחנה שני איתנים
כל בני ישראל בחבה
אשר אבים בו עצה

כי תבאו לארץ מושבתכם ונתר——
ומעך יר——יחד ומורח——
כתרומת גורן——ן תרימו
לא . האחר
את אשר דבר ה' את משה ישבתו ומשו
לעבוד אל עבם אחד——
ועשו העדה פר בן בקר על העגבה
ושעיר עזים אחד——
והם יביאו את קרבנם ליי
ונסלח לכל עדת ישראל ביחד——
בין למשגה ובין לשגגה
ותהרה אל המזבח——
וכפר הכהן על שגגתה——
הדביקים כל אח——ד
אם ישראל אם בן אח ה'
חייב בדין לא אר——ד
הכרת הנפש בחרב שנה
ועוון שהפר מצה אל אחר
ויחבו אתו רובה—— חכים——
ויביאו אתו אל דיין אמ——ד
כי לא פורש לועל המאמר
מות יומת ה——איש אחד——
כל ישראל וכל ה——יינים——
את האיש אר——ד
רגמו את מחנה העבה
ויבר——ך יום אחד

ויאמר יי אל משה לאמר

דבר אל בני ישראל ואמרת אלהים
לדורתם עולם אחריהם

ועשו להם ציצית על כנפי בגדיהם
כי אר——ד ואחד——

ונתנו

ונתנו על ציצת הכנף פתיל תכלת
למען יהיה לכם תורתנה
ולא תתורו אחרי לבבכם
למען תזכרו מצות אלהיכם
והייתם קדושים לאלהיכם
אשר מארץ מצרים הוצאתי אתכם

וראיתם אתו שתלבשו מעיל בחלת
ומלך כל המיוחד
ותזכרו אדרך עיניכם
ותורת אל אחד:
כי אני יי אלהיכם
ושמו יחוד ומיוחד!

פרשת ויקח קרח

ויקח קרח בן יצהר
ואון בן פלת שהוא זוהר
ויקמו לפני משה האנשים
קראי מועד כלם ראשים
על אהרן ומשה הקהילו
אוהבי שררה אתם המנשאים
וישמע משה ויפול על פניו
הקדוש יבחר ויקרב אליו
זאת עשו קחו איש מחתתו
שימו עליהם קטרת והעלו מחרתו
והיה האיש אשר בו יבחר
בין לפני ה' מחר
למה תביא כנשיא החוי
שמעו נא בני לוי
עד מתי תעשו הנולך
ועל אהרן תלינו וחרב שנושב נאם ה
וישלח לקרא לדתן ולאבירם
ובאלוף המגביה ושרים
ויאמרו לא נעלה
די לנו בדברים אלה
העליתנו רעיה לא חבש
לא הביאנו ולבינו כחליר בש
עיני האנשים תנקר לא נעלה
אחר משה נסהדות אחר מגלה
ויאמר אל יי אל תפן אל מנחתם
כמה וכל אנשי עדתם
ויאמר משה לקרח
די לך כלב נסרח

דתן ואבירם בעלי סוס ודיבר
ובאון אבן מעשה כלם כאחר
בין המלכים והמושלים
איש למטה אחד
אמר כהן קודש ל הבהילו
כל יחיד ומיוחד
אמר אל קרח בקר ויודע יי
לעבודת אל אחד
קרח וכל עדתו
רב לכם בני האחד
הוא הקדוש כבסף נבחר
ונשמשה דבר ועמי אל אחד
המעט כי קרבם ואני
ולא תרשיעו את עם האל יחד
שבקש בדמות כהונה נאם ה
עליכם אגודה אחרת
רשעים כמשך חירים
לדבר עמם דבר אחר
ופני משה לא נחלה
להמיתנו במדבר כאיש אחד
מארץ זבת חלב ודבש
ולא דרכנו כדרך אחד
חרה למשה ופניו נקלה
לא שבחתי מהם חמור אחד
כי מאד בדלנו חטא יתם
ולא הרשעתי מהם אחד
אהרן ועדתך היו שני למורח
במורא ופחד

ויראו

א כבוד ה' על כל העדה
לה עליהם תרדה
ותאלף רע בם ר— ה
א מעה —— ונחד

וידבר יי' אל משה ואל אהרן לאמר

מתוך זה הקהל הבדלו
משה ואהרן על פניהם נפלו
ואמרו אל אלהי הרוחות
זכור אשר כבה מזבחות
משה על כל העדה הקצף
רגלו על כל חטאין ב[illegible] ברוך

והבדלו אתם האנשים שבעפולו
וירפאו כאבן אחד
בורחו לעבודה ומורחוקי
ובלבו עליהם ביחד
קרח הוא בעל מריוף
ומשפחתו ביחד

וידבר יי' אל משה לאמר:

העלו למשכן סביב קרח
משה ואהרן כשושנה יפרח
ויקם משה —— וילך
אבל דתן ואבירם מלורע כשלג
סורו מעל אהלי האנשים
אל תגעו בם פן תספו כאשים
ויעלו מעל משכן דתן ואבירם
נשיהם ובניהם וכל עוברם
ויאמר משה בזאת תדעון
לעשות המעשים אשר לכם יצלחון
אם כמות כל בשר ימותון אלה
לא שלחני בורא כל אלה
ואם בריאה יי' יברא
ובלעה אתם בגעש ושברה
וירדו חיים —— שאולה
כי רעה עליהם כלה
ויהי ככלותו לדבר הדברים
ובלעה אתם זקנים ונערים
כל האדם וכל בהמה
בם וכל אשר להם
וכל העם אשר סביבותיהם
אמרו פן תבלענו ארץ כמוהם
ואש יצאה מאת יי' יצאה
שאכלה אתם ברגע ובשעה

דבר —— ואבירם קמים לאורך
וכל —— העדה ביחד
באו מושל ומלך
זקני ישראל עמו ביחד
רשעים כאנשי סדום וכושים
כמון קרח כשבלת אחר
יצאו נצבים ונרפאו כערים
מעון —— אחר
כי שלחני שוכן מעון
ב—— אל המיוחד
ופקודת כל אדם יפקד עליו
בשעה —— אחד
ארץ יפתח פיה אשר משה הבל נברא
ברגע אחד
בדבר —— שוכן בולה
מאל אל —— המיוחד
ותבקע הארץ שערים
וכל ההמון כשעה אחד
ותכס הארץ עליהם
ויאבדו —— ביחד
נשאו בבכיה את קוניהם
ואבדו —— כאיש אחד
חמשים ומאתים איש בעתו כזה
באהבה אחד

וידבר ה' אל משה לאמר
אמור אל אלעזר בן אהרן
וירם את המחתות בגלל ורנן
—— מבין השריפה ומקום ישורון
אל דעון קר—— ואמר

אה
[illegible]

את מחתות החטאים האלה בנפשותם ועשו רקועי פחים אתם
כי הקריבם לפני יי ויקדשו בעבודתם ויהיו לאות לעם אחד
ויקח אלעזר את מחתות הנחשת אשר הקריבו השרופים עדה שלמה
וירקעו צפוי למזבח כבשלה זכרון לבני אב אחד
למען אשר לא יקרב איש זר אשר איננו בכהונה נאגד
ויקטיר קטרת ויעשר נפגר כקרח ועדתו ביחד
וילונו בני ישראל ממחרת אתם המתם עם אשר בריתכם
נשאר משה מאד נחרד מוראת בני אחד
ויפנו אל אהל מועד והנה כסה הענן כבוד הערב
וירא כבוד ה' מלך עולם ועד והוא אל יחיד ומיוחד

וידבר יי אל משה לאמר:

הרמו מתוך העדה ואכלם ויפלו על פניהם ונשארו כאלם
אמר משה לאהרן קום והעלם למען עם אחד
מהר קח את המחתה ושים עליה קטרת עבה
כי החל נגף ומחתה נעם בני אחד
מרוץ אל תוך העם והנה החל הנגף בעם
ויכפר עליכם כבת הפעם למען שבועה אחד
ויעמוד בין המתים בנפש עייפה ובין החיים ברוח כפופה
והעבר מעל בני ישראל המגפה ולא נראה מהם עוד אחד
ויהיו המתים שבע מאות אנשים וארבע עשר אלף ראשי שלשים
מלבד דבר קרח כנף ונשים ביום אחד
וישב אל משה הכהן אהרן והמגפה נעצרה ונהפך לחרון
נחר לכל העם הגרון כמיתה עם אחד

וידבר יי אל משה לאמר

תדבר

תכל מטה נשיא שאל תחבר שנים עשר מטות עם מטה אהרן
למען אהרן על המלאים יתגבר כל נשיא מטה אחד
איש שמו הכתוב על מטה אבותם באהל מועד לפני העדות והנחתם
ועם אהרן הכתוב בתוך מטותם כי מטה לוי מטה אחד
והיה האיש אשר מטהו יפרח מטהו כגפן יציץ ויפרח
עד מחר קודם עלות השחר הוא יהיה לוי לאחד
ויתנו אליו כל נשיאיהם מטה לנשיא לבית אבותם
ומטה אהרן בתוך מטותיהם מטה נשיא אחד
ובאור יום שלמחרת זרח ומטה אהרן פרח
ויצא ציץ ויצא פרח ויהי כאילן אחד
ויוצא משה את כל המטות מלפני אשר שינו בארץ מצוטש
איש מטהו ראה נשיאי המטות לקחו איש מטה לנשיא אחת.

ויאמר

ויאמר י"י אל משה שבה השב
~~[struck]~~ לאות ולמשמרת יתשב
כאשר צוה ה' אותו כן עשה
כל הקרב אל משכן ה' יהיה למשסה
הן גוענו אבד—נו
בעבור נפשנו ולא קמנו
ויאמר ה' אל אהרן אתה ובניך
הקרוב אליך ~~[struck]~~
וגם מטה שבט אביך
וגם אחיך יקרבו וישרתוך
ושמרו את משמרתך
ולמזבח לא יקרבו ואתה ובניך
ואני הנה לקחתי את אחיכם
משרתנה נתונים ליי' אלהיכם
ואתה ובניך תשמרו כהנתכם
לכל דבר המזבח וזר לא יעבוד אתכם
כל הזר אשר יקרב
כי הנה המקדש שירד לגי חורב
וידבר ה' אל אהרן לאמר לך נתתי
לחק עולם כי בך בחרתי
את קרבנם ומנחתם—
קדש קדשים תאכלו אתם
מכל אשר בארצכם שיביאו
לפני המזבח י"י אתם יביאו
כל חלב יצהר ותירש
הוא לא המתנשא לכל לראש
כל טהור בביתך יאכלנו
לבניך ולבנותיך תתנו
פדה תפדה מבכור בהמה טהורה
חלבם הקטיר בעזרה
בשרם לך יהיה—
כל תרומות אהיה אשר אהיה
חלק לא יהיה לך בתוכם
ואני ארפא את מכותם
כי אני חלקך ונחלתך
ובני לוי תתן חלק מתנותיך
את אהל מועד לא יקרבו ישראל
כי אני ה' הא ל

לפני קדוש יושב
את מטה אהרן אשר פרח
·· ולא יחובן ית—ד
בני ישראל שעו עם משה נאלה
וימות כשעה אחר—ב
ד—אם כוננו המלכן
שבענו בבאר— שחת
תשאו עון המקדש עם בית אביך
ותשאו עון כהנתכם אשר בינו ובניך
הקרב אתך וילוו עלך
לפני אה—ל אחד
ואת משמרת בני בית מקדשיך
ולא יהיה קצף עליהם יחד
הלוים מתוך בני ישראל לכם—
לעבד עבודה משכן אחד
כי עבודת מתנה אתן את כהונתכם
לעבו— אל אחד
בלש ובושריה ישר—ף
וה—ול בא—ר—חד
הרומה שתי ושרתי
ומשחה שבטו אחד
כל אשמם וכל חטאתם—
ולא יאכל בם זר אחד
ופטר רחם לכל בשר שיקריבו
לך נתתים בר—ו—ד
וכל איש אשר מפשונו יפרוש
וה—ול יר—יד ומיוקר
והלוים בשיר— ירננו
ויאכלו אתם ביחד
רמס יגדוק לא איום ונורא
אשה ריח ניחח לא אחד
גם חזה והשוק לך יהי—ה
אשר ירימו מבני אחד
כי אני יודע פחזותם—
ומשכן אב אחד
וכל מעשר בישראל לביתך יהיה
העובדים עבודת אהל אחד
לכל ישלוט בם מלאך כמאל
ביוצר— לבם יחר—ד
והלוים

בכור האדם פדה תפדה ·· ופדויו מבן חדש בערך תפדה עד יום האחד
ואת בכור הטמאה תפדה   נביו קודש לא באומר

ובלוים ישאו את עונם
ולא ינחלו נחלה מתתונם
ואל הלוים תדבר ואמרת אליהם
אשר נתתי לכם מנכסיהם
תרימו ממנו תרומה
דגן וכל היוצא מן הגורן
תרומת ה' מכל מעשרותיכם
וכל תרומותי [illegible]
מכל חלבו את מקדשו ממנו
כן יחשב לפני בוראנו
כי שכר חלף הוא לכם
ולא תשאו עליו חטא בהרימכם
ואת קדשי בני ישראל לא תחללו
ואתם עם קדשו הללו

כי ומתנות אל בגרונם
כי אם [illegible] חלק אחד
וידבר יי אל משה לאמר
כי תקחו המעשר מאהלים
חלק עבכם [illegible]
מעשר מהמעשר בלדם ונבחנך
אשר יתנו העם לא המיוחד
תתנו תרומת ה' לאהרן אחיכם
עי[illegible] כן עם אחד
תבואת יקב וגורן שיצא ממנו
[illegible] ולא באחד
ואכלתם אותו בכל מקום אתם וביתכם
[illegible] נתן אחד
כי איביהם ברבים רבים
כאשר צוה ה' את נביא אחד

תניין שיש שעווב

פרשת חקת התורה

וידבר יי אל משה ואל אהרן לאמר:

זאת חקת ה התורה
לסגולה אותה ברה
ויקחו אליך פרה אדומה
אשר לא עובד בה עול תמימה
ונתתם אותה אל אלעזר הכהן
ושחט אותה לעיניהם
ולקח הכהן מדמה באצבעו
ויהקבל בל הבלבו ושופו
ושרף לעיניו את הפרה
ולקח עץ ארז ושני תולעת ואזוב
וכבס הכהן בגדיו ורחץ במים
ואחר יבא לתוך המחנה המחנים
וכבס בגדיו השורף אותה
ורחץ בגדיו ובשרו כנדה בטמאה
ואסף איש טהור את אפר הפרה
והיה לבני ישראל למשמרת
והאוסף את אפר הפרה
והייתה לבני ישראל חקת עולם לכפרה
הנוגע במת נפש אדם
ואם לא יתחטא לא יבא במקדש
כי מי נדה עליו לא זורק
ונכרתה הנפש בשבט ירק

אשר צוה אל נורא יי
מפי אל המיוחד
בני מום ושום בגופה
כבביה אחד
והוציאה מחוץ למחנה
אל מקום אחד
והזה שבע פעמים [illegible]
ושוער בני אחד
את בערה [illegible] ושורה
ולידוב ישליך לתוך שריפת הפרה
וטמא הכהן עד הערב
וישב טמא [illegible]
מפני שנטמא בבגדיו
עד ערב יום אחד
מחוץ למחנה במקום טהרה
למי נדה חטאת אחת
יכבס בגדיו הוא והגר אשר בשערה
מלפני אל יחיד והמיוחד
יטמא שבעה ימים כאיש נדה
כי טמא משכן אל המיוחד
טמא יהיה כי שונו לא נזרק
מתוך קרב שבי אחד
זאת

5

זאת תורת אדם אשר ימות באהל
יטמא שבעת ימים כל אשר באהל
וכל כלי פתוח —
ומפני שנכנס בו —ר ו—ד
וכל אשר יגע על פני השדה
או בחלל או בעצם אדם ואינו מורה
שבע— ימים יטמא
עד יזרק עליו ואפר פרה אדומה
ולקח טהורה אזוב וטבל במים
על הכלים ועל אהל ועל הנפשות
חיים שלישי עד יום שביעי יחטא
ורחץ בשרו במים יטהר ויחנה
ואיש אשר יטמא ולא יתחטא
כי מי נדה לא זורק עליו בכפה
ויבאו בני ישראל מדבר צין
וישבו בקדש ונפרחו כציצין
ותמות מרים שם ותקבר
ויקהלו על משה ואהרן ונלוו חבר
ויאמרו ולא גוענו בגוע אחינו
אל המדבר הזה אתנו ובעירנו
לא מקום זרע והנאה
ארץ מליחה ולא שמינה
לא גפן ולא רימון
ושארנו דיראון
משה ואהרן מפני הקהל באו
נפלו על פניהם וכבוד ה' ראו
וידבר ה' אל משה
קח את המטה ... הקהל
זקני ישראל ... ...
ודברת אל הסלע לעיניהם
ושתו הם ונשיהם ובנותיהם
משה את המטה לקח
מן הסלע ... ארוכה
וירם משה את ידו אל הסלע
ויצאו מים והיה ... כבן בקלע
ויאמר ה' יען לא האמנתם בי
לכן לא תראו את ...

וכל אשר יצא מן האהל
ובמושב— אר— ד
אשר ... פתיל עליו ...
יעבר באהל אחד
אשר הרגו בחרב איש חרב
או בקבר— אדם אחד
ומפני שנחה עליו רוח ...
ונתן עליו מים חיים אל כלי אחר
איש טהור נקי כפים
ועל הנפשות אשר היו שם יחד
והזה איש טהור מים על הטמא
בתוך אהל אח—ד
יכרת באילן ... ...
ויבאו ... בהרים ...
בחדש הראשון בא—ד
והעם בקשו מים ... ישבר
כלם איש אר—ד
... הארץ ... ...
כלנו בי—חד
לא ... ו— ... ...
חרבה ושממה לא עבר בה אדם אחד
ואין מים לעבר ...
בפני העולם ביחד
... מועד נכנסו ונחבאו
שניהם בי—חד
אל משה לאמר
אתה ואהרן נר ישראל ...
אל סלע אח—ד
ויתן ... ושתו בעיריהם
כלם ביחד
אשר ... המורים ... ...
... בדבר אל המיוחד
לא במטה ולא בכלי הכלע
ושתו העם ביחד
להקדישני לעיני עם חביבי
הארץ אשר נתתי לבני אחד

הנה מי מריבה
נעשה אדם ובהמה רבה
וישלח משה מלאכים אל מלך אדום
כי אתה ידעת כל התלאה שעשה אדום
מצרים הרעו לנו
נצעקו אל ה׳ וישמע קולנו
וממצרים הוציאנו
תן דרך שנעבור אנו ובעירנו
לא נעבור בשדה ובכרם
ושום אדם ידו לא ירום
ויאמר אדום כי לא תעבור
קום ברח לך בגבור
ויאמר ישראל במסלה נעלה
בכסף אתן בכל אשר תשאלו
וימאן אדום עבור ישראל בגבולו
עם כבד וביד חזקה מיתרינו ומשמנו
ויסעו בני ישראל מקדש
ויבאו הור ההר מקום קודש
יאסף אהרן אל עמיו
לפי מריבת ה׳ נגד עמיו
קח את אהרן ואת אלעזר
הפשט את בגדיו והלבש לאלעזר
כאשר צוה כך עשה
ויבכו שלשים יום כי כן העם רבה
ומת אהרן בראש ההר
במיתת אהרן העם יצהר
וישמע הכנעני מלך ערד
בין לישראל מחנה כבד
וידר ישראל נדר לה׳
ויחרימו אתו קהל ארמוני
וישמע ה׳ אל קולם
בזו עריהם ושבו שללם
כי בטחו באל המלחמה
ויקרא שם המקום חורמה
ויסעו מהר ההר דרך ים סוף
קצרה נפש העם באיש נפשו יכסוף
וידבר העם בה׳ ובמשה רבינו
למה במדבר נחנו ומקנינו

אשר רבו בני ישראל בה
שיצאו מן קדש אחד
כה אמר אחיך ישראל ממשה לאדום
ובארץ מצרים בתחת יד מלך אחד
עתה עד קדש בגבולך בנשנו
וישלח מלאך לנו גם אחד
עד קצה נתהלך באנו
עד נלך במדבר אחד
ולא נשתה מים כל דבר יהיה חרם
נקום עשב אחד
פן תיינים שלך אעבור
בלי מדבר אחד
ואם מימיך שתה פניך נמלה
רק אעבור בדרך אחד
קבץ מחנה ואת רוב חילו
ויצו המשלן גוי אחד
ביום ההוא באותו חודש
בירח אחד
כי כבר המר מעשיו
על סלע אחד
והעל אתם הר ההר כי שמו נקבר
וימות על פי ה׳ אחד
ויראו כל העדה שמת אהרן ושמה נכבה
כנס כלב אחד
וירד משה ואלעזר מן ההר
בקול אריה אחד
כי ישראל אחרי אהרן נאבד
וישב שבי ממנו אחד
ויאמר אם נתן תתן בידי המוני
בפעם אחד
ויהרגו כל טפם ונשיהם
כל אחד ואחד
שבאו אתם ממצרים לארץ
עד יום האחד
נסבב ארץ אדום ראש וסוף
על מעיין מים אחד
למה מארץ מצרים העליתנו
ברגע יום אחד

כי נפשינו

מי מנה עפר — יעקב
כי זרעו כחולים וירבוק
תמות נפשי מות ישרים
זכה אתי בתוך עם נברים
ויאמר בלק לבלעם מה עשית
בר—כה להם זריתך
ויען ויאמר כאשר ישים ה' בפי
אשמור דבריו בלי דופי
ויאמר בלק לך אתי למקום אחר
וקבנו לי משם ולא יהיה טוב שוחר
ויקחהו ראש הפסגה שדה צופים
ויעל פר ואיל קשורים וכפופים
ויאמר בלעם אל בלק התיצב על עולתיך
הירצה ממני לעשות רצונך
ויקר אלהים אל בלעם וישם דבר בפיו
עד ישאר כחרש נשבר—
ויבא אליו והנו נצב על עולתו
ויאמר מה דבר ה' לאותה
וישא משלו ויאמר קום
כי לא כאיש שפל הוא וירום
ההוא אמר ולא יעשה
ברכות יזה עליו מכל צד וקצה
לא הביט ביעקב און
תרועת מלך בו ולבו מתכוון
אל מוציאם ממצר—ים
הוא יסד ארץ ושמים
כי לא ביעקב נחש
לא און ולא כחש
הן עם כלביא יקום
ודם חללים ישתה ובידו ירקום
ויאמר בלק אל בלעם
גם ברך לא תברכנו כאחו פעם
ויען בלעם לבלק ויאמר
אלהים שם דבר בפי ואמר
ויאמר בלק לכה ואקחך
אולי יישר בעיני אלהיך ויברכך
ויקח בלק את בלעם אל ראש פעור
בהח פיו בלעם כחמור שינעור

ואת עפר רובע אשר עבר את יבק
כל יחיד— ומיוחד
ותהי אחריתי עם לוים משוררים
בני אב אחד—
לקוב אויבי אתה קר—את
כברכת אב אחד—
אתו אדבר— במשנה בדופי
ויעתרו ביר—חד
ומשנה לאינו כי שנן עלינו סוחר
לשלום עם המיוחד—
ויבן שבעה מזבחות כאבנים רצופים
לפני המזבח אל אחד—
ואנכי אקרה כה לקראת אלהיך
להתעלל את עם אחד—
ויאמר שוב אל בלק ושמו הגבר—
על דאגת עם אח—ד
וכל שרי מדין ומואב אתו
בני אב אחד—
האזינה עדי בנו צפור וד—ום
ידיהן לשא לשם— אחד
ודבריו כירחים ובעמו יר—בה
ולא אשיבנה ברכה— אחת
ואין ביעקב עון ועמו היו
לעבוד אל שכם— אחד
ערפים שוהרים לו משש כנפים
ויעמד—ו כאחד
ולא ביעקב קסם— ולחש
ביוכד— לבם יחד
ובארי יתנשא באויבים ירקום
ויכתוב תורה אל אחד—
קוב לא —תקוב העם
בדבר— אל המיוחד
מה אעשה כי לבי חמר מר
אל האור בני אב אחד—
אל מקום אחר— אביא מגן
לקלל עם ה— המיוחד
הנשקף על פני הישימון בשער
ואמר לבן צפור שמע לא דבר אחד
ואמר

ויאמר בנה לי בזה שבעה מזבחות
והכן בזה שבעה אילים לאלהי הרוחות
ויעל פר ואיל במזבח
יקוי אל יתנכפו כרח
וירא בלעם כי טוב לברך ישראל
וישם פניו למדבר אשר שכן עליו עם האל
וישא בלעם עיניו וירא את ישראל
השם שוכן יהושע אהרן ויקותיאל
וישא משלו ונאם
אמר איך בלק ועריו לבם תולם
נאם הגבר שתום העין
כל המכשפים נגדו כאין
אשר מחזה שדי יחזה
בקסם יודע כל רזי
נופל וגלוי עינים
משכנות חונה מחנים
[illegible]
מהלים עטוי כגנות עלי נהר
כארזים בבקעה ובבהר
יזל מים מדליו וזרעו במים רבים
ותנשא מלכותו וירבו לו אוהבים
אכל גוים לאדין
ישכון בטח בארץ מגוריו
כרע שכב כארי
כילך לא ישאיר פרי
על כחותי עתים ידחך
ומשול לכל מדינות וברך
ויחר אף בלק אל בלעם
אמר לזה ברכת שלש פעם
עתה ברח לך אל מקומיך
אמרתי כבד אכבדך
ויאמר לבלק אל מלאכיך אמרתי
כי לא אעבר באמונתי
יעזרו הכני הולך לעמי
באחרית הימים הגבור את שמי
נאום בלעם בנו בעור
ידע דעת יוצר אור

גם שבעה פרים לריח מנוחות
לעולה למזבח אחד
ועל השטן ולא הועיל לריב
וישימו לפני אל המיוחד
ולא הלך כפעם בפעם לקראת נחשים ועמד
ועל המקנה ה' אחד
ועליו סוככת שכינת האל
כשובה ונחת
בן בעור מלא הנואם והוגים
לעשות רעה לעם האחד
באיש שכור ולא מיין
וכתשוש אחד
מכשף ולא הוא חוזה
כל רבעים ושעה אחד
מה טובו אהלי שוכני העברים
בני אב אחד
[illegible]
כאהלים מחושקים בזהב ינהר
עלי מים ונהר אחד
וירום מאגג מלכו ונשא חובים
וישתחוו לו כל שרים ביחד
אש סובב בכל שעריו
בגן אל יחיד ומיוחד
לאויביו ישפוך אף וחרי
ועלה באילן אחד
ברוך הוא ומבורך
בני ירא ה' ופחד
ונשא עיניו שברה וזעם
את ה' עם ביחד
כי מנעך מכבוד קמיך
כמלך אחד
אם ימלא כספו וזהב בלק את ביתו
ובאמונה גוי אחד
אשלך ושרש שורשי
את כל שושה לך גוי אחד
בלום שתום השן אינו הוא אור
והוא באחד
ארבנו

57

כי נפשנו קצה בלחם הקלוקל
די לנו בזה האכלה והעקל
וישלח ה' בעם נחשים שרופים
וימות עם רב מישראל שאלו ופצופים
ויבא העם אל משה ויאמרו חטאנו
התפלל אל ה' ויסר מעלינו
ויתפלל משה בעדם
והיה הנחש שישוך האדם
ויעש משה נחש נחשת
והנחש גם היה ושקוף כקשת
ויסעו בני ישראל מאובות
הנס היו באיינים ונפלאות
משם נסעו ויחנו בנחל זרד
בין גבול מואב ואמורי הוא יורד
על כן יאמר בספר מלחמות
ברוב עוז והעשו והמו ה
ואשד הנחלים אשר נטה לשבת
כי נחל מים אתן סובבת
ומשם היא באר ה
אדם ובהמה רבא ועירא
אז ישיר ישראל את השירה
על אשר מאיה שרי נהורה
באר חפרוה
פלשתים ישברוה
וממדבר מתנה
כל הקורא בה ועונה
וממתנה נחליאל
ומבמות הגיא לנשוא
אשר בשדה מואב ראש הפסגה
אשר שם יחנה אהרן ינהג רעה
וישלח ישראל מלאכים
לשלום מלבם שרכים
אמר אעברה בארצך
ולא בארץ אשר לא עבור בגבולך
ולא נתן ישראל עבור בגבולו ונחלתו
ערך מלחמה ונלחם אתו

זכרנו בני עמור והר חורן ועד
שנתה לבני אחד
וינשכו אתם והיו נרדפים
ויצעקו אל יחיד ומאחד
כי כך ולו דבר לנו
הנחש פעם אחד
ויאמר ה' שלב שרף ושים בגדים
וראה אתו הנשוך וחי האחד
והנשוך היה מסתכל בעצם מוצב
וכי הגדור אחד
ויחנו בעיי העברים בארץ ישובות
מזרח שמש ארץ
ויחנו מנחל ארנון בין קדש ובין ברד
העם כלם ביחד
את והב בסופה ראו נקמות
שניהם ביחד
אשר נשען לגבול מואב מסבה
ארץ מנחל אחד
אשר מתנה שתה שדה ברה
כלם ביחד
באר עלי ענויה בשפה ברורה
והוא באחד
שרים ברנה
במחוקק במשענותם יחד
הורה אדם אבה אל קנה
ורבק בה חשב יחד
ומנחליאל במות הגיא
אשר ישים נפשו במדבר אחד
הנשקף על פני הישימון לדינה רשב
לכל בני ישראל כחכם אחד
לסיחון מלך אמורי ראש פלבים
בשביל דרך אחד
ולא נטה בשדה ובכרמיך
נלך בדרך אחד
ויאסוף את עמו ויצא לקראתו
בין יהצה ובין עיר אחד
ויכהו

ויכהו ישראל לפי חרב
עד גבול עמון שעה שמחה ותרב
ויקח ישראל את כל הערים
העמות וכל אשר בהרים.
כי חשבון עיר מואב מלך אמורי
ויקח את ארצו מידו מארנון ומשבי חורי
על כן יאמרו המושלים.
תבנה ותכונן פן ישאר נגים
כי אש יצאה מחשבון
אכלה ער מואב ומאור [illegible]
אוי לך מואב אבד ה'
למלך אמורי סיחון שלחה
ונירם אבד חשבון עד
וישב ישראל בהם לעדי עד
וישלח משה לרגל את יעזר
ויירש את האמורי ולא היה שער
ויפנו ויעלו דרך הבשן
הוא ועמו באו אל ימען
ויאמר יי' אליו אתו אל תירא
ועשית לו הבערה
ויכו אתו ואת בנו
בכח משה איש ענו
ויסעו ישראל מערבות מואב
מעבר לירדן ירחו הנב

ויירש את ארצו עד יבק עם בני אורב
כולם ביחד
וישב בחשבון ובכל כפרים
בפעם אחד
אשר נלחם במלך מואב הראשון [illegible] וחורי
ביום אחד
בואו חשבון ושמו ל[illegible]ים
בחרבה אחרת
לבבה קרית סיחון עד דיבון
כולם בפעם אחד
עם כמוש בנו פליטים נתנה
ומנחה נשים אחד
דיבון ונשים עד מדבא לעד
עד יבא בוא ליום אחד
וילכדה ומשה אתה בגלגל מודר
אפילו אדם אחד
ויצא עוג לקראתם כוער ככבש
ערלה לבשות עם אחד
כי בידך נתתיו ומיום שהביא בארץ
בעצם יום אחד
ויקחו את רכושו ואת קניינו
למען אב אחד
בזכות אברהם המון אב
וישב ישראל לפנה אחת

פרשת בלק

וירא בלק את כל ישראל משה
הן לריב והן למלחמה
ויגר מואב מפני העם מאד
אשר עשה לנו את כל הרעות
ויאמר מואב לזקני מדין עתה
כלחוך השור וישמו לבו ומחנה
וישלח מלאכים אל בלעם מפתורה
לדבר עמו למעות הבירה
אולי אוכל בו ואגרשנו
קרוב הוא אל גבולנו
כי ידעתי את אשר תברך הוא ברוך
אתן לך זהב לרוב שתדרוך ב[illegible]
ביום אחד

מלך אמורי ומואב נכנס למשכן
לא נשאר בהם עד אחד
ויקץ מפני ישראל ואין לנו נאורה
הגוי אשר מיוחד לאחד
ילחכו העם סביבותינו אבה
עם הבוטחים בא' אחד
אשר אל ארץ בני עמון [illegible]
לישראל עם בחר
כי כסה את עין הארץ [illegible]
על אם דרך את ה'
ואשר תאור יאור בעלך [illegible]
אשר ברגלך מרוך [illegible]
ולכו

אראנו ולא עתה ·· אשורנו ולא קרובה ·· דרך כוכב מיעקב בעתה ·· ור

יקרב יחד אל אחד

ומחץ את פאתי מואב	וקרקר כל בני שת באף
וימשול על עמים בשף	כדבר אל המיוחד
והיה אדום ירשה	ונפלו בידי מקבלי תורה מורשה
וישראל תהיה ידו עושה וקשה	על כל עמים ביחד
והאביד שריד מעיר	ולא ינח ישיש וצעיר
וביתו עשיו באש יבעיר	ויספו כלם ביחד
ויספוק בלק את כפיו	ונפח על ראשו בכפיו
אחר שלשים החרבה שערי מואב וסיפיו	כדבור אל המיוחד
וישא משלו ויאמר ראשית גוים עמלק	הוי כמו ארבה ילק
כיד בן יוסף ידלק	שהיה יחיד ולב אחד
וישא משלו ויאמר	קיני בעלי כלי זמר
לשמעון אשר שמר	עלה אחד
וירא את הקיני	כמלא איתן תנועו
לבער יהיה קין וישאר עם	כיד מלך אשור האחד
וישא משלו ויאמר	לב כל בשר יסער
מפני ישמעאל רע ומר	שיבא מאתו משפט אחד
וצים מיד כתים	וענו אשור בקשת ובאיתנים
וענו [illegible]ר בבני משיח כפרים	ויספו יחד
ויקם בלעם וילך למקומו	עם בלק הלך אל מקומו
וישראל בשטים הטיר טעמו	כל אחד לקח בת אחת
ותקראן לזבחי אלהיהן	ויאכלו וישתחוו להן
ויצמד ישראל אל בנותיהן	והיו לבשר אחד
ויחר [illegible] אף [illegible]	ואמר למשה קח ראשי שבטים
והוקע אתם נגד אלהיהם	ונגד יום אחד
וישב אף חרון יי מהם	בשמעו כל הנצמדים להם
לשמעון שמעו אחרי בעל פעור תועבותיהם	כלם כאיש אחד
והנה איש מבני ישראל בא	והקריב את המדינית בתוך הקובה
חטאתו גדולה ורבה	לפני אל יחיד ומיוחד
לעיני משה וכל ישראל	עשה פריצות כבן ישמעאל
כלם בוכים פתח אהל מועד	המלך המיוחד
וירא פינחס בן אלעזר	לקח רומח בידו ומותניו אזר
אחד האהל והקובה חגר	להרוג איש נשיא לשמעון אחד
ויבא אל תוך הקבה	ראה כזבי וזמרי שוכבים בחבה
חוץ ישמע אחד הויה רבה	והמיר את עם אחד

לקח

ראה פינחס את בת אל נכר
שניהם ברומח עכר
בחיק זמרי כזבי נפופה
נכנס פינחס בקובה כביפה
כשבא רבה בפתח
קדר אתם ברומח
כל העדה בו צפה
נפלו בם מגפה
נשארו בנחש זולף
הרג ארבעה ועשרים אלף
האל ברוב חסדיו
אברהם יצחק עבדיו

ואת איש זשבט זכר
כגבור עריץ אחד
בכסף וזהב נפופה
בהיך אהל כגבור אחר
ומדבש כלול בקמח
והוציא שניהם ביחד
כמו עגלה ערופה
משון איש אחד
ושלף חרב שולף
מעם שבטו אחד
ירחם זרע ידידין
וישראל יחד

פרשת פינחס

וידבר יי אל משה לאמר

דבר אל בן אלעזר פינחס
ראש זמרי בן סלוא מחץ
בקנאו את קנאתי
מעל ישראל ולא כליתי
הנני נותן לו בריתי שלום
תחת אשר קנא לאלהי עולם
ושם האיש המוכה עם המדינית
ושם האשה בת צור כזבי יונית
צרור את המדינים
כי צוררים הם לכם בנכליהם
על דבר פעור פסיליהם
ויהי אחרי המגפה
מבן עשרים שנה הנשארים ממגפה
אלעזר הכהן יפקוד אתם
כל יוצא צבא למשפחתם
ראובן בכור ישראל
יזכה לביאת הגואל
בני ראובן חנוך משפחת החנוכי
קולו ימלא מביכי
לפלוא משפחת הפלואי
חרוץ אמונה תבאי

את צואת בני ישראל רחץ
נחשון בריח אב אחד
הוא השיב את חמתי
את שארית בני אחד
למען איש שראה פנים בחלום
וכפר לעם אחד
זמרי בן סלוא בן הכנענית
ראש אבות מלך עדין אחד
והביתם גדולים עם קטנים
חם נכה אויבים ומונים
על דבר כזבי בת מלכיהם
שבודה זרקה את ה
אמר יי למשה שאול קורא זקופה
על דבר אשה אחרת
בשער וככרכב וחותם
משה לנשיא אחרת
אשר ברכו מפי האל
מגזע שורש אחד
שמעו מהר סיני אנכי
בשם יי אחד
אמונו וטוב רואי
לראות מלך אחד

למחברון
[illegible]

[illegible]

לחצר—ון משפח—ת החצרוני לכר—מי את הכר—מי ויהיו

אלה משפחו—ת הר—אובני הפקדים ארבעים אלף ושבע מאות ושלשים מאה

ובני פלוא אליאב

19

בני אליב נמואל ודתן ואבירם

דתן ואבירם שהצו עם קר—ח

על כהונת אהר—ן

בהצותם בעדת קרח והמגפה

ותפתח הארץ את פיה

ותבלע אתם הארץ בתוליה

בני שמעון לנמואל משפחת הנמואלי

לזרח משפחת הזרחי לשאול

אלה משפחות השמעוני

בלעתם ומאתים אלף נחם עוני

בני גד לצפון משפחת הצפוני

לשוני משפחת השוני

ערוד ערי ואראלי שמהם

ארבעים אלף וחמש מאות לפקודיהם

בני יהודה ער ואונן

יהודה תמיה יבם שנו

לשלה משפחת השלני

לחצרון משפחת החצרני

אלה משפחת יהודה לפקודיהם

וחמש מאות אחים

בני יששכר לתולע משפחת התולעי

שמהם בן לגדיני

לשמרון משפחת השמרני

לגבורים בחושן שני

אלה משפחת יששכר לפקודיהם

ושש מאות לבית אבותיהם

בני זבולון לסרד משפחת הסרדי

ליחלאל משפחת היחלאלי לאנשי פודי

אלה משפחה הזבולני לפקודיהם

יוסף אף פעמים כהם

בני יוסף מנשה ואפרים

ברכם לבני יושב עמים

בני מנשה למכיר משפחת המכירי

ומכיר הוליד את גלעד

ושמידע משפחת השמידעי

שמרים לור בואלי ופודי

באכול אתם האש החמשים ומאתים כלהביק

ובניו לא מתו והיו לנס עד יום האחד

לשאול משפחת השאולי

מן משפח—ה אחר—

שנים ועשרים אלף ומאתים אחדני

על ה—ים האחד—

לאזני משפח—ת האזני

והאני גם משפחה אחר—

אלה משפח—ות גד לפקודיהם

התה— שבט אח—ד

ומותו באר—ץ כנען

תר—זה בנו בכור אחד

לזרח משפחת הזרחני

לחמול החמולי משפחה אחת

ששה ושבעים אלף למספריהם

משה לנשיא אחד

לישוב אחי ודיני

בני אב אחד

לפוע משפחת הפוני

משה לנשיא אחד

ארבעה וששים אלף למספריהם

שבט אחד

לאילון משפחה האילוני בעון גדי

בני אב אחד

ששים אלף וחמש מאות מספריהם

ל יסוד— ומיותר—

אשר נולדו לו במצר—ים

ולבני אב אחד

ולגשר בני בר—ית—

ותלך ואפרי שבט אחד

שבם ואשריאל בפרעתעין גדי

המקר— אח—ד

ולצלפחד אחיהם לא היו לו בנים
חגלה מלכה ותרצה נשים בונים
אלה משפחות מנשה ופקודיהם
ושבע מאות לבית אבותיהם
בני אפרים משותלח משפחת השותלחי
הבכית את אויבי ל———י
לתחן משפחת התחני
יראה בבנין בית שכוני
אלה בני אפרים לפקודיהם
שנים ושלשים אלף וחמש מאות למספריהם
בני בנימין לבלע משפחת הבלעי
ארד ונעמן ישארם ———
לאחירם משפחת האחירמי
לחופם משפחת החופמי
אלה בני בנימן למשפחותם
חמשים וארבעים אלף למספריהם
אלה בני דן למשפחותם
ארבעה ושנים אלף לתולדותם
בני אשר למשפ———תם
לישוה משפחת הישוי לתולדותם
אלה בני אשר לבכר משפחת החברי
שלשה וחמשים אלף ———
בני נפתלי לחצאל משפחת היחצאלי
ושלם משפחת השלמי דומה לתלי
אלה בני ישראל לשבטיהם
אלף ושבע מאות לתולדותם

כי אם בנות מחלה ונועה לבני שני
על אפיקי מים ביחד
שנים וחמשים אלף למספריהם
מטה ——— הסר ארבע
אתה ידעת את ארחי
כי ירד——— ומיחד
לערן משפחת הערני
ותגד———ל דוד ביחד
ומשפחת הבכרי לבית אבותיהם
בני שבט א———
לשועל משפחת השועלי קובע את קובעי
ומעון אב א———
לשופם משפחת השופמי
שבט א———
ארד ונעמן לבית———ם אבותם
ושש מאות מטה——— אחד
ומשפחת העוחמי לבית אבותם
וארבע מאות ומטה——— אחד
לימנה משפחת הימני לבית אבותם
לבריעה משפחת הבריעי מטה אחד
למלכיאל משפחת המלכיאלי גבירי
וארבע מאות בני אב אחד
ליצר משפחת היצרי לגבורתם וחיל
ולגלל מהה מטה אחד
שש מאות אלף למשפחותיהם
כלם——— בני אב אחד

וידבר ה' אל משה לאמר

ולאלה תחלק הארץ בנחלה
בגורל יחלק הארץ בגורלה
לרב תרבה נחלתו
לשמות מטות המשפחות
אלה פקודי הלוים למשפחתם
לקהת משפחת הקהתי ועבודתם
אלה משפחות הלוים כמעינם
משפחת הלבני המחולא בברונם
משפחת המושי והמחלי
קהת ועמרם בן לוי
ושם אשתו יוכבד בת לוי
ותלד בעל ———

למספר שמות עדת סגולה
כל אחד בגבול ארבע
ולמעט תמעיט נחלתו
בין רב למעט ביחד
לגרשון משפחת הגרשוני לצבאותם
למררי משפחת המררי שבט אחד
משפחת הלבני בבית מלונם
עובדי עבודת המשכן אחד
משפחת הקרחי המחלי לוי
ומשה שבט אחד
אשר ילדה אהרן ומרים ללוי
ואת שמותם ביחד

ועוד
שם

ויולד לאהרן את נדב ואת אביהוא
וימת נדב ואביה—וא
ויהיו פקודיהם שלשים ועשרים אלף
כי לא התפקדו בתוך אחיה—ם
אלה פקודי משה ואלעזר הכהן
במדבר סיני פקדם ולא נותר מהן
כי כה אמר—יי׳ להם
ובאלה לא היה איש מפקודי משה ואהרן עמהם
ותקרבנה בנות צלפחד בן חפר
בן מנשה בן יוסף דומה למשפחות הכפר
ואלה שמות בנותיו חגלה
ותעמודנה לפני משה ועדה כגולה
אבינו מת במדב—ר
בחטאו ונשאר נלב—ר
למה יגרע שם אבינו
אין לו בן תנה אחזה לנו
ויקרב משה את משפטן
אמר ה׳ תן להם כבודן וכהן
וידבר יי׳ אל משה לאמר
כן בנות צלפחד דוברות
לאחי אביהם יהיו דבורות
ואל בני ישר—אל תדבר
ואם אין לו בן אחוזתו לבתו תחבר
ואם אין לו בת נחלתו לאחיו יתנו
ואם אין לו אחים אחוזתו לאחי אביו יתנו
והיתה לישראל חקת משפט
מתוך בני ישראל לא ימוט
אמר יי׳ אל משה עלה
וראה את הארץ כי זמנך כלה
על אשר מריתם פי במדבר צן
במריבה
במדבר קדש מדבר צן
כאשר נאסף אהרן אחיך
והשביע בבחלות נפשיך
וידבר יי׳ אל משה לאמר
יפקוד ה׳ אלהי הרוחות לכל בשר
אשר יצא לפניהם ונפשו לו יתמסר

את אלעזר ואת איתמר—אחיו
בהקריבם אש זרה לפני אל אחד
כל זכר מבן עשרים שנה למשפחותיהם
לא נתן להם נחלה בתוך עם אחד
אשר פקדו את בני ישר—אל בפיהן
~~כי אפילו ... יפקדה ... אחד~~
מות ימותו במדבר בעונותי הס—
כי אם שנים ביחד
בן מכיר בן גלעד בריתי הפר—
ונפחת—אחד
נועה ומלכה תרצה ומחלק—
אל פתח אהל—אחד
עמיה במשפחת גבב—ר
ולא נולד לו בן אח—ר
מתוך משפחת שבטינו
בתוך אחי אבינו בירוש אח—ד
לפני אשר דעת לאדם נתן
בתוך אחי אביהם אחוזה אחד—
תן להם נחלה באשר הם לוברו ודר
אר—בעתם בירך
איש כי ימות נחלתו לבן העבר—
כבן יחיד—אחד
ואם אין אחים לאביו לשאירו יתנו
ממשפחה—אחד
כאשר—צוה המלך המשפט
משפט אל ה—מיוחד
אל הר העברים ושם לך אנלה
ונאספת אל אחיך ה—אחד
במריבת העדה להקדישני במים בדין
של קנש—אחד
ונאספת גם אתה אל עמיך
הנחת כסא אל ה—מיוחד
איש לעדה שיהיה מושל ושר
על דבר—פשע אחד

איש אשר יבא לפניהם
ולא תהיה עדת ה' אשר אין להם
ויאמר ה' קח לך את יהושע בן נון
וסמכת ידך עליו והם ולא לכנון
והעמדת אתו לפני אלעזר הכהן
ונתת מהודך עליו וישמעו הן
ולפני אלעזר הכהן יעמד
ושאל לו במשפט האורים ולא יתמוד
על פיו כל העדה יבאו
ועל פיו כל ישראל יצאו
ויקח משה את יהושע ויעמדהו
ויעש משה כאשר צוה ה' אתו
ויסמוך משה את ידיו עליו ויצוהו
כד גזר זה לי ולמניהו

ואשר יוציאם ומקוה הס
ושה כאמן כאחד
אשר בו רוח אלהים כון
והיה לושה לעם אחד
ולבני העדה וראו בעיניהם
וכל הבאים אחריו יחד
ועל פיו כל העדה יצמוד
מעוך המתנו דבר אחד
יפרדו מותנו ויראו
כשדר אחד
ויעמדהו לפני אלעזר והעם אתו
ולא הפיל דבר אחד
עד נחה העם אל נויהו
והוא באחד

וידבר ה' אל משה לאמר

דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם
ריח ניחח תשמרו להקריב במועדכם
ואמרת להם זה האשה אשר תקריבו
שנים ליום עלת תמיד יקריבו
את הכבש האחד תעשה בשחרית
ואת הכבש השני בבריה
עלת תמיד העשויה
ונסכה רביעית יין קנויה
ואת הכבש השני תעשה בין הערבים
אשה ריח ניחח לשוכן שמים
וביום השבת שני כבשים תמימים
עלת שבת בשבתו ועלת תמיד ונוסכים
ובראשי חדשים עלה תקריבו
שבעה כבשים תמימים יביאו
ושלשה עשרונים סלת מנחה
עלה ריח ניחח זבוח ה'
ועשרון עשרון סלת
עבדה תהיה בוללה
ונסכיהם חצי ההין לפר
ורביעית ההין לכבש ישפך
עשה עלת עולת תמיד כרצונו
ושעיר עזים חטאת לה'

את קרבני לחמי לאשי תקח מבחר
כל עדת ישראל ביחד
כבשים בני שנה תמימים יביאו
לפני המלך ה' מיוחד
איפה מסלת עשירית
שאחר בלל ללבד אחד
בה רשיני לריח רצויה
לכבש האחד
ונסכו
כמנחת הבקר תעשה בנקיון כפים
והוא באחד
ושני עשרונים סלת מנחה שנויים
ונסכה קרבו לאחד
פרים בני בקר שנים יקריבו
ואיל אחד
בלולה בשמן לאיל למנחה
אשה לה' מיוחד
מנחה בשמן טוב בוללה
על הכבש האחד
ושלישית ההין לאיל זה המספר
עלת חדש בחדשו לשנה אחרת
ונסכה יין משרת אלוהי
ומשם צוי אחד

וביום

ובחמשה עשר לחדש בין כבשים
כל מלאכת עבודה לא תעשו מקרא קודש
והקרבתם פרים בני בקר שלשה עשר
אילים שנים תמים לא יחסר
שלשה עשרונים לפר האחד
ועשרון עשרון לכבש האחד
ומנחתם סלת בשמן בלולה
ושלשה עשר פרים למנחה בלולה
וביום השני פרים בני בקר שנים עשר
אילים שנים תמם לא יבצר
פרים
ביום השלישי עשתי עשר
מנחתם ונסכיהם לא יחסר
מלבד עלת התמיד ונסכה
קודם ערב עם חשיכה
ביום הרביעי פרים עשרה
כבשים בני שנה י״ד למשמרה
מנחתם ונסכיהם לאילים
מלבד עלת התמיד לקדשים קלים
ביום החמשי פרים ואילים אחד עשר
מנחתם ונסכיהם יהיה נמסר
כל נסכיהם וכל מנחתם
כבשים כמשפטם ודתם
מלבד עלת התמיד ומנחתה
כי אהרן יקטיר ואתה
ביום הששי פרים שמונה
כבשים ארבעה עשר כהלכה
מנחתם ונסכיהם לכבשים
במספרם כמשפטם מקובלים
מלבד עלת התמיד
הכהן ברבות יבתיד
ביום השביעי פרים שבעה
כבשים שמונה וארבעה
כלן מנחתם ונסכיהם
כבשים כמשפטם
מלבד עלת התמיד ומנחתה
דבר יום ביומו במדתה

מקרא קודש הוא ו[illegible] ישעו
כל מלאכה [illegible]
כבשים בני שנה ארבעה עשר
תמימים יהיו ביחד
שני עשרונים לאיל האחד
ושעיר עזים אחד
עם שלשה עשרונים לפר בלולה
מלבד עלת התמיד ונסכה יקריבו יחד
כבשים בני שנה ארבעה עשר
ושעיר עזים אחד
כבשים בני שנה ארבעה עשר
ושעיר עזים אחד
אשר יקריבו לפני עזרת השבת
ליום אחד
אילים שנים יקריבו לעזרה
ושעיר עזים אחד
לפרים ולכבשים מצבלים
מנחה ונסכה כלולים יחד
כבשים בני שנה ארבעה עשר
כי [illegible] סבן אחד
הפרים והאילים במדתם
ושעיר עזים אחד
בבקר ובערב בעתה
לפני ה׳ יחד ומנחה
אלים שנים נדר ותמונה
יהיו תמימים ביחד
לפרים ולאילים לבושים
ה׳ תוך המשכן אחד
על המזבח אתם תשמור
ו[illegible] בני אחד
אלים שנים מהר ובקעה
בני שנה אחד
אילים ופרים שמהם
ושעיר עזים אחד
קודם עלות השחר כן דתה
ועריך לפני ה׳ מיוחד

ביום השמיני תהיה לכם עצרת
והקרבתם עלה אשה ריח ניחח בוררת
מכל מלאכה תהיה ידיכם ננערת
ושמחתם לפני אל יחיד ומיוחד
אלה תעשו ליי במועדיכם
לעולותיכם ולשלמיכם
כאשר צוה יי את משה
ויאמינו ביהוה ובמשה

פר [illegible] נפר ואיל
כבשים יקריבו תמיל
במספרם כמשפטם באיל ותיל
ושעיר עזים חטאת אחת
לבד מנדריכם ונדבותיכם
ולנסכיכם נראות לפני אל אחד
עשו כך כל העם ראשי
וכל בני ישראל גוי אחת

פרשת מטות

וידבר משה אל ראשי המטות - לכל שרים ולכל הדיוטות
והוא אל אחד
איש תדור נדר לא עיניו בארץ משוטטות
או השבע שבועה לאסר אסר
ומכל דבר אשר יתמר
ככל היוצא מפיו כן יעשה
וכאב ארת כן ירצה
ואשה כי תדור נדר
או מכל דבן אשר יצא מאדר
ואסרה אסר בבית אביה
ואסרה אשר אסר בנעוריה
והחריש לה אביה
וכל אסר אשר אסר עליה
ואם הניא אתה אביה
אשר אסרה על נפשה לא יקום עליה
ואם הייתה לאיש ונדריה עליה
ושמע אישה והחריש לה
וקמו כל נדריה ואסריה
לא יוכל לבטל אתה אישה ואביה
ואם ביום שמוע אישה יניא אתה
ואת אשר אסרה לנפשה במבטא שפתה
ונדר אלמנה וגרושה
יקום נדרה כלוח חרושה
ואם בית אישה נדרה
ושמע אישה והחריש בעבורה
ואם הפר יפר אתה אישה
וכל נדר ואסר הפירם אישה
כל נדר וכל שבועת אסר
אישה יקימנו במאמר
ואם החרש יחריש עליה
או כל אסר אשר עליה

יין לחם ובשר
אפילו מבשל לה אשה אחרת
שיתרצה לפני אל מעוז ומחסה
יבחר כן אל המיוחד
מכל פירות אשר יביאו לחדר
ויבוא אל אוצר אחד
והיא נערה ושמע אביה את נדריה
לא יפול מנדריה דבר אחד
וקמו כל נדריה
יקום לפני לא ישא פנים ולא יקח שוחד
ביום שומעו כל נדריה ואסריה
כי הניא אתה אביה ויסלח לה אל אחד
או מבטא שפתיה אשר אסרה עליה
עד יראה מה יעשה אל אחד
אשר אסרה על נפשה בבית המיה
והיה כנגד אחד
והפר את נדרה אשר נדרה מדעתה
ויסלח לה אל אחד
אשר אסרה על נפשה
על כולם אחד
אשר על נפשה אסרה
עד חודש אחד
ביום שומעו כל מוצא שפתה בלחישה
ויסלח לה המלך המיוחד
אשר בנפשה מהם הקצר
ואישה יפירנו ולא כאחד
מיום אל יום והקים נדריה
יקים אתם כלם ביחד

ואם

הארץ לעריה בגבולת
נתנו עליהם אבני סוללות
ובנו את דיבון עטרת וערוער
ואת בית נמרה ויגבהה והרן מער
ובני ראובן בנו חשבון ואת קריתים
ואת מוסבות שם ושבמה שתים
וילכו בני מכיר בן מנשה גלעדה
ויתן משה למכיר בן מנשה לגלעדה
ויאיר בן מנשה הלך וילכד את חותיהם
ויעשו כאשר צוה משה אדוניהם
ונובח הלך וילכד את קנת ובנותיה
ויקרא את שמה נובח בשם בעליה

סביבותיה עשו מדינות גדולות
כמבצר אחד
ואת עטרות שופן יעזר ושפן שומר
ערי מבצר כלם ביחד
ואלעלה ונבו ובעל מעון בנינים
ויקראו שמות לכל אחת ואחת
ויורש את האמרי ונלכדה
וישב בה בני ירחה ופחד
ויקרא חות יאיר את שמותיהם
לא הפילו דבר אחד
נטעו כרמים לגבולותיה
כל עיר על שם איש אחד

פרשת אלה מסעי

אלה מסעי בני ישראל
לצבאות ביד אהרן ויקותיאל
ויכתוב משה את מוצאיהם למסעיהם
ויי הכה כל בכוריהם
ויסעו בני ישראל מרעמסס
בחמשה עשר לחדש ראשה בנס
ממחרת הפסח יצאו ביד רמה
ומצרים מקברים בכורי כל אמה
ויסעו מרעמסס ויחנו בסוכות
ושרות מצרים היו מבכות
ויסעו מסכות ויחנו באיתם
ומשה שם פקד אותם
ויסעו מאתם ויחנו על פי החירות
בדבר אל נגזר בגבורות
ויסעו מפני החירות
וילכו שלשה ימים ולילות
ויסעו במדברה ויחנו במרה
עבדו אל במקהה
ויסעו ממרה ויבאו אילמה
ושבעים תמרים ויחנו שמה
ויסעו מאילים ויחנו על ים סוף
כל איש על חבירו יקצוף
ויסעו ממדבר סין ויחנו בדפקה
כבוד ה' דולקת כאבוקה

אשר יצאו מארץ מצרים בבת האל
עליהם המלך המיוחד
ואלה מסעיהם למוצאיהם
ובאהם שנה שבטים אל אחד
בחדש הראשון שנעשה בו נס
את כל העם ביחד
ובמצרים עשה ה' נקמה
וכל בכוריהם ביחד
מפני שהיו יצרים רבות
כל אחד על קבר אחת
בקצה המדבר כל שבט לצבאותם
על פי אל אחד
לפני בעל צפון מוק לצרות
והוא באחד
ויעברו בתוך הים ובמדברות
עד מצאו מקום אחד
עם רחלו מעבודה זרה
כלבב יחד
שהיו עשרה [illegible] שמה
כל העם ביחד
ובעם לא היה להם ראש וסוף
להלוך בדרך אחת
שבעה נפשם שוקקה
לפני עם אחד

ויסעו

ויסעו מדפקה ויחנו באלוש
ישראל נשאר בקנה הלוש
ויסעו מאלוש ויחנו ברפידים
על משה היו נצמדים
ויסעו מרפידים ויחנו במדבר סיני
משה ונשמע אהרן עדת לויני
ויסעו ממדבר סיני ויחנו בקברות התאוה
בלעים רשומים ובשר העם נתאוה
ויסעו מקברות התאוה ויחנו בחצרות
נשארו פניהם כשולי קדירות
ויסעו מחצרות ויחנו ברתמה
בזרוע נטויה וביד רמה
ויסעו מרתמה ויחנו ברמון פרץ
היה לכלה ונחרץ
ויסעו מרמון פרץ ויחנו בלבנה
אמר אנא הושיעה נא
ויסעו מלבנה ויחנו ברסה
מי נתן יעקב למשסה
ויסעו מרסה ויחנו בקהלתה
ככלה בתוך חופתה
ויסעו מקהלתה ויחנו בהר שפר
המו לאשכול הכופר
ויסעו מהר שפר ויחנו בחרדה
כצפור אשר נדדה
ויסעו מחרדה ויחנו במקהלות
כי לו נתכנו עלילות
ויסעו ממקהלות ויחנו בתחת
נפלה עליהם אימתה ופחד
ויסעו מתחת ויחנו בתרח
כתפוח בכרם פרח
ויסעו מתרח ויחנו במתקה
כיצחק אהב את רבקה
ויסעו ממתקה ויחנו בחשמונה
כנער שאין בו תבונה
ויסעו מחשמונה ויחנו במוסרות
דמע הורידו כפלגי אורות
ויסעו ממוסרות ויחנו בבני יעקן
ובבית אבינו מתוקן
ויסעו מבני יעקן ויחנו בחור הגדגד
על מול בית פעור סגד

מפני עמלק העם נשאר חלוש
לפני עם עמלק רשע אחד
ולא היה מים לשתות זרע ידידים
כלם כאיש אחד
שם נתנו צדקות יי
בקול אחד
על משה ואהרן דברו בצלוה
אפע כל אחד ואחד
המטיר להם שליו כפלגי אורות
לפני אל יחיד ומיוחד
על משה ואהרן ערכו מלחמה
כל אחד מצד אחד
ה' פרץ בהם פרץ
מחרון אף אחד
משה אל אהל מועד פנה
והצליחה לעם אחד
כבוד ה' לעיניו כסה
על דבור אחד
ענני כבוד הקיפו סביבותה
וכמנורה מקשה אחת
כאיל וכצבי עופר
בתוך שרונה אחת
נפש השדה בדרך קנדה
מתוך קין אחת
שם הקריבו שלמים ועולות
והמון כאחד
נשאר העם קריח בפדחת
מפני יראת אל המיוחד
זיו וזוהר להם זרח
ובמשה אחד
נפעם אחרי העם חשקה
שלדה האותים כיחד
סרו מדרך נכונה
ובשוטה אחד
רבו עליהם רעות וצרות
בעלה אחד
נשארו ממצות ריק
לעב בו אדם אחת
נשאר העם כאשה על בעלה הבגד
העם באיש בוגד אחד

ויסעו מהר הגדגד ויחנו ביטבתה
העדה דובבים מעדים שפתך
ויסעו מיטבתה ויחנו בעברונה
עדת יעקב מי מנה
ויסעו מעברונה ויחנו בעציון גבר
נעלו מן מתהדר לשבר
ויסעו מעציון גבר ויחנו בקדש
ראשית תבואתה קודש
ויסעו מקדש ויחנו בהר ההר
עמלק והכנעני עלו בהר
וימת שם בשנת הארבעים לצאתם ממצרים
מאה ועשרים ושלש שנים היה חיים
וישמע הכנעני מלך ערד
ישראל נשאר כאיש נרדם ונתדר
~~[illegible]~~
ויסעו מהר ההר ויחנו בצלמנה
שכנה לראשם [illegible]
ויסעו מצלמונה ויחנו בפונן
כעננה ישנה [illegible]
ויסעו מפונן ויחנו באובות
מדלגים להרים [illegible]
ויסעו מאובות ויחנו בעיי העברים
עם כאישון עין נצורים
ויסעו מעיים ויחנו בדיבון גד
אלעזר ומשה לפני [illegible] גד

אשרי עין שבך ראתה
נהלל את עם המיוחד
זרע הנחול לשרונה
לשמור אל בלב אחד
כנשרים העלו אב
למען אב אחד
נשארו כאשה [illegible] שהתחדש
[illegible] יהיה מיוחד
עם משה אהרן כהן הנהדר
בשאגת אריה אחד
בחדש החמשי באחד לחדש [illegible] הערבים
וימת ויאסף אל עמיו על פי אל אחד
והוא ישב בארץ הנגב [illegible] נפרד
בשורת אהרן כהן לאל המיוחד
~~[illegible]~~
הודו לאל שוכן מעונה
כמוכם אחד
בעתו כל [illegible]חום נתנו
למעמים [illegible] שם אחד
[illegible]נים כאי[illegible]ים ולצבאות
לבבי ולאחד
זקנים [illegible]
עובדים אל המיוחד
על מעשה כל העם אגד
למען אב אחד

ויסעו מדיבון גד ויחנו בעלמון דבלתימה — בקשת לבבם נשלמה
הודו לאל השמימה — שמע ישראל אלהינו ה' אחד
ויסעו מעלמון דבלתימה [illegible] לפני נבו — עם לא ישנה באחותה ושבו
מעבר לירדן יריחו עם שבו — בדבר אל יחיד ומיוחד
ויסעו מהרי העברים — ויחנו בערבות מואב [illegible]
בנות מואב שמם מתגרים — ולהמות לב העם [illegible]
ויסעו מ[illegible] ויחנו על הירדן מבית הישימות — עד אבל השטים
בשני ערמימות [illegible] — ויהיו ארבעה ועשרים אלף
[illegible] — וידבר יי' אל משה לאמר
דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם — אתם עוברים את הירדן אל ארץ כנען ולארץ מגוריהם
והורשתם את יושבי הארץ [illegible] — [illegible] ושרשו מתחד
ואבדתם

ואבדתם את משכיתם   ואת כל צלמי מסכתם
והשמדו את כל במותם   והשמידו אתם ביחד
והורשתם את הארץ וישבתם בה   כי ירושה נתתי לכם כתבה
כל הארץ אדם ובהמה רבה   כלם ביחד
והתנחלתם הארץ בגורל למשפחתכם   לרב תרבו נחלתו בתוככם
ולמעט תמעיטו נחלתו אתכם   אל אשר יצא לו שמה הגורל אחד
למטות אבותיכם תתנחלו   שיעו שמחו
כרעש הרים הנלו   את עם אל המיוחד
ואם לא תורישו את יושבי הארץ מפניכם   יהיו לשכים בעיניכם
ולצנינם בצדכם וצררו אתכם   ולנחלתו שתכם
והיה כאשר דמיתי לעשות להם   כן אעשה לכם בפניכם
עיניכם לא תחוס עליהם   אפילו שוה פרוטה אחד

וידבר ייי אל משה לאמר

צו את בני ישראל ואמרת אליהם   כי אתם באים אל ארץ כנען
זאת הארץ אשר תפול בנחלה מעריהם   ארץ כנען לגבולותיה
והיה לכם פאת נגב ממדבר   על ידי אדום ופניכם יהי נשבר
והיה לכם גבול נגב מקצה ים המלח קדמה   קדמה אל אית אחד
ונסב לכם הגבול מנגב למעלה עקרבים   ועבר צנה והיו תוצאותיו מנגב קדש ברנע
ויצא חצר אדר ועבר עצמונה   וזה לכם גבול אחד
ונסב הגבול לכם מעצמון נחלה מצרים   והיו תוצאותיו הימה מקוה מים
[redacted]
והיה לכם הים הגדול זאת נכנסים כל המים   גבול זה יהיה לכם גבול הים אחד
וזה יהיה לכם גבול צפון מן הים הגדול   תתאו לכם הר ההר הגדול
מהר ההר תתאו לבאות עיר גדול   והיו תוצאות הגבול צדדה
והיה הגבול זפרונה   והיה תוצאותיו חצר עינן מריע עם חונה
והתאויתם לכם לגבול קדמה   ומחצר עינן שפמה עד גבול
וירד הגבול משפם הרבלה   מקדם לעין גבולה
ומחה נכתף כנרת קדמה לגבולה   על ים לב אחד
וירד הגבול הירדנה   והיו תוצאותיו ים המלח דרך גבולה
זאת הארץ אשר תתחלקו בה   לגבולותיה סביב ביחד
ויצו משה את בני ישראל לאמר   זאת הארץ אשר תתנחלו בגורל לאמור
אשר צוה ה' לתת לתשעת המטות מקריתי זכור ושמור   וחצי המטה אחד
כי לקחו מטה הראובני לבית אבותם   ומטה הגדי לבית אבותם
וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם   כל אחד חלק אחד
שני המטות וחצי המטה   לקחו נחלתם מעבר לירדן יריחו במטעה
ים קדמה ומזרח נוטה   כל גבולם יחד

וידבר ייי אל משה לאמר

אלה שמות האנשים   אשר הכהן והושע מקודשים
אשר ינחלו את ארץ כנען ויושביה קשים   בני אב אחד

נשיא אחד תקחו מכל השבטים
לבני אשר פעל יהוה ועם ברהטים
מטה יהודה כלב בן יפונה
ראשון לציון הנם הנה
מטה שמעון שמואל בן עמיהוד
ודרך זרוע אף קדקד
מטה בנימן אלידד בן כסלון
בשמחה תלאון ובשלום תובלון
מטה דן בוקי בן יגלי
הוא יקים את דגלי
מטה יוסף חניאל בן אפד
טוב אלהים ניפקד
מטה אפרים קמואל בן שפטן
וימשול על אומה יקטן
מטה זבולון אליצפן בן פרנך
יכוד המגדול ותענך
מטה יששכר פלטיאל בן עזן
תפיק מזן אל זן
מטה אשר אחיהוד בן שלמי
מאמות ירדוש דמי
מטה נפתלי פדהאל בן עמיהוד
מושיבם מארץ נוד
אלה אשר צוה האל
כאשר אמר יקותיאל
וידבר ה' אל משה
על ירדן יריחו ימשה
צו ישראל ונתנו ללוים מנחלת אחזתם
ובין בערים לשבת החת עבודתם
ומגרשי הערים אשר תתנו
אלף אמה סביב יתנו
ומדותם מחוץ לעיר אלפים באמה
ואת פאת נגב אלפים באמה
ואת פאת ים אלפים באמה
והעיר בתוך כמסנה עצומה
ואת הערים אשר תתנו
ללוים שמה רוצח ונשיהם תתנו

לנחול את הארץ אשר נשבע לאבותם תמים
ומשען בא יחיד ומיוחד
מתוקה מכל דבר מנוך ה'
שבט יהודה אחד
מכובד בשם טוב ובעל סוד
שבט שמעון אחד
על גויי הארץ עליון
שבט בנימין אחד
ינתק מוסרי בני
שבט דן אחד
חכמה בלבו יצפון
את עמו בגאולה אחרת
לעולם יהיה הקטן
שבט אפרים אחד
מאכלו יהיה צוף ונפך
שבט זבולון אחד
מפואר במה כחב
שבט יששכר אחד
נגיד יהיה לבני עמי
שבט אשר אחד
בעל אמונה ויחוד
שבט נפתלי אחד
לנחל לבני ישראל
מטה לנשיא אחד
בערבות מואב מול קדשה
את כל העם ביחד
ערים לשבת ומגרש לערים סביבותם
כחלק שבט אחד
מקיר העיר וחוצה יתכנו
לכל אחד ואחד
ומגד פאת קדמה
החום שבט אחד
ואת פאת צפון אלפים באמה
ובמגרל אחד
שש ערי מקלט לנוס שמה יחנו
ארבעים ושתים עיר כנס יחד
כל
שם

כל הערים אשר תתנו ללוים מאחזת ישר—ל המגרשים
ארבעים ושמנה ערים [illegible] על פי איש א— —ד
מאת הרב תרבו נחלתו ומאת ה— מעט תמעיטו נחלתו
מעריו ללוים יתן מחלק נחלתו ע—ם א— —ד

וידבר יי׳ אל משה לאמר

דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם אתם עוברים את הירדן ושבתם בארציכם
והקריתם ערי מקלט לכם בעריכם לנוס שמה —רוצח נפש אחד
והיו הערים למקלט לכם מגואל ולא ימות הרוצח עד עמדו לפני הא—ל
ולפני העדה המשפט ישראל כאשר לוק—— עבד אל המיוחד
שש ערי מקלט תהיינה לכם ושלש ערים תתנו מעבר לירדן מנחלת אחיכם
ושלש ערים בארץ כנען למקלט תהיינה בתוככם לנוס שמה הודה בשגגה נפש [illegible]
לבני ישראל לגרכם ולתושבכם בתוכם תהיינה שש ערי מקלט הא—ל לנוס הלה בתוכם
וכל מכה נפש בשגגה ינוס לתוכם ולא ימות איש אחד
ואם בכלי ברזל הכהו וימות ואם באבן יד אשר ימות בה הכהו וימות
או בכלי עץ הכהו וימות ימות הרוצח בדין אל המיוחד
גואל הדם ימית את הרוצח כן הוא ויהיה כן אפילו [illegible] צריך
חרב [illegible] כנבור —— אחד
ואם בשנאה יהדפנו או העשק עלו אבן בצדיה וימיתנו
או באבן הכהו בידו ויהרגהו גואל הדם ימית את —רוצח אחד
ואם בפתע בלא איבה הדפו או השליך [illegible] כל כלי שמותו בם בלא [illegible]
או הפיל [illegible] בלא ראותין בשגגה ולא היה לו [illegible] כאויב אחד
ושפטו העדה את שניהם ויעשו פשר——ה בינהם
והצילו העדה את רוצח מיד גואל הדם והשיבו אתו העדה בעיר מקלטו אחת
וישב שם עד מות הכהן הגדול אם יצא יצא הרוצח ונבדל גדול
[illegible] לא יחדל חדול מגהדון רוצח א——ד

~~[illegible]~~

מחוץ לגבול עיר מקלטו והשיבו כי אין פשע לגואל הדם שהרגו
כי הרוצח לבו הפיגו למות בח——ב אחד
כי בעיר מקלטו הרוצח ישב עד מות הכהן הגדול אין דבר ואין קשב
ואחר ישוב הרוצח לאחוזתו ודם לא יחשב ישב בלא יראה ופחד
והיו לכם לחקת עולם משפט לדורתיכם בכל א——ץ מושבותיכם
לגר בגר ולאזרח אשר בארצכם תורה אחת ומשפט אחד
כל מכה נפש לפי עדים שעשה אנשים עלו משדים
לא תקחו כופר לנפש רוצח בגדים ולא ישנה בעפש למות עד אחד
ולא תקחו כופר לנוס אל עיר מקלטו לשוב בארץ עד הכהן שמשו בוטו
בעת יחטא וישב בתוך שבטו כל הרוצח נפש אדם אחד
ולא תחניפו את הא——ץ כי הדם הוא יחניף את הא——ץ
ולא יכפר לדם אשר שופך ותטמא הארץ בדם איש נקי אחד
כי אני שוכן בתוכה ולכבודי על ראש בני ישראל סובכה
אשלה לאחריכם חרפה וארוכה וצדקה תלמדו—— יחד
ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בן מנשה בן [illegible]
וידברו לפני משה והנשיאים בני רעד וכל ראשי בני ישראל קול אחד

ויאמרו

אם חל ר״ח ניסן ביום שבת מוציאין ג׳ ס״ת באחת
קורא פרשת השבוע ובשני קורא בענין ר״ח ובשלישי
קורא בפרשת בלא פרשה כך כתוב בספר תיקון
ישכר בדף ע״ב בטור שיטות

מי המיוחד אתה סיבת כל עילה ממציא כל נמצא נסתר ונגלה

נשמך מפארים ברוא ומטה ומעלה וקדושה משלשים יחד

יודעין יבינו כלם כאחד ה' אחד ושמו אחד

דך ויעשר וכל דבריו נאמנים עשה המזלות בשמים ושנים עשר שבטים בארץ

שנה עשר שנה שער שני אדנים [illegible] ה' אחד

יודעין יבינו כלם כאחד ה' אחד ושמו אחד

ראשון לכל ראשון לפניו לא נוצר ואחריו לא יהיה והוא פודה ומציל

אין לנו רבי ושני לא שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד

יודעין יבינו כלם כאחד ה' אחד ושמו אחד

יחיד ונמצא היה והוה ויהיה יוצר כל נוצר מחיה וממית

ונשגב לבדו ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד

יודעין יבינו כלם כאחד ה' אחד ושמו אחד

המון כוכבים לפניך משבחים מלאכים עומדים צפופים ומשבחים רוחים

שנים עשר מזלות אנחנו אחים בני אבינו האחד

יודעין יבינו כלם כאחד ה' אחד ושמו אחד

עזוז וגבור עושה גדולות לאין חקר עוז וחדוה במקומו הוד ויקר

ברא הכל ואמר ויהי ערב ויהי בקר יום אחד

יודעין יבינו כלם כאחד ה' אחד ושמו אחד

נוטפי מים יבוקו מאור לאידו שמש ירח וצבא השמים מעידים לכבודו

שני מחנות מיחדים יחודו מגה אחד ומגה אחד

יודעין יבינו כלם כאחד ה' אחד ושמו אחד

יה השב בית המקדש [illegible] הבנה אתה ושמרה ויבא דודי לגנו

והרחם על בניך אתה ואת בנו לא תשחטו ביום אחד

יודעין יבינו כלם כאחד ה' אחד ושמו אחד

תזכינו בהיכל הקדושה ופדה ישראל מאויב הרועה

עיר עוזיה דרושה וצדקה הצמיח יחד

יודעין יבינו כלם כאחד ה' אחד ושמו אחד

ויאמר—ו את אדוני צוה
ואד—וני צוה ביוי
אם יהיו לשבטי ישרא לנשים
ונגרע נחלתהינו יהיו נגרעים
ואם לבני ישרא יהיה היובל
על ומטה אחר יהיה סובל
ויצו משה את בני ישרא
זה הדבר אשר צוה הא'ל
לטוב בעיניהם יהיו לנשים
יהיו לבני דודיהם הנגשים
איש במטות אביהם ידבקו
לעד בספר— ירחקו
וכל בת יורשת נחלה
למען ירשו בני ישרא נחלה
ולא תסוב נחלה ממטה ממטה אחר
ידבקו המטות ואיש נבעדו מטה שוחר
ותהיינה בנות צלפחד לבני דודיהן לנשים

נתה נחלת הארץ בגורל לעדת אמוני
נתת נחלה לבנות צלפחד אחינו האחד
יגרע בנחלתן ומנחלת קרוביהם הנגשים
כל אחד לקבלה—האחד
נחלת מטתנו יהיה—חובל
אתנה אחינו א—וד
כן משה בני יוסף דוברים כהוגן
לבנות צלפחד—כאחד
ולא תסוב נחלתן למטה ישרא קדושים
אם ממשפחד— אחד
דבריהם כאמת נלכד—קו
עד— היום ק—אחד
למשפחת אביה תהיה בעולה
איש נחלת אבו—תו כיחד
איש בנחלת—כו יהיה בוחר
כאשר צוה ה' את משה עבד אל אחד
מלכה תרצה וחגלה ומקודשים
ותהיה נחלתן על מטה לבית יחד

מחלה ונועה ממשפחת בני מנשה בן יוסף היו לנשים
אשר צוה ה' ביד משה לבני עשר— שבטים
אלה המצות והמשפטים
ישרא בני אב אח—ד
בערבות מואב על ירדן ירחו היו נותנים

אתחיל לכתוב ספר אלה הדברים בשם בורא
רוח ויוצר הרים

אלה הדברים אשר דבר משה
במדבר בערבה מול ים סוף השה
בין פארן ובין תופל
עד בר שעיר ארבעה עשר יום כופל
ויהי בארבעים שנה
דבר משה אל בני ישרא תורה ושינה
אחרי הכותו את סיחון מלך האמורי
ואת עוג מלך הבשן גדיו בעלי פירי
אשר ישב בעשתרות באדרעי
לבאר שנת הורת אל מושיע
יי הוא אלהינו
רב לכם שבת בהר סעו ופנו
בערבה בהר ובשפלה
ארץ כנען והלבנון יהיה לכם נחלה
ראה נתתי לפניכם
אשר נשבע יי לאבותיכם

אל כל ישרא בעבר הירדן ~~[illegible]~~ עם ראשי
שהיו יושבים עם כל ישרא ביחד
ולבן וחצירות די זהב חושך ואופל
ושר קדש ברנע הוא מלון אחד
בעשתי עשר יום במעינה
נח—ע יום אחד
אשר יושב בחשבון עם בני אמורי
שהיה עבר ללב אחד
בעבר הירדן הואיל משה לתגלות עביני
מיד פרעה מלך אחד
בחור—ב דבר אלינו
ובואו הר— האמורי ביחד
בנגב ובחוף הים וכל גבולה
עד נהר פרת עם אחד
באו ורשו ארץ אויביכם
אברהם יצחק ויעקב עלעם ביחד

ואומר אליכם בעת ההיא לאמר
אשרי האיש בתלונותיו החל ובמצור
יי אלהיכם הרבה אתכם
אף פעמים יוסף עליכם ככם
ה אלהי אבותיכם
כאשר דבר לכם
איכה אשא לבדי טרחכם
הבו אנשים חכמים לכם
שיהיו נבונים וידועים לשבטיכם
דיינים יהיו עליכם
ותענו אתי ותאמרו
כמי הים בזמן
שרי אלפים למאות
ושרי עשרות לרבבות
ואצוה את שבטיכם
ושפטתם צדק בניכם
במשפט לא תכירו פנים
לא תגורו מפני בעלי פנים
והדבר אשר מכם יקשה
שלא יהיה בכם נושא
ואצוה אתכם את כל הדברים
ולא יהיה מריבה בשערים
ונסע מחורב ונלך את המדבר הנורא
כאשר צוה שנטה אורח
ונבא עד קדש ברנע
כדבר אל הים קוריע
ראה נתן יי אלהיך
עלה רש כאשר נשבע לאבותיך
ותקרבון אלי כלכם
שמעו לדבריכם
ותאמרו נשלחה אנשים לפנינו
ומהן ישיבו אותנו
את הדרך אשר נעלה בה
הל נשמו יעשה פלא
ויטב בעיני הדבר
מורגל קדוש ונבר
ויפנו ויעלו ההרה
וירגלו אותה בחפירה
ויקחו מפרי הארץ בידם
ויאמרו טובה הארץ
ותמרו את פי שוכן זבולה
ותאמרו בשנאה אתנו רוצה לבלור
מארץ מצרים הוציאנו
אמורי רוצה להשמידנו
אנה אנחנו עולים אחינו
לאמר עם גדול ורם ממנו

לא אוכל שאת לבדי עם שומרי זכור ושמור
וירבה לעם המיוחד
ככוכבי השמים היום הנכם
יין אחד
הוא יברך אתכם
הלא המלך המיוחד
את משאכם וריבכם
נשיא למטה אחד
ואשימם כתר לראשיכם
ושפטו את העם בלי שוחד
טוב הדבר באמת גמרו
לה נהיג עם המיוחד
ושרי חמשים לצבאות
ראשי עם יחד
לאמר שמוע בין אחיכם
בתורת אל המיוחד
כקטן כגדול ישפטו הדיינים
כי המשפט הוא לאל אחד
תקרבון אל נביאכם משה
ותמלאתם לאל יחיד ומיוחד
אשר תעשון בכל עבר
ולא השגו אחד
עד הר האמורים בגלל גבורה
וה ולא באחד
הר האמורי לכם
שנים עשר גברים בבת אחת
את הארץ לפניך
אל תירא ואל תחת
ראשיכם ושבטיכם
למען אב אחד
ויחפרו את הארץ לנו
תשובה דבר אחד
ואת כל הערים הטה
למען אב אחד
ותחשב ה העם שבבר
נשיא למטה אחד
ויבאו אל נחל אשכול הבירה
פני יראה ופחד
ויורידו לנו כבודם

ולא אביתם לעלות
את ה האיש אחד
לתת אותנו ביד אויבינו
בנו אחד
המסו את לבבינו
גדול אימה ופחד
ערים

נרים גדולות ובצורות בשמים
גבורים הם כסיחון ועוג כפלים
ואומר אליכם אל תערצון מהם
כאשר עשה במצרים אחיהם
ובמדבר אשר ראית
בכל הדרך על כנפי נשרים ראית
ובדבר הזה אינכם מאמינים
ההולך לפניכם לתשון איתנים
לתור לכם מקום לחנותכם
ובעמוד ענן יום לפניכם
וישמע ה' את קול דבריכם
אם יראו איש באנשים אלה שלכם
לא יראו את הארץ הטובה
זולתי כלב אשר דרך בה
את הארץ לא אתננה
ובהתאנף בגללכם שלא אראינה
יהושע בן נון העומד לפניך
הוא ינחלה לארץ עמיך
וטפכם אשר אמרתם לבז יהיה
והם יבאו שמה ירושה להם יהיה
ואתה פנו לכם וסעו המדברה
עם למדתי אתכם חקי תורה
ותענו אלי ותאמרו חטאנו
כאשר צוה ה' אלהינו
ותחגרו איש את כלי מלחמתו
ולא היה הדבר בעתו
ויאמר ה' אלי אמור להם
פן תנגפו לפניהם וישבחו לאלהיהם
ולא שמעתם את אשר דברתי אליכם
ויצא האמורי היושב בהר לקראתכם
וירדפו אתכם עד חרמה
ותשובו ותבכו עד שניכם זרמה
ולא שמע ה' לקולכם
ותשבו בקדש כאשר אביתם
ויפן ונסע המדברה
דרך ים סוף ישרה
ונסב את הר שעיר ימים רבים
אנשיהם כאריות ודובים

ויאמר יי אלי לאמר

רב לכם סוב את ההר הזה
צו את העם עתן נרגזה
אתם עוברים את אחיכם
ונשמרתם מאד וייראו מכם

וגם בני ענקים יושבים בירושלים
כל אחד ירדוף אלף איש בחרב
כי ה' אלהיכם ינקום מהרם
לא נשא מהם עד אחד
כאשר ישא איש את בנו כן הייתה
עד באתם עד מקום אחד
בה' אלהיכם רוכב עננים
היולך לכם יחד
באש לילה בדרך לראותכם
למען אב אחד
ויהלוך וישבע על כולכם
עם הדור אחד
אשר נשבע אל דגול מרבבה
ונשא אחד
בניו לזרעו ינחילנה
ולא אעבור ארץ אחרת
אתו תחזק במקומיך
שארית גוי אחד
ובניכם אשר לא ידעו טוב ורע רק שם יהיה
בעת יחיד ומיוחד
דרך ים סוף על מי מריבה
אשר נתן לכם אל אחד
אנחנו לא הנינו נעלה ונלחמה
שעוה לפני אל המיוחד
ותהינו לעלות ההרה כל איש בידו פתן
כאשר אמר אל אחד
אל תעלו ולא תלחמו בהם
במפול עם אחד
ותזידו ותעלו ההרה כדבורים
כלם אגודה אחרת
כאשר תעשינה הדבורים בשמתה
מים כנהר אחד
ולא האזין אליכם
אתכם יומים בדרך
כאשר דבר אל גורל
כדבר מושל ברום ותחת
עד באנו למעלה עקרבים
נוהמים לעם המיוחד

פנו לכם צפונה את מקום שתחבה
כלם כאיש אחד
בני עשו היושבים בהר לפניכם
תפול עליהם אימתה ופחד

אל תתגר בם מלחמה
כי ירושה נתתי לו באמונה
אכל מאתם בכסף תשברו מאתם ואכלתם
נעלה אלהיכם אז שמעתם
ידע לכתך את המדבר
חסדו עליכם מאד נבר
ונעבור מאת בני עשו אחינו
מאילת ומעציון גבר כלכו
ונפן ונעבור דרך מדבר מואב
ואל תשע עמו מלחמה כן ירחב
כי לא אתן לך מארצו ירשה
האימים לפניך הפה ירושה
~~[illegible]~~
עם גדול ורם כענקים
והמואבים יקראו להם אימים
ובשעיר ישבו החורים לפנים
כאשר עשו לירושתו בני איתנים
עתה קומו ועברו את נחל זרד
ונעבור את נחל זרד
עד אשר עברנו את נחל זרד
עד תום כל הדור כתבלה שתפרד
וגם יד ה׳ היתה בם להומם
כל אנשי המלחמה כאשר תמם

ולא הקחו מארצם מאומה
את שעיר חלק אחד
ונוים מאתם בכסף תשברו ושתיתם
כלב יד
ארבעים שנה לא חסרת דבר
כאב האוהב בן משחד
היושבים בשעיר בדרך הערבה נגדנו
כאיש אחד
ויאמר ה׳ אלי הלך מואב
מעון ים ערבה אחת
כי לבני לוט נתתיה ירושה
כרשה יחחד
~~[illegible]~~
רפאים אף הם יחשבו כענקים
בתורא ופחד
ובני עשו ירשום וישבום בני זנונים
נכח אל יחיד ומיוחד
והימים אשר הלכנו משם כאיש חרד
עד קדש ברנע מלון אחד
שלשים ושמונה מאות שנה עשו יורד
פחד נשבע להם אל המיוחד
ויקרב המלחמה עד תומם
לעשות להם אל אחד

וידבר יי׳ אל משה לאמר

אתה עובר היום את גבול מואב את ער
כי לבני לוט נתתיה ירושה ולעקב השער
אל תתגר בם ואל תגורם
ויד מארצם הרים
ארץ רפאים תחשב
והעמונים יקראו להם זמזמים אתו תושב
עם גדול ורם ורב כענקים
וירשום וישבום תחתם נרע קדושים
כאשר עשה לבני עשו היושבים בשעיר
וישבו תחתם עד היום בעיר
והעוים היושבים בחצרים
השמידום וישבו תחתם ארורים
קומו ועברו את נחל ארנון
כחל רש ארצו והתגר במלחמה לא תחון
היום הזה אחל תת פחדך ויראתך
יחלו ולעשו כיחד מפניך
ואשלח מלאכים ממדבר קדמות
אעברה בארצך לא נטה בכל המקומות

וקרבת מול בני עמון אל תצע להם צער
מעונו אחיו אחד
והן עלתם על תעוררם
מעון שבועה אחת
אף רפאים היא בה יושב
הם ממשפחה אחת
השמידום מפניהם כרצון שוכן שחקים
בני אב אחד
אשר השמיד את החורי ישיש ושעיר
אומה אחד
עד עזה אומה כפתורים
בני כנען אחד
כי בידך נתתי את סיחון וקריתכינגן
מהם איש אחד
על פני כל העמים אשר ישמעון ושמעך
במורא ופחד
אל סיחון מלך חשבון דברי שלומות
עד אעבור דרך אחת

אכל בכסף תשברני ואכלתי
רק אעברה ברגלי והלקה אשר אתי
כאשר עשו לי בני עשו היושבים בהר
עד אשר נעבור את הירדן בסוס ודוהר
ולא אבה סיחון מלך חשבון העבירנו בו
נתנו יתן את בידך ונשפוך דם לבו
ויאמר ה' אלי אתה תר— את—
יש את סיחון וארצו ועד כאשר יראה
ויצא סיחון לק—
ויתנהו ה' לפנינו
ונלכד את כל עריו
נשים והטף נשו להרין
רק הבהמה בזזנו לנו
מערער אשר על נחל ארנון עברנו
לא היתה קריה אשר שגבה ממנו
את הכל נתן ה' אלהינו לפנינו
רק אל ארץ בני עמון לא קרבת
ועדי ההר אשר צוה ה' לנו עתה
ונפן ונעל דרך הבשן
נערוך עומנו מלחמה וכל בני בשן
ויאמר ה' אל תירא אתו
ועשית לו כאשר עשית לסיחון ומלחמה
ויתן ה' אתו בידינו
ונכהו עד בלתי השארנו שריד ממנו
ונלכד את כל עריו
כל חבל ארגב ממלכת עריו
כל אלה ערים בצורת חומה
לבד מערי הפרזי הרבה שוכנו עקמה
ונחרימם כאשר לסיחון עשינו
טף ונשים ועל העיר הבהמה בזזנו
ונקח בעת ההיא את הארץ
אשר מעבר הירדן מארץ
צידונים יקרא ולחרמון שרין
שלום ממגדל אפירין
כל ערי המישור
עד סלכה ואדרעי הששור
רק עוג מלך הבשן מיתר הרפאים
הוא היא ערבת בני עמון ממנה מעד עדנים

ומים בכסף תתן לי ושתיתי
אל גבול א—
—ד
והמואבים היושבים בער על שפת נהר
כאשר— אמר אל המוחר
כי הקשה ה' אלהיך את רוחו בקרבו
תפול עליהם אימתה ופחד
כי החלתי תת לפניך גוי אחד
על תנה בהמה אחר—
נשרוך מלחמה עמנו
ונך אתו ואת עמו כאיש אחד
ונחרים את כל יושבי עריו
לא נשאר מהם שריד אחד
ושלל הערים אשר לכדנו
ועד העיר אשר בנחל אחד
מהעיר אשר בנחל ועד גלעד לקחנו
כאשר— נשבע לאב אחד
ועל יד נחל יבק לא דרכת
על יד נביא אחד
ויצא עוג לקראתנו בוער בבשן
המלך לנו אחד
כי בידך נתתי אתו
מלך האמורי אחד
את עוג מלך הבשן אויבינו
אפילו אדם אחד
ששים עיר אשר היו בעריו
כלם בכת אחד
גבהה דלתים ובריח ערכי מלחמה
לא נשאר מהם ער— אחד
ומלך חשבון וכל עיר מתים הרגנו
כל אדם תנך אחד
מיד שני מלכי האמורי מחושים חרם
ועד הר חרמון פרצנו פרץ כלנו כאחד
והאמורי יקראו ~~לחבון~~ שניר וחרמון
והבבל— אחד
וכל הגלעד עד בשור
ממלכות עוג מלך אחד
הנה ערשו ערש ברזל אשר עשה לגרעים
כל שתיה מוראה ופחד

תשע אמות ארכה
באמת איש היושב לרבא
ואת הארץ הזאת ירשנו
וחצי הר הגלעד ועריו לראובני הנתנו
ואת הגלעד ואת הבשן
כל חבל ארגב גבול כל הבשן
ויאיר בן מנשה לקח חבל
ההוא יקרא ארץ רפאים בחבל
ויקרא אתם על שמו חות יאיר
ולכל גרע ישורון בשבטו יאיר
ולמכיר נתתי את הגלעד
והנחל בגבול בעשרון נחלה לגד
והערבה והירדן וגבול מכנרת
תחת אשדת הפסגה מזרחה נודדת
ואצו בעת ההיא אתכם
חלוצים תעברו לבני אחיכם
רק מקנכם טפכם ונשיכם
ישבו בעריכם אשר נתתי לכם
עד אשר יניח ה' לאחיכם
וישבתם איש לירושתו אשר נתתי לכם
ואת יהושע בן נון צויתי
שני המלכים אשר הרגתי
כן יעשה ה' לכל הממלכות
כי עמדי אלהי הרוחות
לא תיראום כי ה' אלהיכם
לשר יהיה עמכם

וארבע אמות רחבה חצי ארבה
על פני פלנש אחר
מערוער ועד חבשון אשר לנחל ארנון לקחנו
לגדי ישבט אחד
ואת ממלכת עוג בן בשן
שמה לחצי שבט אחד
מן הגשורי והארגב בתבל
מקום ומרעה לשבט אחד
עד היום אשר לו אל יאיר
בביאת גולא לעם אחד
ולראובני נתתי ארנון ויבק הסמוך לגלעד
עד ים באחד
ועד ים הערבה ים המלח מזרחה במזרח
נחלה נתתי להם בתנאי אחד
את הארץ אשר נתן ה' לכם
עד ירשו ארץ אב אחד
ידעתי כי מקנה רב לכם
חלק אחד
וירשו את הארץ בזאתכם
אחזה בנחלה אחרת
עיניך הרואות את אשר עשיתי
אתם בדבר אל המיוחד
הגבורות מלך והמלכות
אשר אתה עובר שמה להנחיל לעם אחד
הוא הנלחם לכם עם אויביכם
עד בא פדות לעם אחד

פרשת ואתחנן

אל אדוני אתחנן
אני עני יתחנן
אדני ה' אתה החלות להראות את עבדך
אשר יעשה במעשיך וכגבורותיך
אעברה נא ואראה את הארץ הטובה
ההר הטוב והלבנון בתבה
ויתעבר ה' בי למענכם
למען עולם עתק עפיכם

בכל עדי יתלונן
למען שמו המיוחד
את ידך החזקה ואת גדלך
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת
אשר בעבר הירדן נתיבה
למען שמך אחד
ולא שמע אלי בגללכם
לדבר בעסק פלגו אחד
עלה
שמע

עלה ראש הפסגה ושא עיניך
כי לא תעבר את הירדן הזה
וצו את יהושע וחזקהו ואמצהו
ונשב בגיא מול בית פעור [illegible]
ועתה ישראל שמע אל החקים
אשר אנכי מלמד אתכם היו צדוקים
למען תחיון ובאתם
אשר ה' אלהיכם נותן לבניכם ונחלתם
לא תוסיפו על הדבר אשר מצוה אתכם
אשר אנכי מצוה אתכם
עיניכם הרואות אשר עשה ה' בבעל פעור
השמידו ה' אלהיך מקרבך כהבערת שאור
ואתם בני צדיקים
שהם מדבקים על ארקים
ראה למדתי אתכם חקים ומשפטים
אשר אתם בארץ והאמות אורחותיהם מעוים
ושמרתם אתם ועשיתם
לעיני העמים אשר סביבותיכם
יקראו העם נבון וחכם
ומכל האדם למד ויחכם
כי מי גוי גדול מגזה
רק הגוי הגדול הזה
ומי גוי גדול אשר לו חקים צדקים
אשר אני נותן לפניכם להקים
רק השמר לך ושמור נפשך
פן יסורו מלבבך כל ימי חייך
והודעתם לבניך ולבני בניך
בזרעך ובזרע זרעך
יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב
שימו לפי פנים ולא תקשו עורף
למען ילמדון ליראה אתי כל הימים
ולבני בניהם ילמדון שתאריכו ימים
והקרבון והעמדו תחת ההר
ענן חושך וערפל לבוהר
וידבר עמכם מתוך האש
וההר כים היה גועש
קול דברים הייתם שומעים
זולתי קול שופר נעים
ויגד לכם את בריתו

ימה צפונה ותימנה ומזרחה אתה לבדיך
למען דבור אחד
כי הוא יעבור בעם וינחיל אתם את הארץ הזאת
כי הוא העובר אחרית
אל המשפטים אשר בתורת אל חקוקים
ותדבקו באל יחיד ומיוחד
אל הארץ הטובה וירשתם
אותה עד יום האחד
ולא תגרעו ממצות אלהיכם
כאשר שמעתם מפי אל אחד
כי כל שהלך אחריו נפשו ממנו שור
פריו ממעל ושרשיו מתחת
קיימים כלכם ככוכבי שחקים
כסעור תאורית
עיניכם בהם יהיו מביטים
והולכים בדרך אחד
כי היא חכמתכם ובינתכם
ענו ואמרו וכל העם בפה אחד
אלהים בשכינתו סבבם
כמו מלך אחד
אשר הוא אלהים פנים בפנים יחגה
קרובים אל המלך המיוחד
בכל התורה יומם ולילה הם דביקים
דברי הנביאים כפה אחד
פן תשכח את הדברים אשר ראו עיני אנשיך
עד יום האחד
וכל הדורות הבאים אחריך
ודבקת באל אחד
באמור ה' אלי הקהל לי העם ואשמע באש עורף
ואשמיעם תורה אחת
אשר הם על פני האדמה קיימים
עד ביאת גואל אחד
וההר עד לב השמים באש יבער
ושכן עליו אל יחיד ומיוחד
ומפחד היה כל חי ורעש
מיראת אל המיוחד
ותמונה אינכם רואים
ודבר ה' אחד
עשרת הדברים צוה למשרתו

ויכתבם על שני לחת אבנים ונתנם למאמין ביתו ... ללמד אתכם תורה אחד

אשר תעשו אתם בארץ
כי לא ראיתם כל תמונה זולת יוסד הארץ
פן תשחיתון ועשיתם לכם כל תמונה
או תבנית זכר או נקבה אינכם הבונה
או תבנית בהמה ורזיה
תבנית כל רומש בתבל וביה
ופן ישא עיניך השמימה
ונדחת והשתחוית להם באימה
ואתכם לקח ה' ויוצא אתכם מכור הברזל
על כן אמרך כן תהיה בשפתים נוזל
וה' התאנף בי על דבריכם
את הארץ הטובה אשר הנחיל ה' לאבותיכם
כי אנכי מת בארץ הזאת
ואתם עוברים וירשתם הארץ הזאת
השמרו פן תשכחו את ברית אלהיכם
ולא תעשו פסל תמונת כל אתכם
כי ה' אלהיך אש הוא אוכלה
קנא הוא לעם סגולה
כי תוליד בנים ובני בנים
ועשיתם פסל כל תמונת גוונים
העדותי בכם היום ארץ ושמים
אשר אתם עוברים את הירדן מים
לא תאריכון ימים עליה
והייתם כבתולה חוגרת שק על בעליה
והפיץ ה' אתכם בעמים
אשר ינהג אתכם שמה לזר ערומים
ועבדתם שם אלהים מעשה ידי אדם
אשר לא יאכלון ולא יריחון כבשר ודם
ובקשתם משם את יי' אלהיך
בצר לך והדברים באחרית ימצאוך
ושבת עד ה' אלהיך
כי לא ירפך ולא ישחיתך
כי שאל נא לימים ראשונים
למן היום אשר ברא אלקים ומעונים
הנהיה כדבר הגדול הזה
כאשר שמעת ואמרת הנה אלהינו זה
השמע עם כאשר שמעת אתה ויחיה
ברחמים רבים אתכם מחיה
או הנסה לבא אלהים
המלחמה עשה במצרים ויצר נגוקים
במלחמה וביד חזקה
ובמורא גדול וחרב דבוקה
וכל אשר עשה לכם
בתוך ארץ מצרים לעיניכם

אשר אתם עוברים אתה בארץ
הוא יחיד ומיוחד
פסל ופסל אשר אין בהם אמונה
דומים כנפש כבולם אחד
והבנית כל צפור שוק ורזיה
ולא תבנית רבל דבה אחרה
וראית את השמש וירח בחכמי מצרימה
אשר חלק אתם יי' לכל אחד ואחד
מתחת יד מצרים ופרעה שוחף עבזל
כמו שוטה אחד
וישבע לבלתי עבור בארץ שמכם
נחלה לעם אחד
ואת ארץ טובה נשבע שלא לחבורת
למען אב אחד
אשר כרת בהר סיני עמכם
לעזוב את אל יחיד ומיוחד
וכל משרתיו מלאכי מעלה
ואינו לוקח שוחד
ונושנתם בארץ קמים ומונים
וחרה בכם אף אל המיוחד
כי אבוד תאבדון ותהיו הדום רגלים
אל הימים באחד
כי השמד תשמידו כגפן מנערת עליה
ודת לשנה אחרת
ונשארתם במתי מעט בכל האומים
בלבם בלבב יחד
עץ ואבן אליל נרדמים
ואין בם רוח אחד
ומצאת כי תדרשנו בכל לבבך ובכל מאודך
ונגש אחד באחד
ושמעת בקולו ורחם עליך
למען אב אחד
אשר היו מלפנים
והוא באחד
או הנשמע כמוהו כזה
יחיד ומיוחד
מתוך האש קול אהיה אשר אהיה
למען אב אחד
לקחת לו גוי מתוך גוים נבוכים
לעשות לו סגולה אחרת
ובזרוע נטויה ומרה צדקה
על בכורי מצרים ומלך אחד
אותות ומופתים אלהיכם
הכין למורדים לב אחד

אתה
שע

אתה הראת לדעת
אין עוד מלבדו לעדי עד
משמים השמיעך את קולו ליסריך
ודבריו שמעת מתוך האש ויעדיך
ותחת כי אהב את אבותיך
ויוציאך בפניו בכחו הגדול והלך לקראתיך
להוריש גוים גדולים ועצומים מפניך
והקים בדבר יי׳ מן מעוניך
וידעת היום והשבות אל לבבך
ושמור עדותיו ואתה וזרעיך
לעושה נפלאות גדולות לבדו
הודו לאל על כל חסדיו
ושמרת את חקיו ואת מצותיו
למען תאריך ימים ותקים מצותיו
אז יבדיל משה שלש ערים
לנוס שמה כל הורג נפש גברים
ואשר ירצח את רעהו בבלי דעת
ינוס שמה הרוצח באחת הערים
את בצר במדבר בארץ המישור לראובני
ואת גולן בבשן לגדי את משפחת הדני
וזאת התורה אשר משה שם
כל ההורג בה לא יאשם
אלה העדות והחקים והמשפטים דרושים
בצאתם ממצרים ובלילה היו נרגשים
בעבר הירדן בגיא מול בית פעור
אשר דבר משה לישראל וראו אור
וירשו את ארצו וארץ עוג הבשן
בעבר הירדן מזרחה שלש אף בם ישען
מערוער אשר על שפת נחל ארנון
והערבה כחת אשדת הפסגה ופינון
ויקרא משה אל כל ישראל
ועשיתם אתם כהו אל
כי יי׳ אלהינו
בחירת אמרת קבלנו
ולא את אבותינו כרת הברית
היא לנו תקוה ואחרית
פנים בפנים דבר יי׳ עמכם
מתוך האש שמעתם קול אלהיכם
אנכי עומד בין יי׳ וביניכם
ויראתם מפני האש עראו עיניכם
אנכי ה׳ אלהיך
מבית עבדים פדיתיך

לו נאוה חכמה בינה ודעת
בשמים ממעל ועל הארץ מתחת
ועל הארץ הראך את אשו הגדולה צוריך
לעבוד אתו בכל לבב יחד
ויבחר בזרעו וירפא מכותיך
למען אב אחד
להביאך לתת ארצם נחלה לבניך
והיו מודים ביחד
כדבר כל חוזיך ונביאיך
בתורה ובספר יחד
יחיד הוא ואין עוד מלבדו
והוא לא באחד
אשר אנכי מצוך היום וראית נראותיו
ככל הכתוב בתורה אחד
בעבר הירדן מזרחה מגבול נכרי ר
ותפול עליהם אימתה ופחד
והוא לא נשא לו מן דין אחד
וישב בעיר אחד
ואת ראמות בגלעד למנשה בן יחיני
לנוס שמה רוצח אחד
לפני בני ישראל בכתב נרשם
ביום ההוא יהיה יי׳ אחד
אשר צוה משה לבני קדושים
מתחת ידי מלך אחד
בארץ סיחון אשר יושב בחשבון כעור
בשמור עמון אחד
שני מלכי האמורי בוערים ככבש
לא נשאר מהם אחד
ועד הר שיאון זכבש יהושע בן נון
ועד ים הערבה והים באחד
ויאמר אליהם שמעו את חקי האל
דברי הנביאים פה אחד
ברית כרית עמנו
דברי אל המלך המיוחד
כי אתנו אנחנו חיים מן השארית
מן יי׳ אחד
ומשה הדיבור לדורות הבאים אחריכם
והוא באחד
בעת ההיא להגיד בריתו לכם
ולא עליתם בהר שום אדם אחד
אשר מארץ מצרים הביאותיך
ואני יחיד ומיוחד
לא
שנה

(לא יהיה לך אלהים אחרים על פני ·· כאשר עושים עובדי ומוני · כי אתכם קראתי בני · המוני אל המיוחד ·)

לא תשתחוה להם ולא תעבדם
כי במחשבה עליהם אתם קודם
לא תעשה לך פסל וכל תמונה
ואשר בארץ מתחת תמונה
כי ה' אלהיך אל קנא
על שלשים ועל רבעים אם לגופינה
ועושה חסד לאלפים
כי אני ארגיע נפש יעפים
לא תשא את שם אלהיך לשקר
וכן ישא שמי לשוא לא יראה בוקר
שמור את יום השבת לקדשו
ששת ימים תעבוד ולא ינוע ראשו
ויום השביעי שבת לה' אלהיך
ועבדו ואמתך ושורך וחמוריך
וזכרת כי עבד היית במצרים
ביד חזקה ובזרוע נטויה הרוקע ארץ
כבד את אביך ואת אמך
למען ייטב לך ויפיק את רצוניך
לא תרצח פן יפיצו אותך ברצח
ולא תגבה לאור כח ומצוחבח
ולא תנאף
וסם נהנם בגופך ישאף
ולא תגנב
ולא תגבה עוד היום בכוב
ולא תענה ברעך עד שוא
ולא תשא שם אלהיך לשוא
ולא תחמוד אשת רעיך
ועבדו ואמתו וכל אשר לרעך
את הדברים דבר ה' אל כל קהלכם
קול גדול ולא יסף שמעתם באזניכם
ויכתבם על שני לחת אבנים ויתנם אלי
ראשיכם וזקניכם כתובי עלי
באש בעל נשך
ויהי כשומעכם מתוך החשך
ותאמרו הן הראנו ה' כבודו וגדלו
אתה שמים וארץ הדום רגלו
ואיך ידבר היום את האדם וחי
כי הוא יוצר נשמת חי
ועתה למה נמות ותאכלנו האש הגדולה
נרדה לנו חיים שאולה
קרב אתה ושמע כל אשר יאמר אלהינו
באמת ויציב שמענו ועשינו

פן כמותם אתכם תאבדים
כשבראתי עולם אחד
אשר בשמים ממעל שפרעתי באמונה
ואשר במים מתחת לארץ מקור אחד
פוקד עון על בנים אם מעשם שינה
להולך בדרך אחד
לאוהבי ולשמרי מצותי לאלפים
בנן עד האחד
כי לא ינקה משוא וזרעו משולם תעקר
יום ביאת גואל אחד
כאשר צוך ה' אלהיך וראת מן משו
לעשות מלאכה אחרת
לא תעשה כל מלאכה אתה ובנך ובתך
וכל בהמתך וגרך שיושב בשער אחד
וימלך מעשם אלהים נוטה ארץ ושמים
על כן צוך לשמור את יום האחד
למען יאריכון ימיך
אשר נתן לך ייי אחד
ותכרת מארץ חיים לנצח
ולא ישא לך עוסק אחר
ובך יבער חרון אף
ותפול אל הפחת
פן יהרגוך כאנשי עיר נוב
ותפול עליך אימתה ופחד
ויאמינו ימים בשוא
ותכרע מדרך אל המיוחד
ולא תתאוה בית רעך
אפילו בר אחד
תהנו עבו השד ושרפו אשר ראיתם בעיניכם
בהר מתוך אל אחד
וההר בוער באש והקרבון אלי
כלם בפה אחד
בשביל ללמוד תורה היית אתכם מושך
קבלתם עול שמים בלב יחד
ואת קולו שמענו מתוך רגלו
וה' לא יחיד ומיוחד
והלא חי מכל חי אחד ייי
אם אנחנו יספים לשמוע קול שוכן מעולה
בכל אחד
ואתה תדבר את אשר ידבר לנו אלהינו
את כל חקי המלך המיוחד
וישמע

וישמע ה' את קול דבריכם
רחמיו ונהרו שניכם
ויאמר ה' הטיבו כל אשר דברו
למען ייטב להם ופני להם יאירו
לך אמור שובו לכם לאהליכם
למען תחיון וטוב לכם
ועתה פה עמוד עמדי
שמים וארץ הם עדי
ושמרתם את המשפטים לעשות
למען תחת כנפיו תחבו תחסות
ושמרת חקיו ומצותיו כאשר הלכוך

למען כבד את יי' אלהיך

בדברכם אלי התחננתי בעדכם
והודעתי לכם חקי אל אחד
מי יתן לבבם ובריתי יכבדון
בזהר רקיע אחד
ולא הסירו ימין ושמאל מכל שלמתי אתכם
בשני שלמות יחד
ולדברה אליך החקים והמשפטים ומעשי סודי
שלא יאבד בני אחד
כאשר צוה אלהיך לראות
בכל אל יחיד ומיוחד
ולמען יאריכו ימי בנך ובן בנך כל ימי חייך

והייתם כאחד

ושמעת ישראל ושמרת
ארץ זבת חלב ודבש כל מחיה
כאשר דבר לך ה' אלהי אבותיך
כל הימים אשר אתה על אדמתיך
שמע ישראל יי' אלהינו
ואהבת את ה' אלהיך בכל לבבך
והיו הדברים האלה
על לבבך יהיו כתבים
ושננתם אתם לבניך
ובלכתך בדרך בשבתך ובקומך
וקשרתם אתם על ידיך
וכתבתם על מזוזת ביתך
והיה כי יביאך יי' אלהיך
לאברהם ליצחק וליעקב אבותיך
לתת לך ערים גדולות אשר לא בנית
ובורות חצובים אשר לא חצבת ובנית
השמר לך פן תשכח את יי'
ומביא עבדים דנת את מדני
את ה' אלהיך תירא
ובשמו תשבע בדבור ובאמירה
לא תלכון אחרי אלהים אחרים
כי אל קנא ה' ומשביע צוררים
פן יחרה אף יי' אלהיך
בעת בה והוא יכלה לך
לא תנסו את יי' אלהיכם
שמור תשמרון את מצות אלהיכם

את החקים אשר אתם עוברים שמה לרשתה
וישבתם איש תחת גפן אחד
ושמרת למען אשר ייטב לך ולאחריך
לעשות כון אל אחד
יי' אחד
ובכל נפשך ובכל מאדך
אשר אנכי מצוך היום ולבנך אבנה
והיו בם בלב ובפה אחד
ודברת בם בביתך מלוניך
ולעסוק בדבר אחד
והיו לטוטפת בין עיניך
ובשעריך שער ושני ביתך
אל הארץ אשר נשבע לאבתיך
משולשים יחד
ובתים מלאים כל טוב אשר לא קנית
כרמים וזתים כלם ביחד
אשר הוציאך ממצרים ויקריבך להר סיני
ביד אחד
ואתו תעבוד בפחד ובמורא
כי אין לאלהינו מקח שוחד
מאלהים העמים שהם ארורים
והעובדים להם וכרוחד
והשמידך מעל האדמה אתה וזרעך
קרא שמים וארץ ויעמדו כאחד
כאשר נסיתם במסה אתם ואבותיכם
עדתיו וחקיו אשר צוך אל אחד

ועשית בעיניו הישר והטוב
ואכלת ושבעת מכל טוב
להדוף את כל איביך מפניך
ורבנו עמים והנו מלפניך
כי ישאלך בנך מחר
עודים הם מכסף מפחר
ואמרת לבנך במצרים היינו עבדים
ובני פתרוסים בנו מעבידים
ויתן ה' אותות ומופתים גדולים
וכל מצרים שטע ויפלו חללים
ואותנו הוציא משם
לתת לנו ארץ כנען כעון האשם
ויצונו ה' לעשות את כל החקים
לטוב לנו ולבנינו ולפנינו להשיב ריקים
וצדקה תהיה לנו כי נשמור
בתרי"ג מצות הכל וגמור
והיה כי יביאך ה' אל הארץ אשר תבא שמה
החתי והאמורי והגרגשי בגלל מורשה
ונתנם ה' אלהיך בידיך והכיתם
לא תכרות ברית להם ולא תחונם
לא תתחתן בו ובתך לא תתן לבנו
ויסיר בנך מאחרי ואחריהם יפנו
כי אם כה תעשה להם
ומצבתם תשברון לפניהם
פסילי אלהיהם תשרופון
כי עם קדוש אתה ולא תראשון
כי בך בחר ה' להיות לו לסגולה
ויתנך עליון לשם ולתהלה
לא מרובכם מכל העמים
כי אתם המעט מכל עמים
כי מאהבת ה' אתכם
מבית עבדים הוציא ה' אתכם
וידעת כי ה' הוא האלהים
לשומרי מצותיו ותורתו צדיקים
ומשלם לשונאיו אל פניו להאבידו
ויפרח כעשר המתון אשר בידו
ושמרת את המצוה
ואת המשפטים אשר אנכי מצוך

ובאת וירשת ארץ כנען והטוב
למען תבואה שנשבע לאב אחד
כאשר דבר ה' ושמעת באזניך
כל האותים מוראה ופחד
את העדות והמשפט ומצות שנבחר
אשר עושים בני המיוחד לאחד
תחת יד פרעה ומצרים הזדים
יום ולילה במורא ובפחד
עד נבהלו ומפנינו כל אלילים
עד הודה פרעה לאל המיוחד
למען אברהם בברית עם שם
שעשה לאב אחד
ליראה את ה' אלהינו ומוכיחנו יקים
עד יום האחד
לקיים מצות צבור ושמור
כאשר צונו אל ה' המיוחד
ונשל גוים רבים מפניך בחוק
החתי והפרזי והיבוסי שבעתים ביחד
אחר חרם תחרים אותם
אפילו דבר אחד
ובתו לא תקח לבנך אם מלאה בעיניה חנו
ושבבו ברית אל המיוחד
מזבחותם תתוצו לעיניהם
והמה יבושו ויפלו יחד
ואשיריהם תגדעון
משיבכם לפני אל אחד
אשר על פני כל האדמה וכל גבולה
לראש עמים כלם בחר
אשר בכם מכל לאומים
ומכל בני אחד
ושמרו את השבועה אשר נשבע לאבותיכם
מיד פרעה מלך אחד
האל הנאמן שומר הברית ונוצר החסדים
לאלף דור כי שעה אחד
לא יאחר לשנאו ויהרוג בני יחידו
פריו מתוק ושרשין מרדתך
את העדות והחקים אשר צוה
לעשות אתם עד יום האחד

פרשת עקב

והיה עקב אשר תשמעון
ועשיתם אתם שמור אתכם דרך מעון

את המשפטים אשר אתם תראון
וה' לא יחיד ומיוחד

ושמר

יט

ושמר ה' אלהיך לך
וישלח מברכה בכל אשר יהיה לך
ואהבך וברכך וברך פרי בטנך
שגר אלפיך ועשתרות צאנך
ברוך תהיה מכל העמים
אשר עבדתם נכריה כמצרים
והסיר ה' ממך כל החליים
אשר ראית שהיו מכובנים
לא ישימם בך ה' אלהיך
כי אני ה' רפאך
ואכלת את כל העמים
לא תחום עינך להסקתם כמים
לא תעבוד את אלהיהם
כי מוקש הוא לך לא לבם
כי תאמר בלבבך רבים הגוים ממני
אל תירא מהם כי אתך אני
המסות הגדולות אשר ראו עיניך
והיד החזקה אשר נטה על מוניך
כן יעשה ה' לכל האומים
אם תלך בדרך יושב מרומים
וגם ישלח ה' אלהיך בם את הצרעה
לא תערוץ מפניהם ראש עליהם הנשא
ונשל ה' אלהיך את הגוים האל
לא תוכל כלותם מהר כהוגן
ונתנם ה' אלהיך לפניך
עד השמד כל בני מעניך
ונתן מלכיהם בידיך
ולא יתיצב איש לפני מחנה גדודיך
פסילי אלהיהם באש תשרופון
פן תנקש בהם ותסופון
ולא תביא תועבה אל ביתך
פן תשקצנו כמו אבותיך
כי המצוה אשר אנכי מצוה אתכם היום
ובאתם וירשתם הארץ כדבר אל נורא ואיום
וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך
לדעת את כל אשר בלבבך
ויענך וירעיבך ויאכילך את המן
למען הודיעך כי הלחם אל נאמן
כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם
ברוך הזן ומפרנס לבשר ודם
שמלתך לא בלתה מעליך
אשר ייסר איש את בנו מיסרך

את הברית ואת החסד ויטיב אליך
כאשר נשבע לאב אחד
ופרי אדמתך תירשך ודגנך
על האדמה שהנחיל לך אל המיוחד
לא יהיה בך עקר ועקרה כשאר אומים
תמים מדרך אל אחד
וכל מדוה מצרים הרעים
בצרעת בבהרת ובספחת
יתנם בכל שנאך
אל תירא ולא תחרד
אשר נתן לך אלהי השמים
במכרת שרת אחדת
ולא תלכו בחקותי הרים
נפרשים הם מאל המיוחד
איכה אוכל להורישם אני
כי ראית כל מה שעשיתי למצרים יחד
והזרוע הנטויה אשר עשה לשנאך
למען בן אב אחד
אשר אתה ירא מפניהם כדובים הומים
יה ואל באחד
עד אבוד הנשארים והנסתרים למען שבועה
ויאבדו באחד
מעט מעט כי לא בטחו באל
פן תרבה עליך חית השדה בבת אחת
והמם מהומה גדולה למעניך
ברגע ביום אחד
והאבדת את שמר ולא יהיו רודיך
אפילו אדם אחד
כסף וזהב עליהם כאשר תשיפון
כלכם בפעם אחד
והייתה חרם כמוהו ובבני בריתך
שעבדו האל שכם אחד
וחייתם ורביתם למען יהיה לכם פדיום
זהוא יחיד ומיוחד
זה ארבעים שנה למען נסותך
התשמור מצותיו בלב אחד
אשר לא ידעת ולא ידעו אבות הזמן
שהמטיר לשם אחד
כי על כל מוצא פי ה' יחיה האדם
שהוא ה' ושמו אחד
זה ארבעים שנה לא בצקה רגלך
לדעת את חקי אל יחיד ומיוחד

ושמרת את מצות ה' אלהיך
עד הביאך אל ארץ הטובה להניחך
ארץ חטה ושעורה וגפן
זית ודבש ירוב כל דיופן
ארץ נחלי מים עינות ותהומות
ארץ לבי לארצות אפלת אימות
ארץ אשר לא במסכנות תאכל בה
ארץ אשר אבניה ברזל של גבה
ואכלת ושבעת וברכת
אשר נתן לך ה' אלהיך עתה
השמר לך פן תשכח את ה' אלהיך
חקותיו ומשפטיו אשר מצוך
פן תאכל ושבעת
ולא תזכור בזרעך ויספת
ובקרך וצאנך ירבה
וכל אשר לך ירבה
ורם לבבך ושכחת את ה' אלהיך
כי מעשיך יקריבוך וירחיקוך
המוליכך במדבר הגדול והנורא
מקום צמאון ומים הוציא מבורה
המאכילך מן אשר לא ידעו אבותיך
ואמרת כחי ועוצם ידי עשה החיל זולתיך
וזכרת את ה' הנותן לך חיל
אשר נשבע ה' לאבותיך כהיום כי ירדם לחיל
והיה אם שכח תשכח אתו
וחרה אפי בך ויעיר חמתו
כגוים אשר ה' מאביד מפניכם
והלכת והשתחוית להם העדותי בכם
שמע ישראל אתה היום עובר
ערים גדולות ובצורות לפניכם עובר
עם גדול ורם בני ענקים
מי יתיצב לפניהם שורפים כברקים
וידעת היום כי ה' אלהיך
והוא יכניעם ועובר לפניך
אל תאמר בלבבך בהדוף ה' אלהיך אתם
וברשעת הגוים האלה מורישם ה' מאדירתם
לא בצדקתך וביושר לבבך באת לרשת ארצם
למען הקים את השבועה לאבותכם וירבם
וידעת כי לא בצדקתך ה' אלהיך
כי עם קשה עורף אתה ואין כמוך
זכור אל תשכח את אשר הקצפת
למן היום שיצאת ממצרים ולהולכו לא חספת
עם ה' ממרים הייתם
ויתאנף ה' בכם להשמיד אתכם

ללכת בדרכיו כאשר מצוך
ולעובדו שכם אחד
רמון ותאנה כמלא רמון
כמון נהר אחד
ויצאים בהר ובבקעה בכל מקומות
ונקרא שניה שם אל יחיד ומיוחד
לחם ובשר לא יחסר בה
ומהרריה תחצוב נחשת תבא תחת
את ה' אלהיך אל הארץ אשר דרכה
למען שבועה שנשבע לאב אחד
לבלתי שמור מצותיו ויעזבך
לעזב אל אחד
ובתים טובים תבנה וישבת
לך חטא על עון אחד
וכסף וזהב לך ירבה
והייתה כמלך אחד
המוציאך מארץ מצרים אשר העבידך
לעבוד לו שכם אחד
נחש שרף ועקרב בקורה
למען נביאה אחת
למען ענותך להטיבך באחריתך
ושכחת את שם אל המיוחד
למען אברהם אשר שחט יצחק כאיל
ולגוי אחד
והלכת אחרי אלהים אחרים ועבדתו
ויאבדון בשנה אחת
כן תאבדון אם לא תשמעון בקול אלהיכם
עד היום אחד
את הירדן לבוא לגוים עצומים גובר
אל מלך יחיד ומיוחד
אשר אתה ידעת שהם כאריות חזקים
מכה אחר ומכה אחר
אש אכלה הוא ישמידם לפניך
וירשתם מהר כאשר דבר לך אל המיוחד
לאמר בצדקתי הביאני לרשת ארצם ונחלתה
נפלה שניהם אימתה ופחד
כי ברשעת הגוים ה' נותן לך את ארצם
והוא באחד
את הארץ הטובה נותן לך
עם נושע בה' יחיד ומיוחד
את ה' אלהיך ובמדבר בו נאפר
ולא שמעת לדבר אחד
ובחורב הקצפתם אתו ובאזנו בכיתם
כאיש אחד

בעזרתי

3

בעלותי ההרה לקחת לוחות אבנים
ואשב בהר ארבעים יום ולילה נבונים
ויתן ה' אלי את שני לוחות אבנים
ועליהם ככל הדברים אשר כתב לפנים
ויהי מקץ ארבעים יום וארבעים לילה
אז נאספו עלי ערפי מעלה
ויאמר ה' אלי קום רד מהר מזה
סרו מהר מן הדרך שאמרו אלהינו זה
ויאמר ה' אלי לאמור
גם קשה עורף הוא ואחלה בו ואגמור
הרף ממני ואשמידם
ואעשה אותך לגוי גדול ולמודים
ואפן וארד מן ההר
ובידי לוחות הברית כשמש יזהר
וארא והנה חטאתם לה' אלהיכם
סרתם מהר מהדרך אשר צוה אתכם
ואתפוש בשני הלוחות ואשליכם
ואתנפל לפני ה' כראשונה בגללכם
לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי
מפני האף והחמה מזה אחד
כי יגורתי מפני האף והחימה
וישמע ה' אלי וינחם על מכה שכומה
ובאהרן התאנף ה' מאד להשמידו
ואת חטאתכם אשר עשיתם ולפניו התנודדו
את העגל לקחתי ואשרוף אותו
ואשליך את עפרו אל הנחל ושתו ועדבק לשפתו
ובתבערה ובמסה ובקברות התאוה
ובשלח אתכם מקדש ברנע לא אוה
ואמר עלו ורשו את הארץ אשר נתתי לכם
ולא האמנתם לו ממרים הייתם מיום דעתי אתכם
ואתנפל לפני ה' את ארבעים היום
כי אמר ה' [illegible] דכם לבורא ואיום
ואתפלל לפני ה' ואומר
אשר פדית בגדלך ולגבי סמר
אל תשחת עמך ונחלתיך
זכור לאברהם ליצחק וליעקב בריתיך
פן יאמרו יושבי הארץ אשר הוצאתנו
ומשנאתו אתם הוציאם במדבר לעינינו
והם עמך ונחלתיך
בכחך הגדול ובזרועך הנטויה בגבורותיך

לוחות הברית אשר כרת עמכם שוכן מעונים
לחם לא אכלתי ומים לא שתיתי כערך אחד
כתובים באצבע רוכב ענני(ם)
אשר דבר עמכם באש מעל ראש הר אחד
נתן ה' אלי את שני לוחות אבנים לנחלה
לבלוע ארתי כשונה אחתי
שיחת עמך עשו עגל מסכה ואמרו מזה זה
והלכו בדרך אחד
ראיתי את העם השתחוה לצורת בקר וחמור
אתו כדבר בר[illegible]נע אחן
ותחתית ה[illegible] שמים תאבדם
חוקי אל המיוחד
ובאש היה בוער ההר
כל אחד ואחד
עשיתם עגל מסכה לכם
ה' מלך ה' מיוחד
מעל שתי ידי ואשברם לעיניכם
ארבעים יום וארבעים לילה ביחד
על חטאתם אשר חטאתם אני צמתי
לעשות הרע בעיני ה' אלהיכם דחיתי
ומזה אחד
אשר קצף ה' להשמיד האומה
כרחם אב על בן אחד
ואתפלל גם בעד אהרן ולכבודו
כלהקת נביאים אחד
ואכות אתו דק עד לעפר ונמחה מהותו
כן עלה בלבו מחשבה אחת
מקציפים הייתם את יה משכנו אורה
לעלות ולכבוש ארץ אחד
ותמרו את פי ה' ולא שמעתם לאלהיכם
כפרה סוררת לחרוש ניר אחד
ואת ארבעים הלילה לעשות לכם פדיום
כלכם כאיש אחד
אל תשחית עמך אם בגזר דין להם נגמר
לפני ה' מלך ה' מיוחד
אל תפן אל קשי העם ואל רשעו בחמלתיך
ונמשל בכסא כבודך אחד
מבלתי יכולת ה' משם הביא אותנו
להמיתם כלם כאיש אחד
אשר הוצאת מארץ מצרים בנוראותיך
ואתה ה' המלך המיוחד

כשה
סלה

בעת ההיא אמר ה' אלי
עשה לך ארון עץ ועלה אלי
ואכתוב על הלחת את הדברים
אשר שברת תחת ההר מכעס ההרים
ואכתוב לוחות כמכתב הראשון
אשר דבר עמכם בהקיץ ובראשון
ואעש ארון עצי שטים
ואעל ההר ושני לחת בידי ואהם מביטים
ויכתוב על הלחת כמכתב הראשון
ויתנם ה' לעיניכם ולעיני בני אדר הישן
ואשים את הלחות בארון
ובני ישראל נסעו ממוסרות בני יעקן
כבארות בני יעקן מוסרה
ויכהן אלעזר בני תחתיו ונכנס לעזרה
משם נסעו הגדגודה ליטבתה
שנה ההיא הבדיל שבט לוי נכונה
ולשמוד לפני ה' לשרתו
והוא כחתן ולא מחפה תו
על כן לא היה ללוי חלק ונחלה
ה' הוא נחלתו מרומם לכל תהלה
ואנכי עמדתי בהר כימים הראשונים
וישמע ה' לשמען איתנים
ולא אבה ה' אלהיך השחיתך
ויבאו וירשו את הארץ כנני שנשבעתי לאבותיך
ועתה ישראל מה ה' שואל מעמך
ולעובדו בכל לבבך ובכל נפשך
ללכת בכל דרכיו ולשמור מצותיו
ולעשות בלבבך את עדותיו
הן לה' אלהיך השמים ושמי השמים
באבותיך חשק יושב שמים
ומלתם את ערלת לבבכם
כאשר עשו אבותיכם
הוא אלהי האלהים ואדוני האדונים
שאין לפניו משוא פנים
עושה משפט יתום ואלמנה
ואהבתם את הגר בתן שמלה
את ה' אלהיך תירא
ותשבע בשם אל גדול ונורא
הוא תהלתך והוא אלהיך
כי בשבעים נפש ירדו למצרים אבותיך
ואהבת את ה' אלהיך ושמרת משמרתו
וידעתם כי לא את בניכם ישרו תורתו
את גדלו ואת ידו החזקה
אשר עשה בארץ מצרים אלה ומצוקה

ויאמר לך שני לחת אבנים כראשונים ועלה אלי
נתן — לך — אחרת
אשר היו על הלחת הראשונים הספירים
שעשו להם עגל כאלוה אחר
את עשרת הדברים כבבר — לשון
— יוצר לכם — —
ואפסול שני לחת אבנים כראשנים כאשר נהנים
נראות מה יעשה — התורה
את עשרת הדברים אשר דבר עמכם אל אחרון ורשון
ואפן וארד מן ההר בתוך —
והתגלו מכם אף — —
עד חנו — בחלון אחד
עם מת אהרן על פי שכן שמו שפרה
ברכות משכן —
ארץ נחלי מים לא הייתה — כמורה
ולשאת את בני — אחד
נברך בשמו בכלים בעברו
מעבחים לפני המלך — מיוחד
עם אחיו בני ישראל עם סגולה
— ולא — באחד
ארבעים יום וארבעים לילה בהתנונם
— יוצר — —
אמר ה' לך ונסע לפני בני — יתיך
נתן להם אחוזת עולם ביתך
— ראה אתה ויראו בנים — ממך
לפני השמים — בית
אשר אנכי מצוך היום את חוקותי
ולעובדו — עם — —
הארץ וכל אשר בה ומתחת — מים
ה — ולא — —
ולא תקשו עוד — ערפכם
והוא מושל — ום ונחו
הגבור והנורא רוכב ענניכם
ולא יקח — שוחד
— נתן להם לחם ושמלה
— נתנו מרועה אחד
ואתו תעבוד כאשר ברית חבורה
והוא יחיד — ומיוחד
הגדולות והנוראות אשר ראו עיניך
ועתה שמך ככוכבים המאירים — מיחד
משפטיו וחקותיו ועל פניכם תהיה יראתו
לא ראו ולא שמעו תמיד — אל אחד
— ועל הנעויה ונחרבו ב— ויקה
— עליהם אימה — ופחד

יד

ואת אותותיו ואת מעשיו
ואשר עשה לפרעה ולסוסיו
אשר הציף את מי ים סוף מפניהם
ויאבדם ה' עד היום הזה במולדותיהם
ואשר עשה לכם במדבר —
עד באכם אל המקום עליכם חסד גבר
אשר פצתה הארץ את פיה ותבלעם
ואת העם אשר ברגליהם באבדון הרקיעם
עיניכם הרואות את מעשה ה' הגדול
ושמרתם את המצוה ולא תחדלו חדול
למען תחזקו ובאתם וירשתם
ולמען תאריכו ימים באבותיכם
להיות להם ולזרע עם —
כי למען שמו הודיעם —
ארץ זבת חלב ודבש
צדקה כשר— יון לבש
כי הארץ אשר אתה בא שמה לרשתה
אשר תזרע את זרעך וברגלך השיקה
והארץ אשר אתה תבא שמה לרשתה
ארץ אשר ה' אלהיך עיניו בה עתה
והיה אם שמוע תשמעו אל מצותי
לאהבה את ה' אלהיכם ולשמור [illegible]
ולעובדו בכל לבבכם ובכל [illegible]
יורה ומלקוש יוריד לכם
ואספת — דגנך
ונתתי עשב בשדך לבהמתך
השמרו לכם פן יפתה לבבכם
וחרה אף ה' בכם —
ועצר את השמים ולא יהיה מטר
ואבדתם מהרה מעל הארץ ונפטר
ושמתם את דברי על לבבכם ועל נפשכם
והיו לטוטפות בין עיניכם
ולמדתם אתם את בניכם
ובלכתך בדרך למקום חפצכם
לדבר בם בשבתך בביתך
וכתבתם על מזוזת ביתך
למען ירבו ימיכם וימי בניכם
לתת להם כימי השמים על הארץ לטובתכם
כי אם שמור תשמרון את המצוה הזאת
לאהבה את ה' אלהיכם ותתהלכו לחבות

אשר עשה לנס חוסיו —
ולבן המצרים לא נשאר אחד —
ברדפם אחרי ישראל לחטוב ילדיהם
פריו ממעל ונגשיו מ— תחרת
ואשר עשה לדתן ולאבירם בחם של בר
הודו לאל ה' — מלך המיוחד
את בתיהם ואת אהליהם ולא הושיעם
לעיני עם — אחד
אשר עשה במצרים בגדול בקטון
לעזוב חי יחיד — המיוחד
את הארץ אשר עוברים שמה אתם
על האדמה אשר הנחיל — אתו
ארץ כנען אשר בזהב לא יועם —
הנו— ה' אר— רך
אשר יהושע בן נון יכבש
ויהרוג שלשים מלכים ואחד —
לא היא כארץ מצרים אשר דרכה
כגן הירק ושת— ה' אחת
ארץ הרים ובקעת למטר השמים תשתה אתה
מראשית השנה ועד אחרית יום אחד —
אשר— אנכי מצוה אתכם היום לשני כל בריותי
כלם נ— כן מרועה אחד
ונתתי בעתו מטר אר—צכם
וברכה מאת המלך המיוחד
ותירשך ויצה—ר—יך
ואכלת ושבעת וברכת עם המיוחד
וסרתם ועבדתם אלהי עולכם —
ונמסרתם ביד מלאך אחד —
והאדמה לא תתן את יבולה ויתר
מכם בחור או זקן אחד
וקשרתם אתם לאות על ידכם
ביד— אה— ופחד —
לדברכם בשבתכם בבתיכם
וכתבתם על מזוזות בתיכם ובשעריכם כאחד
ובלכתך בדרך ובשכבך ובקומך
ובשעריך וכל פתח בית אחד
על האדמה אשר נשבע לאבותיכם
עד יום האחד —
אשר אנכי מצוה אתכם הרבות
בנועם המלך המיוחד

והוריש ה' את כל הגוים האלה מלפניכם וירשתם גוים גדולים ועצומים מכם
כל המקום אשר תדרוך כף רגליכם לך יהיו שלכם ה' אחד
מן המדבר ה' והלבנון מן הנהר נהר פרת ועד הים
ועד הים האחרון יהיה גבולכם בליו חנן ה' הוא באחד
לא יתיצב איש בפניכם אחד כם מוראכם ופחדכם יתן ה' אלהיכם
על כל הארץ אשר תדרכו בה כאשר דבר לכם יהו' אחד

פרשת ראה

ראה אנכי נותן לפניכם היום ברכה וקללה
לעשות רצון שוכן מעלה
את הברכה אשר תשמעו אל מצות ה'
ברית כרת ה' עמכם בתנאי
והקללה אם לא תשמעו
סרו ... מהם ולא תבינו
והיה כי יביאך ה' אלהיך אל הארץ
ואת הקללה על הר עיבל ... קרץ
הלא המה בעבר הירדנה
מול הגלגל אצל אלוני מורה בראשונה
כי אתם עוברים את הירדן
וישבתם בה ומשפטים באמת הד'
ושמרתם לעשות את ה' חקים
שתהיו מצדיקים ככוכבי שחקים
אלה החקים והמשפטים אשר תשמרון
שתאריכון ימים על האדמה ותשורון
אבד תאבדון את כל המקומות
למען תלכון בדרך ה' בשלמות
ונתצתם את מזבחותם
ואת אליליהן על ההרים שיש השבותם
ואת אשיריהם באש תשרופו
ואבדתם את שמם ואחריהם תרדפו
לא תעשון כן לה' אלהיכם
לשכנו שם תדרשנו שבטיכם
והבאתם שמה עולותיכם וזבחכם
ובכורות בקרכם וצאנכם
ואכלתם שם לפני ה' אלהיכם
אתם ובניכם ובנותיכם

למען תהיה דרככם תמיד הגונה
ה' הוא אל יחיד ומיוחד
אשר צוה אתכם בהר סיני
לעובדו שכם אחד
ואחר דרך אשר אני מצוה אתכם תבוני
לעבוד כמותם אפילו מגל אחד
ונתת את הברכה על הר גריזים במרץ
כי ה' הוא אלהו שם אחד
דרך הכנעני בערבה עד יגיע הנך
מקום שישב שם אב אחד
לבא לראות את ארץ טובה כעדן
לעבוד שמו בלב אחד
אשר אנכי מצוה אתכם בתורה חקוקים
עד ... יום באחד
דרכיו ועדותיו ואל תמרון
תמיד ... לאל יחיד ומיוחד
אשר עברו שם הגוים בעלי ערמימות
כל ימי חייך בלב אחד
ושברתם את מצבותם
ועל הגבעות ותחת עץ אחד
ופסילי אליהם יום ולילה תגדעו
אל תערוץ ואל תחת
כי אם אל המקום אשר יבחר ה' אלהיכם
וכל מני אב אחד
ואת מעשרותיכם ותרומת ידכם
ואת נדריכם ונדבותיכם ביחד
ושמחתם בכל משלח ידכם
אשר יברכך ה' אלהיך באחד

לא תעשון ככל אשר אנחנו עושים
כי לא באתם עד מקום אתם הופטים
כי לא באתם עתה אל ה— המנוחה
כי הייתם במדבר שמרעה ושוחה
ועברתם את הירדן ובאתם לארץ
והניח לכם מסביב ולשעה איביכם לה וחרץ
והיה המקום אשר יבחר ה' אלהיכם
עלותיכם ומעשרותיכם ותרומת ידכם
ושמחתם לפני ה' אלהיכם
והגר והיתום אשר אין לכם חלק שמכם
השמר לך פן תעלה עולותיך
שמה תעלה את עלתיך
רק בכל אות נפשך תזבח ואכלת בשר
אשר נתן לך בכל שעריך בשוער ושר
רק את הדם לא תאכלנו
בכרה אדרא ואני אענכו
לא תוכל לאכול בשעריך
ובכורות בקרך וכל נדריך
וכל נדבותיך ותרומת ידיך
אתה בנותיך ובני בניך
ושמחת לפני ה' אלהיך
והלוי אשר בשעריך
כי ירחיב ה' את גבולך
ואכלת בשר כאשר תאוה נפשך
ואמרת אוכלה בשר
בכל אות נפשך תאכל בשר
כי ירחק ממך ה— המקום
אשר שביכות שם ירקום
וזבחת מבקרך ומצאנך
ואכלת בשעריך אתה ובניך
אך כאשר יאכל את הצבי
כן תאכלנו הטמא והטהור דבר נביא
רק חזק לבלתי אכול את הדם
ולא תאכל הנפש עם הדם
על הארץ כמים תשפכנו
נכשב בחוץ תשלכנו
ומען ייטב לך ולבניך
רק קדשיך ונדריך אשר יהיו לך

6

כל איש אשר בעיניו וכו' רוצים
אשר נותן לך אל המנוחה
ולא ראיתם מקום מנוחה
ולא ישבתם בבית ארוך
אשר נתן לך שוכן שמו שכין
פריו ומעל ומעשרותיכם
שמה תביאו את כל אשר מצוה אתכם
וכל מבחר נדריכם אשר תדרו לאחד
עבדכם ואמהותיכם והלוי אשר בשעריכם
ולא יש להם נחלה בשבט אחד
כי אם במקום אשר יבחר אלהי אבותיך
ושם תעשה כל אשר אנכי מצוך אל המנוחה
בברכת ה' אלהיך אשר ידו לא יחסר
הטמא והטהור יאכלנו יחדיו כצבי וכאיל אחד
כמים על הארץ תשפכנו
בשתי יחיד ומאור—ד
ומעשר דגנך תירושך ויצהריך
אשר תדור לשלך המנוחה
תאכלנו לפני ה— אלהיך
במקום אשר— יבחר אל אחד
אתה ועבד—ך ואמת—ך
כל ימי חייך על אדמתך לפני אל אחד
כאשר דבר לך אלה—יך
במקום ה— אלה—ד
כי תאוה— נפשך לאכול בשר
לפני אל י—ד ומיוחד
אשר יבחר אל נקם— יקום
כבוד אל א—ד
אשר נתן לך וכבדת ומהונך
כאשר— צוך אל אחד
ואת היאיל אשר תשור ותביא
בבוא אל א—ד
כי הנפש ה— ולא הד—ם
כגוים הלובים בדרך אחד
בשר והדם ביחד לא תאכלנו
אתך אל אחד
כי תעשה הישר— והטוב בעיני אביך
תשא ובאת אל מקום א—ד
ועשית
שת

ועשיה הטוב והדם ... ותוך
ישפך על ... אלהיך
שמור ושמעת את כל הדברים
למען ייטב לך ולבניך לדורי דורים
כי יכרית ה' אלהיך
וירשתם וישבת בארצם כהשמיד
השמר לך פן תנקש אחריהם
ופן תעשה אתה כמעשיהם
לא תעשה כן לה' אלהיך
פן יסורו אחריהם בני בניך
כי גם את בניהם ובנותיהם
למען ישאלו בשער פקודתיהם
כי את כל הדבר אשר אנכי מצוה אתכם
לא תוסיף עליו ולא תגרע ממנו בפקבכם
כי יקום נביא מקרביך מבניך
ובא האות והמופת בקרוב אליך
ויאמר נלכה אחרי אלהים אחרים
אשר עושים הבני הנוכרים
לא תשמע אל דברי הנביא ההוא
מנסה אתכם האבים ה' ...
לדעת הישכם אוהבים את ה' אלהיכם
ולא תבנו אחרי עיניכם
אחרי ה' אלהיכם תלכו
בקולו תשמעו ובתורתו תדבקו
והנביא ההוא יומת
כי דבר סרה על שעו בו נקרא
כאשר ראה הוא על ה' אלהיך
וביערת הרע מקרבך
הגה הפדך מארץ מצרים
הוא נותה ... שמים
כי יסיתך אחיך
או בן אמך או רעך כנפשך
נלכה ונעבדה אלהים אחרים בסתר
נעל ... נאוה ...
מכל העמים אשר סביבותיכם
מקצה הארץ ועד קצה הארץ עבדת אלהיכם
לא תאבה לו ולא תשמע אליו
לא תחמול ולא תכסה עליו
כי הרוג תהרגנו אתה בארשונה
ונסקלתו באבנים בהוך עם אמונה
וכל ישראל ישמעו ויראון
ואת האיש הרע באשרה תגדשון
כי תשמע באחת עריך
נשבת עם ויאמרו אליך

על מזבח ה' אלהיך
והבשר תאכל כחנך אלהיך
אשר מצוך היום אנכי מלי ולבר קרים
כי תעשה הישר בעיני ה' אחד
את כל הגוים היושבים סביבותיך
כי ... ...
ופן תדרוש אחרי אלהיהם
לסור מאחרי ה' יחיד ומיוחד
כי התועבות שנא ה' אלהיך
ויעזבו ברית ה' אלהיך
ישרפו באש לאלהיהם
ויסורו מדרך ה' המיוחד
אתו תשמרו לעשות אתם וכבכם
אליו אות ...
ונתן אות ומופת ... לך
אשר דבר איש אחד
ונעבוד גם אנחנו את אלהיהם על ההרים
הבוגם ... אלהיך
או אל חולם החלום ההוא
בשמים ומשמאל ושל הארץ מתחת
בכל לבבכם ובכל נפשכם
לעבוד אל ה' ... ומיוחד
ומצותיו תשמרו ומשפטיו תלכו
... את ...
וחולם החלום סרוק וגרעו ויהיה למשמרת
כאשר ... יחד ומיוחד
מדרך ה' אשר ... לך
... ... אלהיך
ונשבע כרעה וחוצו בשמים
... ה' יחיד ומיוחד
או בנך או אשת ... חיקך
... ... אחד
ונעים בראשנו ... שערה וכתר
והבעים אל ה' המיוחד
הקרובים או הרחוקים ישעכם
ומי ישיבנו והוא באחד
ולא ... רחום עיניך עליו
... ... אחד
בפני כני אחד ... באחרונה
ידך תהיה בו ויד כל העם באחרונה
כי בקש להדיחך מדרך אל המיוחד
ולא תוסיפו לעשות כדבר הרע ... נותן שלון
... ... עם אחד
אשר נתן לך ה' אלהיך
... ... מדרך ...
... ...
...

יד
16

יצאו אנשים בני בליעל מקרבך
לאמר נלכה בחשכה אויביך
ודרשת ושאלת וחקרת היטב
נעשתה התועבה בקרבך במרדו והעצב
הכה תכה את יושבי הארץ לפי חרב
ואת בהמתה תהיה לשני חיות טרף
ואת כל שללה תקבוץ אל תוך ביתך
ומחומה תקדיש לבית אלהי אבותיך
ואת שללה תקבוץ אל תוך רחובה
והנשאר בכל הקדוש לנקדש מקדושים רבה
והיתה תל עולם לא תבנה
למען ישוב מחרון אף ה' ויפנה
כי תשמע בקול ה' אלהיך
לעשות הישר בעיני בוראך
בנים אתם לה' אלהיכם
בין בחוריכם ובין בתולותיכם —
כי עם קדוש אתה לה' אלהיך
מכל העמים אשר על פני האדמה רב ממך
כמו היתה לחלבה
כאשר צוך דגול מרבבה
זאת הבהמה אשר תאכלו
איל וצבי ויחמור אל תחדלו
ואקו ודישון ותאו וזמר
ומשסעת שתי פרסות האלה בזמר
ומעלה גירה בבהמה אתה תאכלו
נפשכם בם אל תחללו
אסורים הם לכם הגמל והשפן
ירשיע בכל צד שיפן
ואת החזיר הוא מפריס פרסה
החמוס והעלק והישגב בעלי קיבה
ואת הרחמה והינשוף והקאת
החסידה והאנפה ודוכיפת מוסיפים רעה
ואת העזניה והנשר והפרס
מורידים הם פס וא—ם
וכל אשר יש לו סנפיר וקשקשת
וכל אשר אין לו סנפיר וקשקשת
כל עוף טהור תאכלו
לנכרי ולגר שולל תשלחו
לא תבשל גדי בחלב אמו
כל אכלו יכרת מקרב עמו
עשר תעשר את כל תבואת זרעך
תברך בקרך ולאן עד—
וכי ירחק הדרך רבה
ויסמי המקום כארבה

וידיחו את יושבי עירם באויביך
אשר לא ידעתם נעבוד בכל אחר
והנה אמת נכון הדבר בלב היטב
הנגלה [illegible] אחר
החרם אתה ויכנו שיך עורף
ויספו יחד —
ושרפת באש שלל בני בריתך
כליל שללים [illegible] ויעשו כאחד
נשרפת באש כל מלאה ישאר בה
— והוא באחד
ולא ידבק בידך אפילו קנה —
ונתן לך רחמים אל המיוחד
לשמור את מצותיו אשר מצוך
ישועל בר— נס נתחבר!
לא תתגודדו ולא תשימו קרחה בין עיניכם
ולא לנוד — אר— —יד
להיות לו סגולה ובחר— בך
היוצר לכם יחד —
לא תאכל כל —תועבה
ומי ישיבנו והוא באחד —
שור שה כבשים ועזים לכם הבינו
ואכלם לפני אל ה—מיוחד
וכל מפרסת פרסה לך תשמור —
על שולחן אל אר—חד
גמל שפן וארנבת מהם החדלו
אפילו במגע אר—יד
כמוה פרוכה לדופן
אפילו לכילי אחד —
הדיה ואיה והנץ בעלי דריסה
שמאים הם כנבלה אחר
הבום והתנשמת ושלך מחסרי דעה
וכל עורב למינו ביחד —
ואת הראה וכל שורץ ושר—ץ
טמאים הם לכם עם המיוחד
טהורים לאכלם לבעלי חסד —
לא יאכלו מהם שם אחד —
וכל נבלה — לא תאכלו
הרחוקים מחוקי אל המיוחד —
אסור הוא מהקן ומשלחו
כדבר — אל המיוחד —
מעשר דגנך תירשך ויצהרך
למען תלמד ליראה מאל אחד —
לא תוכל שאתו והמשא לך הרבה —
לאכל כל ירק ופרי עץ יח—

ונתת
שם

— בכסף
והלכת אל המקום אשר לבך בכסף
ונתת הכסף בכל אשר תאוה נפשך
ואכלת ושמחת אתה וביתך
מקצה שלש שנים תוציא מעשר תבואתך
והגר והיתום והאלמנה רחוקים ממשפחתך
ואכלו בשעריך ושבעו משולחניך
כמוך לא תעביר לנגד פניך
ויברך את כל מעשה ידך אשר תעשה
כאשר צוה אותך צור מעוז ומחסה
וזה דבר ה— שמיטה
לא יגוש את רעהו ולא יחטא
כל בעל משה— ידו
כי קרא שמיטה בתוך עם סודו
אפס לא יהיה בך אביון
אשר נתן לך הארץ בכבודו
את הנכרי — תגוש
לפן השאר נקלה ובוש
וזה דבר המשפט שמוש
למען יבורכך יעבור מוטו
רק אם שמוע תשמע בקול ה' אלהיך
כי יברכך ה' אלהיך
והעבטת גוים רבים —
ומשלת בגוים רבים
כי יהיה בך אביון מאחיך
לא תאמץ לבבך ולא תקפוץ ידיך
כי פתוח תפתח את ידך לו
די מחסורו אשר יחסר לו
השמר לך פן יהיה דבר
לאמר קרבה שנת שבע ויגבר
יקרא עליך לא שוכן מעון
כי הכל למענו פעל
נתן תתן לו
כי בגלל הדבר הזה יברכך בגללו
כי לא יחדל אביון מקרב הארץ
פתוח תפתח את ידך לאחיך בפרנס
כי ימכר לך אחיך ה— עברי
— משביעית תשלחנו בברית

—ת הכסף
אשר יבחר ה' לשמו —
בבקר ובצאן ובכל אשר תשאלך נפשך
— עם ה' — ושמחת
ונתת לכהן וללוי אשר אין להם חלק בביתך
משנה — האחרת
למען יברכך ה' ותראה בטוב לבבך
ויגדל שמך ה' יחיד — ומיוחד
ומקץ שבע שנים שמטה תעשה
מושל הוא ב— ים והארץ
כל איש אשר — ידו תמצא
וכפר בא יחיד — ומיוחד
לא יגוש רעהו ו— ו
והודו לה' — ומיוחד
כי ב— יברכך יושב ציון
כאשר נשבע לאב —
ואת אחיך לא — תגוש
לפני כל ה— עמים ב—
איש אשר ישה ברעהו שלא ימוט
— ה' ומיוחד
לשמור ולעשות המצוה אשר מצוך
כאשר דבר לך אל —
בעבור לא תעבוט מהם אפילו טובים
ולא ימשלו בך מהם —
באחד אשר — בשעריך
מאחיך האביון היושב בשער עם —
והעבט תעביטנו שיטיב לך בגללו
אשר ישאל מעם —
עם לבבך בליעל —
והיה עליך — אמר
אחיך האביון אשר עתה בוש רעל
והוא מושל ב— ים והארץ
ולא ירע לבבך בתתך לו
—
על כן אנכי מצוך לאמר לך —
גם לעניך ולאביונך היושבים בארצך
ועבדך שש שנים כאשר עבדת בארץ מצרים
למען יעבור ה' יחיד — ומיוחד
אם

שלוש ערים תבדיל מתוך ארצך
תכין לך הדרך ושלשת את גבולך
והיה לנוס שמה כל רוצח
והוא לא שונא לו ועליו ומתאניח
ואשר יבא את רעהו ביער
ונדחה הגרזן והרג ישיש ונער
פן ירדוף גואל הדם אחר הרוצח
אין לו משפט מות כרוצח
על כן אנכי מצוך לאמר
ויספת שלש על שלוש ותמור
ולא ישפך דם נקי בקרב ארצך
ולא יהיה דמים על [illegible]
וכי יהיה איש שונא לרעהו
ומת והאיש תחת ידיהו
ושלחו זקני העיר ולקחו אתו
ולא תחוס עינך עליו בראותו
לא תסיג גבול ר—עך
אשר תנחיל בארץ שנתן אלהיך
לא יקום עד אחד באיש לכל חטאה
על פי שנים עדים ימות למעה
כי יקום עד חמס לענות בו סרה
ועמדו שני האנשים אשר להם דין בעברה
ודרשו השופטים היטב
ועשיתם לו כאשר זמם לשוקרע
והנשארים ישמעו ויראו
ולא יעשו הרע הזה ולא
ולא תחוס עינך נפש בנפש
יד ביד רגל ברגל [redacted]
כי תצא למלחמה על איביך
לא תירא מהם כי עמך אלהיך
והיה בקרבכם אל המלחמה
שמע ישראל אתם קרבים היום למלחמה
אל תראו ואל תחפזון
[illegible] הולך למלחמה ותחבון
[illegible]רו השוטרים אל העם
[illegible]ך וישב לביתו פן במלחמה יפעם
ומי האיש אשר נטע כרם ולא חללו
ואיש אחר יחללנו ויראש גבולו
ומי האיש אשר ארש אשה ולא לקחה
ימות במלחמה וישאר לבו לאנחה

לרשתה כאשר נתן לך בוראך
אשר —— המיעך אל אחד ——
אשר יכה רעהו [illegible] דמו פוסור——
ונס אל עיר —— אחת
להמות עצים ונכרות העץ ביער
הוא ינוס אל עיר —— האחת
והגיעו הנוש והכהו על צחיר——
כי לא היה לו שנא כאויב אחד——
שלש ערים תבדיל לך ושמור——
מאמר —— אל ה משיחך——
אשר לך ית' ה' כחפצך
והייתה חומא לש אחך——
וארב לו וקם עליו והכה—— ו
ונס אל אחת הערים וישב תחת רגש אחת
ונתנו אתו ביד גואל הדם ויהרוג אתו
ובערת דם נקי מתוך עם אחד——
אשר גבלו הראשונים בנחלתך
לרשת אתה עד בא גואל אחד——
ובעון אשר יחטא אשר עוכב על מטה
שהוא עוכב בחר—— ר אחר
לעשות בו נקמה בעם ועברה——
ולפני הכהנים והשופטים ביחד
והנה עד שקר העד באחיו רע ולא [illegible]
ומוב ובערת הרע מקרבך [illegible]
ולא יוסיפו לעשות עוד כדבר ויעלו
בני לבב א—— ר
עין בעין שן בשן לכל נפוחי נפס
אפילו כאבר—— אחד
וראית סוס ורכב עם רב מכובדיך
המעלך מארץ מצרים מתחת מעלר אחר
ונגש הכהן ודבר עמם במלחמה——
אל ירך לבבכם לפני גוי אחד——
ואל תערצון מפניהם ויראבון
ישועת המלך ה—— משיח
מי האיש אשר בנה בית חדש ב[illegible]
ואיש אחר יחנכנו והוא ימות ב[illegible]
יחזור לביתו פן ימות ויאמר דבונו
ולא יחום לב ארם א——ד
ילך וישב לביתו בהעקע מחק
ואיש אחר י[illegible]

ויספו השוטרים לדבר אל העם מי האיש הירא ולבבו עליו ישבר
ילך וישוב לביתו ופן ימס לבב אחיו כלבבו כנגד את אחד
והיה ככלות השוטרים לדבר אל העם ופקדו שרי צבאות בראש העם
בדעת נבונה ולא בזעם ויאמנו את לב כל העם ביחד
כי תקרב אל עיר להלחם עליה וקראת שלום לכל יושביך
והיה אם שלום תענך לא תקרב אליה ולא תגע בה יד אדם אחד
והיה כל העם הנמצא בה והעלו לך מס באהבך
ועבדו אותך בחבה רבה מה נעים שבת אחים גם יחד
ואם לא תשלים עמך ועשתה מלחמה וצרת עליה כי ידך רמה
והכית כל זכורה בחרב לנקמה ולא תחיה נשמה אחת
רק הנשים והטף והבהמה וכל אשר בעיר תבוז לך בעצמה
ואכלת שלל איביך בנקיותה ברצון אל המיוחד
כן תעשה לכל הערים הרחוקות ממך אשר לא מערי הגוים האלה בקרבך
רק מערי העמים הנחלו לפניך תשמד ונכרם ביחד
כי החרם תחרימם החתי והאמורי כנעני ופרזי היבוסי וחוי עם מרי
כן כאשר צוך אל בארצם הנכרי ותכחד פריו ממעל ושרשיו מתחת
וזה דבר לא ילמדו אתכם לעשות כתועבתם אשר עשו לאלהיהם כפי דתם
לחטוא אל אלהיכם כעבודתם וסרתם מדרך אל המיוחד
רק אם עמ׳ כי יברכך ה׳ אל עיר ימים רבים לתופשה לא תשחית את עצה לנדוח בקצבה
והשבעת בניה הכרות שתזכה לשחיתה לישב באהלך אחד
ותשלב האדם עץ השדה לבא מפניך במצור רק אשר תדע עץ מאכל כי לא הוא אשר עליו תגזור
כי יהיה בנית על העיר אשר עשה מלחמה מעבר עד השאר כמדבר אחת
לא תאו. כי ימצא איש חלל באדמתך אשר נתן לך אל אשר באפו כל נשמה
כי פה והחלל נופל בשדה לא נודע מי הכהו בנקמה ויצאו זקניך ושופטיך יחד
ומדדו אל העיר סביבות החלל והיה העיר הקרובה אל החלל
ולקחו זקני העיר עגלת בקר שלא עובד בה בעל ואשר לא משכה בעול אחד
והורידו זקני העיר את העגלה אל נחל איתן אשר לא יזרע ולא ירק ולא תגן
ונגשו הכהנים אשר בם בחר ה׳ כחתן לברך בשם אל אחד
ועל פי הכהנים יהיה כל ריב וכל נגע ירחצו את ידיהם על העגלה הערופה בנחל
וכל זקני העיר הקרובים לחלל אשר [illegible] כלם כאיש אחד
ואמרו ידינו לא שפכו את הדם הזה ועינינו לא ראו מי הרג איש זה
כפר לעמך ישראל עתה ורצה אל תתן דם נקי בקרב [illegible] אתה
ואתה תכפר להם הדם ומעון הנהרג שכב הדם
כי זה כל האדם לעשות הישר בעיני אל אחד

פרשת כי תצא